

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร

สารนิพนธ์
ของ
สุนีย์ แก้วของแก้ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

พฤษภาคม 2549

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร

สารนิพนธ์
ของ
สุนีย์ แก้วของแก้ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
พฤษภาคม 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร

บทคัดย่อ
ของ
สุนีย์ แก้วของแก้ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
พฤษภาคม 2549

สุนีย์ แก้วของแก้ว. (2548). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึก
การประสมอักษร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:
ศาสตราจารย์ ดร. ผดุง อารยะวิญญู.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตาม
มาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อเปรียบเทียบ
ทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการประสม
อักษร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน
สะกดคำ กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านบ่อ
ทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา จำนวน 7 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ
แบบทดสอบระหว่างเรียน แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร นำไปทดสอบก่อน
และหลังการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ
1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 21 ครั้ง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิตินอนพาราเมตริกแบบ The Wilcoxon
Matched Pairs Signed - Ranks Test.

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความ
บกพร่องทางการเรียนรู้ มีการพัฒนาดีขึ้น
2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรง
ตามมาตรา มีทักษะการเขียนสะกดคำ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองนักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนการทดลอง

A SPELLING SKILL DEVELOPMENT FOR THE LEARNING DISABLED CHILDREN
IN PRATOM SUKSA III THROUGH WORD BUILDING PACKAGE

AN ABSTRACT
BY
SUNEE KAEWKHONGKAEW

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University

May 2006

Sunee Kaewkhongkaew. (2005). *A Spelling Skill Development For The Learning Disabled Children In Pratom Suksa III Through Word Building Package*. Master's Project, M.Ed. (Special Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Prof. Dr. Phadoong Arayawinyoo.

The purpose of this study was twofolds: to develop a spelling skill for the learning disabled children in Pratom Suksa III , and to compare the spelling skill before and after exposure to word building package.

The subjects were 7 learning disabled children in Pratom Suksa III at Banbotong School, Sabayoi, Songkhla, in the first semester of the 2005 academic year, selected by using purposive sampling technique.

The instrument employed in the study included, the spelling Test. The subjects were exposed to word building package. The study continued for 21 sessions. Each session took a hour, 3 times a week.

The pretest and posttest scores were analyzed using the Wilcoxon Matched Pairs Singed - Ranks Test.

The findings of this study were as follow:

1. The spelling skill of the learning disabled children was at the "good" level.
2. The spelling ability of the learning disabled children through word building package increased after the posttest, significant at the .05 level.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับคำแนะนำ ข้อคิดเห็น เสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนให้กำลังใจ ให้ความเมตตากรุณา และความเอาใจใส่ จากอาจารย์ที่ปรึกษาและประธานกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ คือ ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู ผู้วิจัยรู้สึกเป็นพระคุณอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.เรวดี กระโหมวงศ์ และอาจารย์ พัทธี จิวพัฒนกุล กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมและกรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญ ได้ให้คำแนะนำแก้ไขเพิ่มเติม เสนอแนะ ความคิดในการวิจัย เพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์เรณู คงมา ที่กรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย อาจารย์บุญเลิศ กมลเจริญ ผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครู อาจารย์ และขอขอบคุณนักเรียน กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณอาจารย์วิโรจน์ แก้วของแก้ว และสมาชิกทุกคนในครอบครัว ที่เป็นกำลังใจ ช่วยเหลือ สนับสนุนในทุกๆด้าน จนทำให้สารนิพนธ์สำเร็จด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูและเครื่องบูชาแด่ คุณพ่อตาบ ศรีสมวงศ์ และคุณแม่สาว สุกรวรรณ ผู้ล่วงลับไปแล้ว ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนในการวางรากฐานทางการศึกษาและประสิทธิประสาทวิชาความรู้ ซึ่งช่วยให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา

สุนีย์ แก้วของแก้ว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	4
ระยะเวลาในการทดลอง.....	4
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมติฐานในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	8
ความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	8
ลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	9
การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้..	12
วิธีการสอนสะกดคำแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	14
การช่วยเหลือทางจิตวิทยาแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	15
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ.....	18
ความหมายของการเขียนสะกดคำ.....	18
ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ.....	19
ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด.....	20
หลักการเขียนสะกดคำ.....	21
ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตัวสะกด.....	24
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก.....	26
ลักษณะของแบบฝึกที่ดี.....	26
ประโยชน์ของแบบฝึก.....	29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2(ต่อ)	
หลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก.....	30
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประสมอักษร.....	32
ความหมายของการประสมอักษร.....	32
วิธีการประสมอักษร.....	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.....	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก.....	37
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	52
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	52
สมมติฐานในการวิจัย.....	52
วิธีดำเนินการวิจัย.....	52
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
วิธีดำเนินการทดลอง.....	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5(ต่อ)	
การวิเคราะห์ข้อมูล	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
อภิปรายผล.....	54
ข้อสังเกตจากการวิจัยครั้งนี้.....	55
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	56
ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป.....	56
บรรณานุกรม.....	57
ภาคผนวก.....	62
ภาคผนวก ก.....	63
ภาคผนวก ข.....	69
ภาคผนวก ค.....	80
ภาคผนวก ง.....	86
ภาคผนวก จ.....	129
ภาคผนวก ฉ.....	148
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	160

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกการประสมอักษรตามเกณฑ์.....	42
2 เกณฑ์การตัดสินในการประเมินผลรวมหลังเรียน.....	44
3 ตารางการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้.....	46
4 ทักษะทางการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อทอง โดยใช้แบบฝึก การประสมอักษร.....	50
5 การเปรียบเทียบทักษะทางการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อทอง ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร.....	51

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 1.....	130
2 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 2.....	131
3 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 3.....	132
4 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 4.....	133
5 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 5.....	134
6 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 6.....	135
7 ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คนที่ 7.....	136

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นสมบัติล้ำค่าที่แสดงความเป็นชาติไทย โดยใช้ภาษาเป็นสื่อในการแสดงความรู้ ความคิดและประสบการณ์ ซึ่งแสดงถึงวัฒนธรรมอันล้ำค่าของลักษณะเด่นและมีเอกลักษณ์ที่นำภาคภูมิใจอันควรแก่การทำนุบำรุง ส่งเสริม อนุรักษ์และสืบทอดให้คงอยู่คู่ชาติตลอดไป ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2543 : 1) กล่าวว่า “ภาษาไทยมีความสำคัญ เพราะภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อสารของคนในชาติเป็นสื่อในการถ่ายทอดวัฒนธรรม เป็นปัจจัยก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นไทย ร่วมกัน นำมาซึ่งความสามัคคีของชนในชาติ เป็นเครื่องมือช่วยในการศึกษาวิชาต่างๆ เป็นเครื่องมือช่วยในการประกอบอาชีพ ช่วยให้คนรู้จักคิดพิจารณาเหตุการณ์และปัญหาต่างๆ สามารถแก้ปัญหาได้ เป็นประโยชน์แก่การดำรงชีวิต มีลักษณะเฉพาะของภาษาไทยที่ต้องศึกษาใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม ช่วยให้กิจกรรมต่างๆ สมฤทธิ์ผลอย่างมีประสิทธิภาพ หากสามารถใช้ภาษาได้ดีจะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของคนและทำให้สามารถแสวงหาความรู้เพื่อเสริมปัญญาได้ตลอดชีวิต”

เนื่องจากภาษาไทยมีคุณค่าและสำคัญยิ่งสำหรับคนไทย กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และได้บรรจุวิชาภาษาไทยให้อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักเพื่อสร้างพื้นฐานการคิด การเรียนรู้ และการแก้ปัญหา มุ่งเน้นให้มีผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน ให้มีมาตรฐานและพัฒนาทั้งด้านการอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดี และวรรณกรรม โดยเฉพาะการเขียน กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 ให้ผู้เรียนสามารถเขียนคำได้ถูกความหมาย สะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้ประสบการณ์ เขียนประโยค ข้อความ เรื่องราวแสดงความคิด ความรู้สึก ความต้องการ จินตนาการ รวมทั้งใช้กระบวนการเขียน พัฒนางานเขียน มีมารยาทการเขียน มีนิสัยรักการเขียน และใช้ทักษะการเขียน จัดบันทึกความรู้ ประสบการณ์และเรื่องราวในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 7)

กรรณิการ์ พวงเกษม (2533 : 77) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า “สิ่งที่ควรเน้นเรื่องการเขียน คือ การเขียนสะกดคำ คัด จัดหมาย เขียนบันทึกสั้น ๆ การทำแบบฝึกหัดในบทเรียน การเว้นช่องไฟระหว่างอักษร การเว้นวรรคตอนในข้อความให้ถูกต้อง มีความประณีตรวดเร็วในการเขียนและควรฝึกให้เขียนแบบสร้างสรรค์”

การอ่านและการเขียนคำเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาทุกภาษาทั้งในการเรียนระดับพื้นฐานและในระดับสูง การเรียนในระดับพื้นฐานจะเน้นในด้านการอ่านการเขียนได้ถูกต้อง มีความแม่นยำในหลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและเป็นความจำเป็นของนักเรียน

ทุกคน ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องหลักและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย ได้แก่ หลักการสะกดคำ ไตรยางศ์ การผันเสียงวรรณยุกต์ คำควบกล้ำ อักษรนำ เป็นต้น ฉะนั้น การสอนแจกลูกสะกดคำ จึงเป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน หากครูไม่ได้สอนแจกลูกสะกดคำแก่นักเรียนในระยะ เริ่มเรียนการอ่าน นักเรียนจะขาดหลักเกณฑ์การประสมคำ ทำให้เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้นจะสับสน อ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือผิด ซึ่งเป็นปัญหามากของเด็กนักเรียนไทยในปัจจุบัน ผลจาก อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อการศึกษาวิชาอื่นๆ ด้วย สุริวงค์ พงศ์ไพบุลย์ (2522 : 31) ได้กล่าวว่า การเขียนนั้นหากผู้เรียนสะกดการันต์ผิดพลาด ย่อมเป็นโทษทั้งแก่ผู้อ่าน และผู้เขียน คือถ้าผู้อ่านไม่ทราบว่าคำนั้นๆ เขียนอย่างไร ก็จะจำคำที่ผิดพลาดนั้นไปใช้ ส่วนผู้ที่ทราบแล้วอาจจะรู้สึกขัดตา ขัดความรู้สึก และขาดศรัทธาต่อผู้เขียน ในปัจจุบันการใช้ ภาษาไทยของนักเรียนมักจะไม่ถูกต้อง มีปัญหามากโดยเฉพาะในด้านการเขียน ส่วนมากเป็นเรื่อง เกี่ยวกับการสะกด การันต์ นักเรียนประถมศึกษาส่วนมากยังเขียนสะกดการันต์ผิดพลาด สาเหตุ เพราะเด็กไม่ได้รับการฝึกเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธีและเพียงพอ

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติของกระบวนการ ทางจิตวิทยา (Psychological Process) อย่างหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษา การพูดหรือการเขียน ทำให้บุคคลที่มีความผิดปกติดังกล่าวด้อยความสามารถในการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน หรือการคำนวณทางคณิตศาสตร์ คำนี้มีความหมายรวมไปถึง ความบกพร่องทางการรับรู้การได้รับบาดเจ็บทางสมอง ความบกพร่องในการฟังและพูด (Aphasia) ความบกพร่องทางการอ่าน (Dyslexia) ด้วยแต่ไม่ครอบคลุมไปถึงเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ อันเนื่องมาจาก ความบกพร่องทางสายตา ความบกพร่องทางการได้ยิน ความบกพร่องทาง ร่างกาย ความบกพร่องทางสติปัญญา การด้อยโอกาสทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม (ผดุง อารยะวิญญู, 2544 : 2 ; อ้างอิงจาก U.S. Office of Education) เด็กที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ เป็นเด็กพวกหนึ่งที่รวมอยู่ในเด็กที่มีความบกพร่องทาง การเรียนรู้ เด็กพวกนี้มีความบกพร่องในเรื่องการสะกดคำ ยิ่งไปกว่านั้นความไม่คงที่ของแบบ แผนการสะกดไม่ว่าในภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย มักทำให้ผู้เรียนสับสนยุ่งยาก และเป็นความ บกพร่องแบบที่มักจะยังคงติดตัวไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ ศรียา นิยมธรรม (2546 : 158) ได้กล่าวว่า เด็กที่มีความบกพร่องในการจำคำปกติจะมีความบกพร่องในการสะกดคำ แต่เด็กบางคนสามารถอ่าน คำได้ดี แต่สะกดคำไม่ได้ ความยุ่งยากในการสะกดคำมักรวมถึงพฤติกรรมดังต่อไปนี้ เช่น เขียนอักษรกลับด้าน เขียนโย้ไปโย้มา สะกดผิด ลำดับอักษรผิดในคำต่าง ๆ สลับตัวอักษร ในคำต่าง ๆ สะกดผิดในคำพ้องเสียง ไม่เขียนตัวอักษรบางตัว เขียนสะกดการันต์ไม่ถูกต้อง เขียน ไม่ได้ใจความหรือเขียนวกวน และ ผดุง อารยะวิญญู (2542) ได้กล่าวว่า เด็กที่มีความบกพร่อง ทางการเรียนรู้ไม่สามารถสะกดคำได้ดี อาจมีสาเหตุมาจากการจำจากสายตา (มองเห็นตัวอักษรหรือ คำแล้ว แต่จำคำหรือตัวอักษรไม่ได้) การจำจากการฟัง (ได้ยินแล้วแต่จำสิ่งที่ได้ยินไม่ได้) การ จำแนกโดยใช้

สายตา (เห็นคำแล้วแต่บอกไม่ได้ว่าเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร) การจำแนกเสียง (ได้ยินแล้วแต่บอกไม่ได้ว่าครูพูดคำใด โดยเฉพาะคำที่มีเสียงสระใกล้เคียงกัน) และการใช้กล้ามเนื้อมือ การสอนเขียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ควรเริ่มสอนการสะกดคำ และควรเน้นมากขึ้นในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จากการประเมินผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอบ้านค่าย จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ปรากฏว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอ่านได้เป็นที่น่าพอใจ แต่ในสาระที่ 2 การเขียนด้านการเขียนสะกดคำ ยังมีปัญหาอยู่มาก โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เขียนสะกดคำได้ในระดับที่ต่ำมาก ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 เพื่อจะได้หาวิธีการช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้เหมาะสม

แบบฝึกมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน ช่วยลดภาระของครูได้มาก ตลอดจนช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น และการให้นักเรียนทำแบบฝึกจะช่วยชี้จุดบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจน เพื่อที่ครูจะได้แก้ไขปรับปรุงเฉพาะจุดอย่างทันที่ (อำไพพรรณ ชินสำราญ. 2538 : 17) และแบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ รวมทั้งชี้แจงให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญ และมีโอกาสได้ฝึกทักษะบ่อย ๆ ตามกฎแห่งการฝึกของธอร์นไคค์ที่ว่า สิ่งใดที่คนได้ทำบ่อยๆ หรือมีการฝึกเสมอ ๆ คนย่อมทำสิ่งนั้นได้ดี คนขาดการฝึกฝนย่อมทำสิ่งนั้นได้ไม่ดี และจะค่อยๆ ลืมเลือนไป (สุจิต เพียรชอบ. 2522) นอกจากนี้แบบฝึกยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการเขียนสะกดคำ เนื่องจากการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ผู้เรียนจะสามารถเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง และเกิดทักษะ

สื่อการเรียนการสอนที่จะช่วยเสริมทักษะในการเรียนรู้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีหลากหลาย แต่เนื่องจากเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีข้อจำกัดในการรับรู้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลข่าวสาร และการจำ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการจัดกิจกรรมที่เป็นลักษณะการฝึก ย้ำ ซ้ำ ทวน บ่อยๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะและเกิดการจำและสามารถนำไปใช้ได้ โดยจัดแบบฝึกให้มีลักษณะที่น่าสนใจ โดยเริ่มจากกิจกรรมที่ง่ายไปหากิจกรรมที่ยาก ซึ่งนักเรียนจะสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง ทำกิจกรรมซ้ำๆ และสามารถตรวจสอบได้ด้วยตนเอง จะทำให้นักเรียนเกิดกำลังใจมีแรงเสริมอันจะส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้เลือกใช้แบบฝึกการประสมอักษร เป็นเครื่องมือในการฝึกฝนทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอบ้านค่าย จังหวัดสงขลา เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการประสมอักษร ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

ความสำคัญของการวิจัย

1. พัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้และนักเรียนปกติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในการสร้างแบบฝึกการประสมอักษร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนสะกดคำ กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา จำนวน 7 คน เลือกโดยใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยคัดเลือกจากการใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้โดยเฉพาะ และแบบสำรวจปัญหาการเรียนรู้

2. ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง ในวันจันทร์ วันอังคาร และวันพุธ รวมเป็นเวลาทั้งสิ้น 21 ชั่วโมง

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกการประสมอักษร เป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกดแม่ กน จากเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 มาตราตัวสะกด จำนวน 42 คำ

4. ตัวแปรที่ศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีตัวแปร ดังนี้

- 4.1 ตัวแปรอิสระ คือ แบบฝึกการประสมอักษรคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

1.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำหนึ่งคำใดที่มีการเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวการันต์ และตัวสะกด ให้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

2. คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา หมายถึง คำที่มีตัวสะกดด้วยตัว ญ ณ ร ล และ พ แต่อ่านออกเสียงเหมือน น สะกด

3. การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ หมายถึง ทักษะในการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กน

4. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีความยุ่งยากหรือลำบากในการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ซึ่งสอบไม่ผ่านเกณฑ์การคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

5. แบบฝึกการประสมอักษร หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 42 ชุด เพื่อฝึกทักษะในการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กน ซึ่งแบบฝึกแต่ละชุดประกอบด้วย 4 กิจกรรม ดังนี้

1. การประสมอักษรโดยใช้ภาพ
2. การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด
3. การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด
4. การเลือกคำเติมลงในช่องว่าง

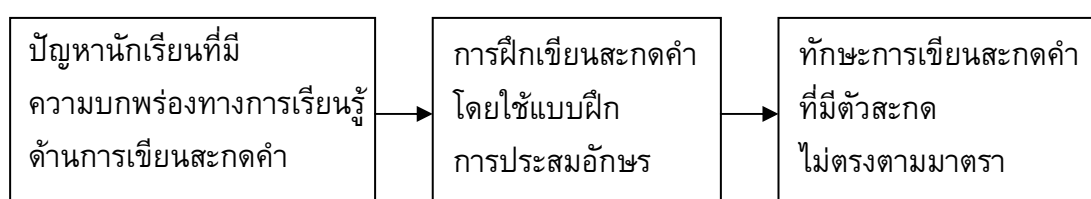
6. ประสิทธิภาพของแบบฝึก หมายถึง แบบฝึกการประสมอักษรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีระดับประสิทธิภาพที่จะช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เกิดการเรียนรู้ระดับที่ผู้วิจัยพึงพอใจตามเกณฑ์ 80/80 โดยมีความหมาย ดังนี้

80 ตัวแรก เป็นคะแนนที่ได้จากการทดสอบระหว่างเรียนโดยมีค่าเฉลี่ย 80 %

80 ตัวหลัง เป็นคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำหลังเรียนโดยเฉลี่ย 80 %

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกรอบแนวคิด ดังนี้

สมมุติฐานในการวิจัย

ทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.1 ความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.2 ลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.3 การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.4 วิธีการสอนสะกดคำแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 1.5 การช่วยเหลือทางจิตวิทยาแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
 - 2.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
 - 2.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
 - 2.3 ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด
 - 2.4 หลักการเขียนสะกดคำ
 - 2.5 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตัวสะกด
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
 - 3.1 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี
 - 3.2 ประโยชน์ของแบบฝึก
 - 3.3 หลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประสมอักษร
 - 4.1 ความหมายของการประสมอักษร
 - 4.2 วิธีการประสมอักษร
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
 - 5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
 - 5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

1.1 ความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายคนได้ให้คำนิยามของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

สำนักงานการศึกษาของรัฐ (U.S. Office of Education) ได้ให้คำนิยามของคำว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่า

"ความบกพร่องทางการเรียนรู้" หมายถึง ความผิดปกติของกระบวนการทางจิตวิทยา (Psychological Process) อย่างหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษา การพูด หรือการเขียน ทำให้บุคคลที่มีความผิดปกติดังกล่าวด้อยความสามารถในการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน หรือการคำนวณทางคณิตศาสตร์ คำนี้มีความหมายรวมถึง ความบกพร่องทางการรับรู้ การได้รับบาดเจ็บทางสมอง ความบกพร่องในการฟังและพูด (Aphasia) ความบกพร่องทางการอ่าน (Dyslexia) ด้วยแต่ไม่ครอบคลุมไปถึงเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ อันเนื่องมาจาก ความบกพร่องทางสายตา ความบกพร่องทางการได้ยิน ความบกพร่องทางร่างกาย ความบกพร่องทางสติปัญญา การด้อยโอกาสทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 115) ได้ให้ความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยา ทำให้เด็กมีปัญหาในการใช้ภาษา ทั้งในการฟัง การอ่าน การพูด การเขียนและการสะกดคำ หรือมีปัญหาในการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย แขน ขา ลำตัว สายตา การได้ยิน ระดับสติปัญญา อารมณ์และสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก

เบญจพร ปัญญา (2542 : 4) ได้ให้ความหมายไว้ว่าความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities ใช้ตัวย่อว่า LD) เป็นความบกพร่องในกระบวนการเรียนรู้ที่แสดงออกในรูปของความบกพร่องการอ่าน การเขียน การสะกดคำ การคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ เกิดจากการทำงานที่ผิดปกติของสมอง ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าที่ควรจะเป็นโดยพิจารณาจากผลการเรียนเปรียบเทียบกับระดับเชาว์ปัญญา

ประเภทของ LD แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ

1. ความบกพร่องการเรียนรู้และการสะกดคำ
2. ความบกพร่องด้านการอ่าน
3. ความบกพร่องด้านการคำนวณและสาเหตุเชิงคณิตศาสตร์

4. ความบกพร่องหลายๆด้านร่วมกัน

จากความหมายของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ดังนี้ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึงนักเรียนที่มีความบกพร่องของกระบวนการทางจิตวิทยา ทำให้นักเรียนมีปัญหาในด้าน การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ การใช้ภาษา การคิดคำนวณ การรับรู้ และการแสดงออกซึ่งปัญหาทางพฤติกรรม และอารมณ์

1.2 ลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

อรรถญา เชื้อทอง (2546 : 12 -14 อ้างอิงจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2538) กล่าวถึงลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านการอ่าน เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านจะไม่สามารถอ่านหนังสือได้ เท่ากับระดับของเด็กในชั้นเรียนเดียวกันแม้ว่าจะพยายามช่วยเหลือในเรื่องความจำเป็นพิเศษแล้วซึ่งอาจเป็นผลมาจากความบกพร่องของการมองเห็น หรือการอ่านได้ พฤติกรรมการอ่านที่ไม่เหมาะสม จึงปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ดังนี้

- 1.1 การเคลื่อนไหวร่างกายที่แสดงอาการเครียด เช่น อารมณ์เสีย หน้านอง
- 1.2 อ่านหลงบรรทัด อ่านซ้ำคำ
- 1.3 อ่านตกหล่น อ่านเพิ่มคำ หาคำมาแทนที่หรืออ่านกลับคำ
- 1.4 อ่านเรียงลำดับคำผิด สัมผัสตำแหน่ง ประธาน กริยา กรรม
- 1.5 อ่านสลับกันระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน
- 1.6 อ่านช้า และตะกุกตะกัก
- 1.7 อ่านด้วยความลังเลไม่แน่ใจ
- 1.8 อ่านเอาเรื่องไม่ได้
- 1.9 บอกลำดับเรื่องราวไม่ได้
- 1.10 จำประเด็นสำคัญของเรื่องราวไม่ได้
- 1.11 แยกสระเสียงสั้น ยาวไม่ได้

2. ปัญหาการเขียน เด็กที่มีปัญหาการเขียน อาจมีสาเหตุมาจากความบกพร่องใน 3 ลักษณะ คือ

- 2.1 การประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อ และสายตาไม่ดี จึงทำให้เด็กลอกตัวอักษร และตัวเลขไม่ถูก
- 2.2 ความบกพร่องของการจำสิ่งที่มองเห็น จึงทำให้เด็กจำคำที่เห็นไม่ได้
- 2.3 ความบกพร่องในการทำงานเข้าใจกฎเกณฑ์และความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำในประโยค จึงทำให้เด็กมีปัญหาในการรวบรวมหรือจัดระบบความคิดเพื่อสื่อสารออกมาโดยการเขียนไม่ได้

เด็กที่มีปัญหาในการเขียนจะมีพฤติกรรมปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังนี้

1. เขียนตัวอักษรผิดทิศทาง กลับซ้าย - ขวา หน้า - หลัง บน - ล่าง
2. เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง
3. เขียนหนังสือที่ไม่เป็นตัว
4. เขียนหนังสือรูปร่างไม่สม่ำเสมอ
5. เขียนหนังสือแบบที่ปรากฏในกระเจงเงา
6. เขียนตัวอักษรหลายแบบปะปนกัน
7. จำทักษะพื้นฐานการเขียนไม่ได้

3. ปัญหาด้านการสะกดคำ เด็กที่มีปัญหาด้านการสะกดคำที่มีพฤติกรรม ปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ดังนี้

- 3.1 เรียงตัวอักษรในคำผิด
- 3.2 สลับตัวอักษรและคำ
- 3.3 มีปัญหาในการเชื่อมโยงเสียงที่ถูกต้องกับตัวอักษร
- 3.4 สะกดข้ามตัวอักษรหลายตัว
- 3.5 สร้างการสะกดคำแบบใหม่ของตัวเอง

4. ปัญหาด้านคณิตศาสตร์ เด็กที่มีปัญหาด้านคณิตศาสตร์จะมีปัญหาด้านการกระ

การคิดที่เป็นเชิงปริมาณ หรือภาษาสัญลักษณ์ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านนี้ต่ำ ซึ่งเด็กที่มีปัญหาด้านคณิตศาสตร์มักจะมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ดังนี้

- 1.1 ลืมตำแหน่งบนหน้ากระดาษ
- 1.2 ทำงานไม่เสร็จใน 1 หน้าที่กำหนดให้
- 1.3 มีปัญหาในการอ่านเลขหลายหลัก
- 1.4 มีปัญหาในการจำแนกตัวเลขบางตัว เช่น 6-9 , 2-5 , 17-71
- 1.5 เขียนตัวเลขจากหลังมาหน้า
- 1.6 เขียนตัวเลขจากซ้ายมาขวา
- 1.7 มีปัญหาในการลากเส้นตัวเลข
- 1.8 มีปัญหาในการลอกรูปทรงต่าง ๆ และลอกโจทย์ปัญหา
- 1.9 ไม่สามารถจำเงื่อนไข กฎ ข้อเท็จจริงทางคณิตศาสตร์
- 4.10 มีปัญหาในการเรียนรู้ข้อเท็จจริงบางเรื่อง
- 4.11 ทำผิดเพราะสะเพร่าบ่อยๆ
- 4.12 ยอมแพ้ง่าย

- 4.13 มีปัญหาในการเชื่อมโยงจำนวนกับสัญลักษณ์
- 4.14 สืบสนข้อมูลในแนวตั้งและการเว้นระยะ
- 4.15 ทำโจทย์ปัญหาไม่ได้
- 4.16 ไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์

ผดุง อารยะวิญญู. (2544 : 4 – 5) กล่าวถึง ลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ว่ามีลักษณะ ดังนี้

1. มีความบกพร่องทางการพูด
2. มีความบกพร่องทางการสื่อสาร
3. มีปัญหาในการเรียนวิชาทักษะ
4. มีปัญหาในการสร้างแนวความคิดรวบยอด
5. การทดสอบผลการเรียนให้ผลไม่แน่นอน ยากแก่การพยากรณ์
6. มีความบกพร่องทางการรับรู้
7. มีความบกพร่องทางการเคลื่อนไหว
8. มีอารมณ์ไม่คงที่ บางครั้งระเบิดอารมณ์ใส่ผู้อื่น ความผิดหวังเล็ก ๆ น้อย ๆ

อาจทำให้เสียอารมณ์อย่างรุนแรงได้

9. โยกตัว หรือผงกศีรษะบ่อย ๆ
10. ลักษณะการนอนไม่คงที่บางครั้งหลับ บางครั้งไม่หลับไม่เป็นเวลาที่แน่นอน
11. มีพัฒนาการทางร่างกายไม่คงที่
12. มีพฤติกรรมไม่คงเส้นคงวา
13. เสียสมาธิง่าย
14. แสดงพฤติกรรมแปลก ๆ
15. มีปัญหาในการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน

มีงานวิจัยหลายชิ้นที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ทำให้เรามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้มากขึ้น ข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยหลายชิ้น ให้ข้อมูลที่สอดคล้องกันดังนี้

1. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ส่วนใหญ่พบในระดับชั้นประถมศึกษาคิดเป็น 75%

ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ทั้งหมดที่คัดแยกได้

2. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เป็นชายมากกว่าหญิง ในอัตราส่วน 3 ต่อ 1
3. เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ส่วนมากมีระดับสติปัญญาเฉลี่ยประมาณ 94-98
4. เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ในขั้นรุนแรงจะตรวจพบในระดับชั้นประถมศึกษา

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้น ป.3, ป.4

5. เมื่อเด็กโตขึ้นและเลื่อนชั้นไปเรียนในระดับมัธยมศึกษา ปัญหาทางการเรียนรู้ลดลง
6. เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ทางภาษา (การฟัง พูด อ่าน เขียน) มีจำนวนมากกว่าเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์
7. เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ จำนวนมากเป็นเด็กที่เคยสอบตกและเรียนซ้ำชั้น
8. เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ส่วนหนึ่ง (ประมาณ 15%) มีปัญหาทางพฤติกรรม
9. มีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสามารถที่แท้จริงของเด็ก กล่าวคือ หากมีการวัดระดับสติปัญญา (IQ) ของเด็กแล้วจะพบว่าระดับสติปัญญาค่อนข้างสูง หรือสูงกว่า ระดับสติปัญญาของเด็กที่มีปัญหาทางสติปัญญา แต่ผลการทดสอบทางด้านวิชาการได้คะแนนต่ำมาก ซึ่งความเป็นจริงแล้วเด็กน่าจะได้คะแนนสูงกว่านี้ คะแนนจึงไม่เป็นตามความคาดหวังของครู
10. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้บางคน มีปัญหาเกี่ยวกับสมาธิ เด็กอาจเสียสมาธิง่ายหันเหความสนใจสู่ภายนอกห้องเรียนเสมอ
11. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้บางคนมีปัญหาในการจัดระเบียบการทำงาน เด็กบางคนจึงทำงานไม่เสร็จตามที่ครูมอบหมาย ลืมปากกา ดินสอ หรือวัสดุในการเรียนหรือมาโรงเรียนสายบ่อย เป็นต้น
12. มีปัญหาในการคัดลอกตัวอักษรทางคณิตศาสตร์ หรือรูปทรงอื่น ๆ จากตัวอย่างลงสู่สมุดแบบฝึกหัดเด็กเรียงตัวอักษรกลับหลัง

สรุปลักษณะนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ส่วนใหญ่จะมีความบกพร่องในด้านการอ่าน การเขียน การสะกดคำ การพูด การสื่อสาร การคิดคำนวณ การสร้างแนวความคิดรวบยอด การรับรู้ การเคลื่อนไหว การสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน ตลอดจนความบกพร่องด้านอารมณ์ พฤติกรรม สมาธิ และรวมถึงความ ยุ่งยากในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วย

1.3 การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2538 : 83-86) ได้ให้ความคิดเห็นไว้ว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้มีขอบข่ายกว้างขวางทั้งพฤติกรรมทางการเรียนวิชาการ และพฤติกรรมที่แสดงออกในเชิงรบกวนชั้นเรียน จึงได้เสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในชั้นเรียนปกติ ดังนี้

1. สอนโดยเน้นความสามารถเด่นของเด็ก เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ของความสำเร็จ เช่น ถ้าพบว่าเด็กใช้สายตาในการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ครูควรให้เด็กมองดูวัตถุต่าง ๆ แทนที่จะพูดให้เด็กฟังเท่านั้น

2. พยายามลดกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะหรือความสามารถที่เป็นจุดบกพร่องของเด็ก เช่น ถ้าพบว่าเด็กมีความบกพร่องทางการเรียน ก็ไม่ควรให้งานที่เด็กต้องเขียนมาก แต่อาจ让孩子ตอบปากเปล่าหรือตอบใส่เทปบันทึกเสียงแทนการเขียน

3. พยายามพัฒนาจุดบกพร่องของเด็ก หลังจากที่ได้ประสบความสำเร็จจากการใช้ความสามารถเด่นได้แล้ว

4. กำหนดความคิดรวบยอดที่จะให้เด็กเรียนได้ชัดเจน ถ้าจะสอนความคิดรวบยอดใหม่ ครูต้องทำความเข้าใจกับสิ่งที่เด็กเคยเรียนรู้มาแล้ว และสรุปความคิดรวบยอดให้ชัดเจน เพราะเด็กจะไม่สามารถสรุปใจความสำคัญได้เอง

5. ช่วยให้เด็กตระหนักถึงเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ให้เด็กเห็นว่าเมื่อวานนี้เด็กทำอะไรได้บ้าง วันนี้เด็กทำอะไรสำเร็จ และเด็กจะทำอะไรได้ในวันพรุ่งนี้บ้าง

6. ตั้งเป้าหมายระยะสั้นอย่างชัดเจนที่เด็กสามารถทำได้ โดยจัดลำดับของงานให้มีความยากง่ายต่าง ๆ กันไป โดยให้เด็กทำงานในอันดับแรก ๆ ตามความสามารถของเด็ก จากนั้นค่อย ๆ จำกัดเวลา พร้อมทั้งบันทึกความก้าวหน้าของเด็ก เมื่อเด็กทำงานก้าวแรกได้เสร็จตามกำหนดเวลา จึงค่อยให้งานที่ยากขึ้น โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบเดียวกัน

7. ให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่เด็กทำงานได้สำเร็จ ถ้าเด็กทำผิดบอกให้ทราบทันทีอธิบายใหม่และให้เด็กแก้ไขใหม่ทันที แต่ต้องใช้วิธีทางบวก ถ้าเด็กทำได้สำเร็จต้องรีบให้คำชมและบอกเหตุผลที่เด็กได้รับคำชมโดยเน้นความพยายามในการทำงานเป็นหลัก ไม่ชมเฉพาะงานที่ครูพอใจ

8. ให้หยุดกิจกรรมนั้นชั่วคราว รอเวลาอีกระยะหนึ่ง ถ้าครูได้พยายามใช้วิธีการใหม่ ๆ หรือกิจกรรมใหม่ ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็กแล้วแต่เด็กยังไม่สามารถพัฒนาได้

9. อย่าพยายามสอนสิ่งที่เด็กไม่สามารถเรียนรู้และไม่อาจเรียนรู้ได้

10. เนื้อหาบทเรียน และเทคนิควิธีการเรียนการสอนที่จะนำมาใช้สอนนั้น ควรเริ่มสอนเนื้อหาหรือบทเรียนที่ต่ำกว่าระดับชั้นของเด็ก 1 ปี เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ของความสำเร็จ

11. จัดกิจกรรมในทักษะเดียวกันให้หลากหลาย เพื่อว่าเด็กจะได้เลือกงานที่ทำได้และให้เด็กทำงานตามแนวทางของเขาเอง เช่น ใช้ปากกาสีแดง เลือกมุมที่จะนั่งทำงานเอง ใช้อุปกรณ์ช่วยประเภทเครื่องเล่นเทป หรือคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

12. ใช้อุปกรณ์การสอนที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด

13. ใช้เกมหรือกิจกรรมที่让孩子ได้มีโอกาสเคลื่อนไหว ได้สัมผัส ได้มองเห็น และได้ยิน ได้ฟัง เพราะจะทำให้เด็กสนุกในการเรียนรู้และเรียนรู้ได้เร็ว

14. สอนซ้ำและทบทวนบ่อย ๆ เพราะตามปกติเด็กมีความบกพร่องทางการเรียนรู้ต้องการประสบการณ์ซ้ำและบ่อยมากกว่าเด็กปกติ

15. จัดทำป้ายกระดานแข็งหรือธงสีแดง ซึ่งมีความหมายว่าต้องการความช่วยเหลือ

ซึ่งข้างหนึ่งของป้ายอาจเขียนว่า “พยายามทำงานต่อไป” และอีกข้างหนึ่งเขียนว่า “หนูมีปัญหา”

ให้เด็กยกขึ้นตั้งหันออกนอกตัวเมื่อต้องการความช่วยเหลือจากครู วิธีนี้จะช่วยลดความคับข้องใจให้แก่เด็กได้บ้าง และป้ายหรือธงก็จะช่วยลดความวุ่นวายไปได้ โดยที่เด็กไม่ต้องลุกจากที่นั่งหรือยกมือ

หรือเรียกร้องขอความช่วยเหลือจากครูบ่อยๆ และนอกจากนี้ป้ายดังกล่าวยังทำหน้าที่เตือนเด็กให้ทำงานต่อไปอีก

สรุป การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ควรจัดให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของนักเรียน ควรเน้นกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะอย่างหลากหลาย มีความยากง่ายแตกต่างกันไป เน้นกิจกรรมที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ จะต้องสอนซ้ำ ย้ำ ทวน บ่อยๆ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เคลื่อนไหว ได้สัมผัส ได้มองเห็น ได้ยิน และได้ฟัง เพื่อให้นักเรียนได้รับความสนุกสนาน เกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว และเกิดทักษะอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 วิธีการสอนสะกดคำแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (2544 : 82-83) ได้เสนอวิธีการสอนสะกดคำแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ 4 วิธี ดังนี้

1. ตั้งกฎ (Rule – Based Instruction)

ครูพยายามตั้งกฎเกณฑ์ให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เพื่อให้สะดวกแก่การจดจำกฎเกณฑ์ต่างๆ ควรคำนึงถึงหลักภาษาไทยเป็นสำคัญ และจะช่วยให้นักเรียนสะกดคำได้ง่ายขึ้น เช่น ในเรื่องการประวิสรรชนีย์ บางคำประวิสรรชนีย์ บางคำไม่ประวิสรรชนีย์ เช่น

มะนาว มะขาม มะยม ประวิสรรชนีย์

มันส์ มฤตยู มหันต์ ไม่ประวิสรรชนีย์

ครูอาจตั้งกฎว่าคำใดที่เปล่งเสียงเต็มพยางค์ เช่น มะนาว จะต้องประวิสรรชนีย์

แต่คำใดที่เปล่งเสียงกึ่งพยางค์ เช่น มันส์ ไม่ต้องประวิสรรชนีย์ เป็นต้น

2. ใช้ประสาทสัมผัสหลายด้าน (Multi Sensory Approach)

วิธีนี้ เป็นการดำเนินการแนะนำให้ใช้ประสาทสัมผัสรับรู้หลายด้าน ในการสอนเขียนแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คือ ใช้ทั้งการฟัง การใช้สายตาและการเขียนพร้อมๆ กัน โดยปฏิบัติเป็นขั้นตอน ดังนี้

1) ครูเขียนคำใหม่ หรือคำยากลงบนกระดาน ครูอ่านคำนั้นในขณะที่นักเรียนดูครู

2) นักเรียนใช้นิ้วลากไปตามตัวอักษรทีละตัวที่ประกอบขึ้นเป็นคำนั้น เอ่ยชื่อตัวพยัญชนะ และสระ แล้วจึงอ่านออกเสียงคำนั้น เมื่อลากนิ้วครบทุกคน

- 3) ครูเขียนคำนั้นลงบนสมุด และอ่านคำนั้น
- 4) ครูลบคำนั้น แล้วให้นักเรียนเขียนคำนั้นอีกครั้งหากเด็กเขียนผิดกับไปเริ่มขั้นที่ 2 ใหม่ หากเด็กเขียนถูกต้องให้ครูรวบรวมคำนั้นไว้เพื่อใช้ทดสอบในครั้งต่อไป
- 5) ในการสอนคำใหม่ คำต่อไป ครูอาจไม่ให้นักเรียนใช้นิ้วลากตามตัวอักษรก็ได้ แต่ปฏิบัติตามขั้นที่ 1 – 4 หากเด็กมีปัญหาในการสะกดคำ จึงให้นักเรียนใช้การสัมผัส

3. การสะกดตามครู (Imitation Method)

วิธีนี้ เป็นวิธีที่มีขั้นตอนง่ายๆ กล่าวคือ ครูสะกดคำนั้นลงบนกระดานหรือลงบนกระดาษ ครูพูดไปด้วยว่าคำนั้นประกอบขึ้นด้วยพยัญชนะและสระใดบ้าง แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามครูทุกประการ แต่พูดให้เสียงดังกว่าครู ครูให้แรงเสริมทันทีที่เด็กทำถูก หากเด็กสะกดผิด ครูบอกเด็กว่า ตัวสะกดที่ถูกต้องเป็นเช่นใด ผิดซ้ำๆ เช่นนี้หลายๆ ครั้ง จนกระทั่งเด็กสะกดคำได้เอง

4. การกำหนดคำ (Word Lists)

ครูเขียนคำยากลงบนกระดาน ให้เด็กลอกคำเหล่านั้นลงในสมุด ครูให้เด็กฝึกสะกดคำเหล่านั้นปากเปล่า และเขียนสะกดคำด้วยตนเอง ครูทดสอบเด็กทุกวัน เมื่อเด็กสะกดคำใดได้ถูกต้องให้รางวัลและลบคำนั้นออก ให้เด็กฝึกสะกดคำที่เหลือต่อไป ครูทดสอบทุกวัน ครูอาจเพิ่มคำใหม่ให้เด็กอีก รายการคำสำหรับเด็กแต่ละคนอาจไม่เหมือนกัน จำนวนคำที่ครูมอบหมายให้เด็กฝึก มีจำนวนอยู่ระหว่าง 3-8 คำต่อครั้ง หากจำนวนคำมีมากเกินไปมักไม่ได้ผล มีงานวิจัยจำนวนมากที่สนับสนุนการสอนสะกดคำด้วยวิธีนี้

สรุป การสอนสะกดคำแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ควรสอนโดยการตั้งกฎเกณฑ์ที่ให้นักเรียนสามารถจดจำได้ง่าย ให้นักเรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสหลายๆ ด้านทั้งการฟัง การใช้สายตาและการเขียนไปพร้อมๆ กัน โดยเริ่มจากการให้นักเรียนใช้นิ้วลากไปตามตัวอักษรที่ละตัวที่ประกอบขึ้นเป็นคำ เอ่ยชื่อพยัญชนะ สระ และสะกดเป็นคำ หากนักเรียนสะกดคำผิดครูจะต้องบอกทันที ผิดซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง ครูควรให้นักเรียนฝึกปากเปล่าก่อนจนคล่อง แล้วจึงเขียนลงในกระดาษ

1.5 การช่วยเหลือทางจิตวิทยาแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 107-110) ได้กล่าวถึงวิธีการช่วยเหลือทางจิตวิทยาแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้

เด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ควรได้รับความช่วยเหลือจากนักจิตวิทยา เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้บางคนอาจมีความบกพร่องทางพฤติกรรมด้วย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่นักจิตวิทยาจะต้องให้ความช่วยเหลือต่อไปนี้จะกล่าวถึงวิธีปรับพฤติกรรมของเด็กที่นักจิตวิทยาใช้ ครูอาจปรับปรุงประยุกต์มาใช้กับเด็กในชั้นเรียนของตนตามความเหมาะสม

1. แรงเสริมเชิงบวก (Positive Reinforcement)

เป็นการให้สิ่งที่พอใจกับเด็ก เพื่อให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ สิ่งที่ทำให้เด็กเกิดความพอใจอาจได้แก่ คำชม เช่น ดี เยี่ยม ดีมาก เก่งมาก วิเศษ ยอดเยี่ยม เก่ง เป็นต้น หรืออาจเป็นอาหาร เช่น ลูกอม ลูกกวาด ขนมหวานทุกชนิด หรืออาจเป็นของเล่น ตุ๊กตา หรือรางวัลอื่น ๆ ที่ครูอาจหามาได้

ตัวอย่างการให้แรงเสริมเชิงบวก เช่น ผู้ฝึกให้อาหารแก่ปลาโลมาเพื่อกระโดดลอดห่วงได้ แม่ให้ลูกออกไปวิ่งเล่นกับเพื่อนหน้าบ้านได้ เมื่อลูกช่วยบ้านเสร็จ ครูประจำชั้นให้เด็กใช้เวลาว่างโดยให้เล่นเกมตามใจชอบภายในเวลา 10 นาที ภายในห้องเรียนเมื่อเด็กทำการบ้านตามที่ครูมอบหมายให้เสร็จเรียบร้อยแล้ว

เพื่อให้พฤติกรรมที่พึงประสงค์คงอยู่ได้ตลอดไป ครูจำเป็นต้องลดแรงเสริมลงทีละน้อย เมื่อพฤติกรรมคงที่แล้ว ครูให้แรงเสริมนาน ๆ ครั้ง ครูอาจให้แรงเสริมอีกครั้ง เป็นเช่นนี้ในโอกาสต่อไป

2. แรงเสริมเชิงลบ (Negative Reinforcement)

เป็นการให้สิ่งที่ไม่เป็นที่พึงพอใจแก่เด็ก ทำให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ออกมา เพราะเด็กไม่ต้องการสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ และต้องการให้เอาสิ่งที่ไม่พึงประสงค์นั้นออกไปให้พ้น เช่น หากคนขับรถยังไม่รัดเข็มขัดนิรภัย จะมีเสียงดังขึ้นและดังต่อไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งคนขับรถรัดเข็มขัดนิรภัยเสียงจึงเงียบ เสียงดังเป็นสิ่งที่คนขับรถไม่ชอบ การรัดเข็มขัดเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ครูบอกนักเรียนว่าหากนักเรียนยังทำงานไม่เสร็จ เมื่อถึงเวลาโรงเรียนเลิกครูจะให้นักเรียนทำงานต่อไปอีก แม้เป็นเวลาหลังเลิกเรียนแล้ว การทำงานหลังเลิกเรียนแล้วเป็นสิ่งที่นักเรียนไม่ชอบ เพราะเด็กต้องการกลับบ้านหรือต้องการไปเล่นกับเพื่อน การทำงานให้เสร็จเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์

ในการนำวิธีนี้มาใช้ ครูควรระมัดระวัง ไม่ให้แรงเสริมเชิงลบเป็นการขู่บังคับเด็กเพราะนั่นเป็นการทำให้เด็กเกิดความหวาดกลัว ซึ่งเป็นอุปสรรคขัดขวางการเรียนรู้ และแรงเสริมเชิงลบ ส่งเสริมการเรียนรู้และก่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์

3. เบี้ยอรรรดกร (Token Economy)

เป็นการให้รางวัลแก่เด็กอย่างเป็นระบบ และเป็นขั้นตอนเมื่อเด็กแสดง

พฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น เมื่อเด็กทำความดีครูจะให้แต้มหรือคะแนน หากเด็กได้คะแนนน้อย เด็กจะได้รับรางวัลน้อย หากเด็กได้คะแนนมาก รางวัลจะมีขนาดใหญ่ขึ้น มีราคามากขึ้น บริษัทการบินหลายแห่ง ได้นำระบบเบี้ยยอรรถกรมาใช้ในการดึงดูดลูกค้า เช่น ให้ลูกค้าสะสมระยะทางการบิน หากบินได้หลายพันไมล์ อาจได้บินฟรี หรือได้พักโรงแรมฟรี เป็นต้น ครูอาจใช้สิ่งต่อไปนี้เป็นเบี้ยยอรรถกรได้

1) เหรียญ มีมูลค่าต่างกัน เช่นเดียวกับเงินที่เป็นเหรียญ 50 สตางค์ 1 บาท 5 บาท หรือเหรียญ 10 บาท

2) ธนบัตร คล้ายธนบัตรจริง มีมูลค่าต่างกันให้เด็กสะสมไว้เพื่อแลกรางวัล

3) บัตรเครดิต

4) สมุดเช็ค เป็นต้น

4. การทำสัญญา (Contract)

ส่วนมากเป็นสัญญาทางพฤติกรรม (Behavioral Contract) นั่นคือ ครูทำสัญญากับนักเรียน เพื่อกำหนดให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ครูกับนักเรียนเจรจาทำความเข้าใจความตกลงกันก่อน เมื่อเด็กปฏิบัติตามสัญญาแล้ว ครูให้รางวัล

5. การขอเวลานอก (Time - Out)

การขอเวลานอก เป็นการให้เด็กงดร่วมกิจกรรมบางอย่างที่เด็กอยากจะร่วมใช้ในการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ใช้ได้ผลดีกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และบกพร่องทางพฤติกรรมที่ไม่รุนแรงมากนัก ครูอาจให้เด็กงดร่วมกิจกรรมชั่วคราวเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ครูให้ร่วมกิจกรรมดั้งเดิม การขอเวลานอกอาจจะทำได้ดังนี้

1) การงดกิจกรรม (Activity Time - Out)

เช่น ให้เด็กหยุดเล่นตุ๊กตา หรือของเล่นที่เด็กชอบ จนกว่าเด็กทำงานเสร็จครูจึงให้เล่นได้

2) ครูไม่สนใจ (Teacher Time - Out)

เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ครูอาจไม่ให้ความสนใจแก่เด็ก เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ครูจึงให้ความสนใจแก่เด็กดังเดิม

3) ผู้สังเกต (Contingent Observation)

เป็นการให้เด็กงดร่วมกิจกรรมเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยให้เด็กออกไปอยู่นอกกลุ่ม ครูให้เด็กแสดงพฤติกรรมของเพื่อนในกลุ่ม เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์แล้ว ครูให้เข้าร่วมกิจกรรมในกลุ่มได้

4) การงดร่วมกิจกรรม (Exclusion Time - Out)

เป็นการให้เด็กงดร่วมกิจกรรมที่ดำเนินไปในห้องเรียน ครูอาจให้เด็ก

ไปยืนอยู่มุมใดมุมหนึ่งของห้องเรียน ซึ่งทุกคนทราบดีว่าเป็นมุมที่ไม่พึงปรารถนา เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์แล้ว จึงให้เข้าเรียนในห้องเรียนได้

5) การกักขัง (Seclusion Time - Out)

เป็นการแยกเด็กไปไว้ในห้องพิเศษ คล้ายห้องขังเพื่อให้เด็กอยู่คนเดียว ใช้สำหรับพฤติกรรมที่รุนแรง ห้องขังนี้ควรเป็นห้องที่สะอาดปลอดภัย ไม่มีอันตราย แต่ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกใด ๆ ทั้งสิ้น

การรวมกิจกรรมตั้งแต่ข้อ 1 – 5 ควรดำเนินไปในระยะเวลาอันสั้น ไม่ควรใช้เวลานาน ครูให้แรงเสริมทุกครั้งที่เด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

2.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ

นักภาษาศาสตร์ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำ ไว้ดังนี้

อรรถัย นุตรดิษฐ์ (2540 : 10) สรุปการเขียนสะกดคำไว้ว่า “การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำใดคำหนึ่งอันประกอบด้วย พยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ได้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525”

ปทุม หนูมา (2542 : 11) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำว่า หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดตัวการันต์ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และตรงตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

วรรณา เครื่องเนียม (2531 : 12) สรุปการเขียนสะกดคำไว้ว่า “การเขียนสะกดคำ เป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักหลักเกณฑ์ในการเรียงลำดับตัวอักษร พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ประสมคำให้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 และสื่อความหมายกันได้”

อรพรรณ ภิญโญภาพ (2529 : 12) ได้ให้ความหมายของการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า “การสอนเขียนสะกดคำ เป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน แก่ผู้เรียน และจะต้องให้ผู้เรียนเข้าใจ กระบวนการประสมคำ รู้หลักเกณฑ์ที่จะเรียบเรียงตัวอักษรในคำหนึ่งๆ ให้ได้ความหมายที่ต้องการ เพื่อนำประโยชน์ไปใช้ในการสื่อสาร”

จากความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์ ได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษาและถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 เพื่อให้สามารถออกเสียงเข้าใจความหมาย สื่อความหมาย และติดต่อสื่อสารได้ถูกต้อง

2.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

อมรรัตน์ คงสมบูรณ์ (2536 : 13) ได้กล่าวว่าการเขียนสะกดคำ นับว่าเป็นทักษะการเขียนที่สำคัญมาก ครูผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรจะได้ฝึกฝนให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เพราะเป็นพื้นฐานของการเขียนด้านอื่นๆ ถ้าเด็กอ่านออกเขียนได้ถูกต้องเด็กก็จะสามารถนำประโยชน์

จากการเขียนไปใช้ในวิชาอื่นๆ ได้อย่างดีมีประสิทธิภาพ

วรรณิ โสมประยูร (2526 : 503) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเรียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำผิดเสมอ จะไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเอง ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนอย่างยิ่ง เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เมื่อเริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่างๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ช่วยให้เด็กใช้คำต่างๆ ได้ถูกต้อง กว้างขวาง ครูจึงต้องฝึกฝนนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกระดับชั้น

อดุลย์ ภูปลี (2539 : 12) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ ไว้ว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวัน และความเป็นอยู่ของบุคคลในปัจจุบัน เพราะการเขียนสะกดถูกต้อง ช่วยให้ผู้เขียนอ่านและเขียนหนังสือได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้ชัดเจน และมีความมั่นใจในการเขียน ทำให้ผลงานที่เขียนมีคุณค่าเพิ่มขึ้น

จากความเห็นของนักการศึกษาดังกล่าว สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการใช้ภาษา การอ่าน การเขียน และการสื่อความหมาย การเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่มีความจำเป็นในการเรียนวิชาอื่นๆ และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้ผู้เขียนเกิดความภาคภูมิใจและมีความมั่นใจในการเขียน ฉะนั้นครูจึงต้องฝึกฝนนักเรียน ให้สามารถเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง และต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอเพื่อช่วยในการเรียนวิชาอื่นๆ และเกิดความมั่นใจในการเรียน

2.3 ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด

สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดมีหลายประการ ดังที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงสาเหตุต่างๆ ดังต่อไปนี้

ประภาศรี สีหอำไพ และคนอื่นๆ (2537 : 222 - 223) กล่าวถึงสาเหตุการเขียนสะกดคำ ดังนี้

1. ออกเสียงผิด คือออกเสียงคำผิดแล้วเขียนตามที่ออกเสียงจึงเขียนผิด เช่น คำว่า “อะไหล่ , อาหลั้ย”
2. มีแนวเทียบผิด คือ เทียบคำที่เขียนกับคำอื่นที่ออกเสียงเหมือนกัน โดยเข้าใจว่าเขียนเหมือนกันด้วย เช่น คำว่า “อนุญาต” เทียบกับคำว่า “ญาติ” จึงเขียนสะกดผิดเป็น “อนุญาติ”
 1. มีประสบการณ์ผิดและไม่มีความรู้เรื่องการสะกดคำ คือ เห็นคำที่สะกดผิดแต่ไม่รู้ว่าผิดจนเกิดความเคยชิน นำมาใช้ทุกๆ ที่ผิด เช่น คำว่า “เมตตาปราณี” เขียนสะกดผิด เป็น “เมตตาปราณี”
 4. ไม่สนใจเขียนให้ถูกต้อง คือ ไม่เห็นความสำคัญของการสะกดถูก จึงไม่สนใจว่าสะกดถูกหรือผิด ทำให้เขียนผิดซ้ำซาก เช่น คำว่า “กะทิ” เขียนสะกดผิดเป็น “กระทิ” หรือ คำว่า “ภารกิจ” เขียนสะกดผิดเป็น “ภาระกิจ” เป็นต้น

ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม (2525 : 160 - 161) ได้ให้ความเห็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับสาเหตุการเขียนสะกดคำผิด โดยคำนึงตัวเด็กเป็นสำคัญ พร้อมทั้งได้เสนอแนะการฝึกสะกดคำ โดยพิจารณาจากสาเหตุการเขียนสะกดคำของนักเรียน ดังนี้

1. สะกดผิดเพราะความเลินเล่อ
 - 1.1 เด็กที่เขียนเลินเล่อและอ่านไม่เก่ง ครูควรฝึกด้านการอ่านให้ก่อนแล้วมาฝึกหัดเขียน โดยให้สัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน
 - 1.2 เลินเล่อแต่อ่านเก่ง ครูต้องให้เด็กเข้าใจว่าการสื่อความคิดจะมีประสิทธิภาพดีเพียงใด ขึ้นอยู่กับความถูกต้องในการเขียนและการสะกดคำด้วย
2. สะกดคำผิดเพราะไม่ชอบอ่าน เด็กที่ไม่ชอบอ่านมักจะขาดความสังเกต ขาดประสบการณ์ ควรแก้ไขด้วยการหาหนังสือดีๆ ที่นอกเหนือจากตำราเรียนมาอ่าน หรือฝึกใช้พจนานุกรมเมื่อสงสัยในตัวสะกดตัวใด
3. สะกดผิดเพราะแยกเสียงไม่ดี อาจมีความบกพร่องทางการฟัง ควรแก้ไขด้วยการเน้นทักษะการฟัง

4. สะกดผิดเพราะสายตาไม่ดี เนื่องจากเป็นคำที่คล้ายคลึงกัน เช่น การ กานต์ เป็นต้น ควรแก้ไขด้วยการฝึกจำแนกคำ ฝึกสังเกตตัวสะกดอย่างละเอียดหากมีการอ่านไม่ดีขึ้น อาจใช้วิธีใช้นิ้วลากหรือสัมผัสไปตามอักษร จนกระทั่งจำตัวสะกดได้และให้เขียนในรูปประโยคหรือเล่าเรื่อง เมื่อคล่องขึ้นก็ตัดอันแรกออกไปเขียนสะกดโดยไม่ต้องใช้การสัมผัสแต่ใช้มองด้วยสายตา

5. สะกดผิดเพราะขาดหลักเกณฑ์ แก้ไขด้วยการให้เข้าใจหลักเกณฑ์นั้นๆ เช่น หลักการใช้สระไม้ม้วน “ไ” เป็นต้น

วรรณิ์ โสมประยูร (2537 : 157) ได้สรุปสาเหตุที่นักเรียนเขียนผิดไว้ ดังนี้

1. นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำผิด โดยเห็นแบบอย่างที่จะสกดคำผิด
2. นักเรียนไม่รู้หลักภาษา เช่น ไม่รู้จักการประวิสรรชนีย์ หลักการใช้ ศ ษ ส หลักสะกดการันต์ หลักการผันวรรณยุกต์ หลักมาตราตัวสะกด และอื่นๆ
3. นักเรียนไม่ทราบความหมาย เพราะคำไทยมีคำพ้องเสียง ทำให้ความหมายสับสน เช่น กัณฑ์ - กรรณ ชันท์ - ขรรค์ ฯลฯ
4. นักเรียนฟังไม่ชัด เพราะคำไทยมีคำควบกล้ำ เช่น คราว คลอง ครอง เกลี้ยกล่อม กลอง กรอง สรวล เป็นต้น
5. นักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงคำที่มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งเขียนแตกต่างจากเสียงได้ เช่น ซอลก์ ดอกเตอร์ แท็กซี่ เป็นต้น
6. นักเรียนใช้คำที่มี ร ล ไม่ถูก เช่น ราว - ลาว ราด - ลาด

สรุป ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด เกิดจากนักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเขียน ไม่สนใจที่จะเขียนให้ถูกต้อง ไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา ไม่ทราบความหมายของคำ ไม่ชอบอ่าน ฟังไม่ชัด แยกเสียงไม่ดี สายตาไม่ดี ขาดทักษะการสังเกต ขาดการฝึกฝน ชอบเลียนแบบประสบการณ์ในการออกเสียงและการเขียนที่ผิด ครูจัดประสบการณ์ในการสอนการเขียนไม่หลากหลายและไม่ถูกวิธี

2.4 หลักการเขียนสะกดคำ

ฟิทซ์เจอรัลด์ (Fitzgerald. 1967 : 38) ได้เสนอแนะการสอนให้นักเรียนฝึกเขียนสะกดคำไว้ 5 ขั้น คือ

1. ต้องให้นักเรียนรู้ความหมายของคำนั้นๆ เสียก่อน โดยครูเป็นผู้บอกหรือเปิดพจนานุกรม แล้วให้นักเรียนอภิปรายสิ่งสำคัญ คือ ต้องเป็นความหมายที่ไม่ซับซ้อน

2. ต้องให้นักเรียนอ่านออกเสียงของคำที่ถูกต้องชัดเจน จะช่วยให้นักเรียนรู้คำนั้นได้อย่างแม่นยำ ทั้งรูปคำและการอ่านออกเสียง
3. ต้องให้นักเรียนมองเห็นรูปนั้นๆ ว่า ประกอบด้วยพยัญชนะ สระ ะไรบ้าง และถ้าเป็นคำหลายพยางค์ ครูควรแยกให้ดูเป็นคำ
4. ต้องให้นักเรียนลองเขียนคำนั้นๆ โดยการดูแบบและไม่ดูแบบ
5. สร้างสถานการณ์ให้นักเรียนนำคำนั้นๆ ไปใช้ ซึ่งอาจเป็นการให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพ บรรยายเรื่องราว หรือเขียนในกิจกรรมการเขียนโดยให้เหมาะกับวัย

ประเทิน มหาจันทร์ (2526 : 65) ได้เสนอแนะว่า การสอนสะกดคำมีวิธี 5 ขั้นตอนต่อไปนี้

1. ความหมายและการออกเสียง ครูต้องให้เด็กเข้าใจความหมายของคำ มองดูคำ อยู่นั้น และสามารถพูดออกมาให้เป็นประโยคโดยใช้คำนั้น
2. การมองเห็นรูปคำ ในขั้นนี้ครูต้องให้เด็กเห็นรูปคำที่สะกด ให้เด็กแยกคำนั้นออกเป็นพยางค์ๆ ออกเสียงแต่ละพยางค์แล้วสะกดเป็นคำอีกครั้งหนึ่ง การมองเห็นรูปคำ จะช่วยให้การสะกดได้มาก เมื่อเด็กได้เห็นคำในข้อความจะเป็นพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์ ควรให้เด็กเห็นทั้งหมดเสียก่อนแล้วจึงแยกเป็นส่วนย่อย
3. การรำลึกถึงคำ ให้มองดูทั้งคำ แล้วสะกดตัวโดยไม่ต้องมองคำอยู่นั้น เสร็จแล้วตรวจสอบว่าการสะกดตัวของตนถูกต้องหรือไม่ หากสะกดผิดก็ให้กลับไปทำขั้น 1 – 3
4. การเขียนคำ ในขั้นนี้เด็กจะฝึกหัดเขียนคำให้ถูกต้อง ตรวจสอบการเขียนและการสะกดตัวให้ถูกต้องเรียบร้อย
5. การทบทวน ให้เด็กเขียนคำโดยไม่ต้องดูแบบ หากเขียนแบบถูกต้องถึง 3 ครั้ง ก็แสดงว่าเด็กรู้คำนั้นแล้ว ในขั้นนี้ถ้าจะให้เด็กจดจำได้มากยิ่งขึ้น ก็ควรให้เด็กลองนำไปใช้ เช่น ใช้ในการเขียนประโยค เขียนเรียงความ และเขียนจดหมาย เป็นต้น

การส่งเสริมให้เด็กสนใจในการหาคำใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ครูควรจัดกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการสะกดคำ ดังนี้ คือ

1. ให้เด็กช่วยกันหาคำที่มีเสียงเหมือนกัน เช่น บิน กิน ดิน ฯลฯ
2. ให้เด็กช่วยกันหาพยัญชนะมาเติมให้ครบ เช่น -าง (คาง) -า (เงา) ฯ
3. เติมคำให้ได้ใจความตรงตามต้องการ เช่น เด็กกิน - ครู - เด็ก ฯลฯ
4. หาคำที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น หมู - สุกร หมา - สุนัข ฯลฯ
5. หาคำที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น ร้อน - เย็น ดำ - ขาว ฯลฯ
6. หาคำที่มีความหมายเฉพาะสิ่ง เช่น สิ่งที่ใช้สวมที่เท้า (รองเท้า) สิ่งที่ใช้ดื่ม (น้ำ, ยา) ฯลฯ
7. หาคำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่ความหมายไม่เหมือนกัน เช่น ขำ คำ ฆ่า ฯลฯ

นอกจากนี้ควรมีการจัดกิจกรรมการเล่นเกี่ยวกับการสะกดคำ ดังนี้ คือ

1. ใครรู้จักคำจำพวกเดียวกันมากกว่ากัน เช่น ชื่อสัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า ชื่อต้นไม้ ชื่อดอกไม้ ชื่อสิ่งของเครื่องใช้ ใครรู้จักมากเป็นผู้ชนะ
 2. ให้หาตัวอักษรที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะเดียวกัน เช่น แมว ม้า หมู หมา ฯลฯ โดยจะให้เด็กเขียนมาก่อนก็ได้ หรือจะให้ช่วยกันเขียนบนกระดานก็ได้
 3. ครูแจกรูปภาพต่างๆ แล้วให้เด็กเขียนคำอธิบายว่ารูปนั้นคืออะไร
 4. ครูให้เด็กยื่นมือไปข้างหลังทุกคน แล้วครูส่งสิ่งของให้สัก 5 สิ่ง ให้เด็กจับต้อง แต่ไม่ให้เห็นว่าเป็นอะไร เสร็จแล้วครูเก็บของ ให้เด็กทุกคนเขียนว่าสิ่งของที่ตนจับนั้นเรียกว่าอะไร ครูจะดูว่ารู้จักของนั้นเพียงใดและสะกดตัวได้แค่ไหน
 5. ครูให้เด็กสังเกตสิ่งของที่วางไว้บนโต๊ะ ให้เวลาเด็กพอสมควร แล้วเก็บสิ่งของนั้น
- ให้เด็กเขียนรายงานชื่อสิ่งของที่เด็กเห็น ครูดูว่าเด็กสะกดคำได้ผิดถูกอย่างไร

สนิท ตั้งทวี (2528 : 32 – 33) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำ ไว้ดังนี้

1. ครูจัดหาเรียงความซึ่งอาจจะเป็นข่าวหรือบทความมาแจกให้นักเรียนอ่าน ในเวลาที่กำหนดแล้วให้นักเรียนลอกข้อความที่เห็นว่า น่าจะมีประโยชน์และข้อคิดที่เห็นว่าดีมาส่งครู โดยที่ครูจะต้องเน้นในเรื่องความถูกต้องของการเขียน รวมทั้งความประณีตสวยงามของตัวหนังสือ
2. ครูมอบให้นักเรียนไปอ่านบทความจากหนังสือพิมพ์ หรือจากวารสารต่างๆ แล้วให้นักเรียนคัดลอกข้อความที่น่าสนใจไปในบัตรรายการ โดยบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้นให้ชัดเจน
2. แบ่งกลุ่มให้ไปหาคำยากจากหนังสือเรียน หรือหนังสืออื่นๆ มาแจกกัน แล้วบอกให้เขียน
4. รวบรวมคำศัพท์ต่างๆโดยเขียนเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น อาจจะเป็นเรียงตามตัวอักษร หรือเรียงตามความหมาย
5. ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนคำศัพท์ลงในบัตรคำ แล้วใช้คำเหล่านั้นเขียนเป็นข้อความลงบนแถบประโยค
6. แข่งขันสะกดคำยากบนกระดานหน้าชั้น
7. ให้นักเรียนเขียนประกาศ โฆษณา บัตรเชิญ หรือบัตรอวยพร โดยครูเน้นถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงามและประณีต
8. ครูทำบัญชีคำยาก แล้วนำมาให้นักเรียนเขียนเป็นคำๆ โดยเน้นความถูกต้องชัดเจน ครูอาจให้นักเรียนผลัดกันตรวจแล้วให้คะแนนแต่ละคน ให้นักเรียนบันทึกผลการสะกดคำยากของตนไว้ เพื่อดูพัฒนาการของตน
9. ครูให้นักเรียนแต่งประโยค โดยกำหนดคำที่มักเขียนผิดให้ เช่น กังสตาล ขโมย ครหา ชนวน ประติมากรรม นัยน์ตา เวทมนต์ ฯลฯ

10. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นหมู่ๆ ให้นักเรียนเขียนคำที่มักเขียนผิด

สราวดี เพ็งศรีโคตร (2539 : 25) ได้สรุปหลักการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า “การสอนให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องแม่นยำ ครูต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำและหลักการเขียนสะกดคำ ซึ่งพอจะสรุปวิธีการสอนเขียนสะกดคำภาษาไทยได้ดังนี้

1. ให้นักเรียนได้มองเห็นรูปคำว่ามีลักษณะอย่างไร ประกอบด้วย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดอะไรบ้าง
2. ฝึกให้นักเรียนออกเสียงคำนั้นๆ ให้ชัดเจนเป็นคำๆ
3. ฝึกให้นักเรียนสะกดคำปากเปล่า โดยวิธีแจกลูกสะกดคำโดยออกเสียงดังๆ อย่างชัดเจน
4. สอนให้นักเรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำนั้นๆ และยกตัวอย่างการใช้คำนั้นๆ ในสถานการณ์ต่างๆ
5. ฝึกให้ลงมือเขียนสะกดคำนั้นๆ หลายๆ ครั้ง
6. ให้นักเรียนระลึกคำที่เขียน แล้วเขียนสะกดคำโดยไม่ต้องดูแบบ
7. ตรวจสอบดูว่าถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องให้กลับไปดูคำนั้นใหม่
8. ใช้คำที่เขียนนั้นมาแต่งประโยค โดยอาจแต่งด้วยปากเปล่าก็ได้
9. ทบทวนการเขียนอีกครั้งหนึ่ง โดยทำแบบฝึกทักษะ

หลักการเขียนสะกดคำมีหลากหลายวิธี ที่ผู้สอนสามารถจะเลือกสอนให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนได้ แต่ในการสอนเขียนสะกดคำควรยึดหลักที่สำคัญ ประกอบด้วย การให้นักเรียนรู้ความหมายของคำ การให้เห็นรูปของคำประกอบด้วยพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดอะไร หลังจากนั้นก็นักเรียนเขียนเลียนแบบคำนั้นหลายๆ ครั้ง เขียนไม่ดูแบบ และการนำไปใช้กับสถานการณ์อื่นที่ต่างกัน

2.5 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตัวสะกด

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กล่าวถึงตัวสะกดว่า หมายถึง พยัญชนะที่ประกอบอยู่ท้ายสระและมีเสียงประสมเข้ากับสระทำให้เสียงของคำแตกต่างกันตามตัวพยัญชนะที่นำมาประกอบ จำแนกตัวสะกดในภาษาไทย ได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ตัวสะกดตรงตามมาตรา เช่น กาน กาม กาย กาก กาด กาบ
 2. ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เช่น กาล ขวัญ ศาล เหตุ ผล
- มาตราตัวสะกดของไทย มี 8 มาตรา ดังนี้

1. มาตราแม่กก ใช้ ก ข ค ฃ เป็นตัวสะกด ออกเสียงเหมือน ก สะกด

เช่น มาก สุข โชค เมฆ

2. मात्रาแม่กง ใช้ ง เป็นตัวสะกด เช่น ลิง ของ กลาง ผุง

3. मात्रาแม่กด ใช้ จ ช ซ ฎ ฏ ฌ ฑ ด ต ถ ท ฐ ศ ษ ส

เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน ด สะกด เช่น อาจ ราชการ ก๊าซ มงกุฎ อุฐิ ครุฑ พัฒนา
ปิด สังเกต รถ บท บาท อาวุธ อากาศ โทษ โอกาส

4. मात्रาแม่กน ใช้ น ร ล ญ ณ พ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียง
เหมือน น สะกด เช่น คน สงสาร น้ำตาล สัญญา บุญคุณ ปลาวาฬ

5. मात्रาแม่กบ ใช้ บ ป พ ฟ และ ภ อ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด
เช่น หยิบ รูป ภาพ ยีราฟ ลาก

6. मात्रาแม่กม ใช้ ม เป็นตัวสะกด เช่น ชิม เต็ม เสื่อม

7. मात्रาแม่เกย ใช้ ย เป็นตัวสะกด เช่น สาย โดย ชัย

8. मात्रาแม่เกอว ใช้ ว เป็นตัวสะกด เช่น คาว หิว แว่ววาว

ข้อสังเกต

1. ตัวสะกดตรงตาม मात्रา ได้แก่ แม่กง แม่กม แม่เกย แม่เกอว ที่มีตัวสะกดเพียงตัวเดียว และตัว น สะกดใน मात्रา แม่ กน ตัว บ สะกดใน मात्रา แม่ กบ
ตัว ก สะกดใน मात्रา แม่กก ตัว ด สะกด ใน मात्रา แม่ กด มีตัวพยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกดร่วม

2. พยัญชนะที่ไม่ใช่เป็นตัวสะกด ได้แก่ ข ค จ ฌ ฎ ฏ ห อ ฮ

แนวการจัดการเรียนการสอน

1. ฝึกให้นักเรียนสังเกตความแตกต่างของคำดังต่อไปนี้

1.1 พยัญชนะต้นเสียงเดียวกัน แต่ใช้ตัวพยัญชนะต่างกัน เช่น พุช กับ
ภูช

1.2 ตัวสะกดเสียงเดียวกัน แต่ใช้พยัญชนะต่างกัน เช่น ประพาส กับ

ประพาด

1.3 ตัวสะกดบางคำมีสระกำกับ บางคำไม่มี เช่น เกตุ กับ เกศ

1.4 ตัวสะกดบางคำมีพยัญชนะมากกว่า 1 ตัว แต่บางคำไม่มีพยัญชนะ

ตาม เช่น พุทธ กับ พุช

1.5 ตัวสะกดบางคำมีตัวการันต์ บางคำไม่มีตัวการันต์ เช่น พันธุ์ กับ
พัน

1.6 ตัวสะกดที่มีตัวการันต์ อาจมีสระกำกับ หรือไม่มีสระกำกับ เช่น

พันธุ์ กับ พันธุ์

1.7 พยัญชนะการันต์มีได้หลายตัวต่างกัน เช่น สรรค์ สันต์ สันท์

สันห์

1.8 เสียงสระเหมือนกัน แต่อาจเขียนต่างกัน เช่น พรรณ กับ พัน

1.9 เสียงวรรณยุกต์เหมือนกัน แต่ใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์ต่างกัน

เช่น หน้า กับ น้า

ความแตกต่างดังกล่าวข้างต้น เนื่องจากที่มาของคำต่างกัน และความหมายของคำต่างกัน การผันเสียงวรรณยุกต์ที่มีระดับพื้นเสียงต่างกัน เป็นต้น

2. สอนการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยเขียนเป็นคำอ่านที่สะกดตรงตามมาตราในมาตรานั้นๆ เช่น

สุข	อ่านว่า	สุข
บริจาค	อ่านว่า	บอ – ริ – จาก
อุทาหรณ์	อ่านว่า	อุ – ทา - หอน
ปัญญา	อ่านว่า	ปัน – ยา
สรุป	อ่านว่า	สะ – หรูป
คุณภาพ	อ่านว่า	คุณ – นะ – พาบ
โอกาส	อ่านว่า	โอ – กาด

3. ให้นักเรียนค้นคว้า รวบรวมคำที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนสะกดคำไม่เหมือนกัน (คำพ้องเสียง) และใช้คำเหล่านี้ แต่งประโยคให้ได้ใจความ เช่น

ความสัตย์	สัตว์เลื้อย	สัตว์ส่วน	สัจจะ
โอกาส	อากาศ	ผักกาด	
กานพลู	การงาน	กาลเวลา	กาญจนบุรี

4. เขียนคำอ่านในประโยคและให้นักเรียนเขียนคำเขียน เช่น

วันนี้เป็นวัน (จัน)

เขาไปซื้อผลไม้ที่เมือง..... (จัน)

ต้นไม้ช่วยดูดพิษใน(อา – กาด)

ใน(โอ – กาด) วันปีใหม่ เราได้หยุด 3 วัน

5. ให้นักเรียนหาศัพท์หมวดของคำต่างๆ เช่น คำว่า กษัตริย์ ดอกไม้ ผู้หญิง ภูเขา ป่าไม้ ช้าง ฯลฯ

6. ให้นักเรียนหาคำพ้อง เช่น คำว่า กาน จะมีคำที่ออกเสียงเหมือนกันหลายคำ เช่น การ การณ์ กภาพ กาล กาญจน์

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

3.1 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ในการสร้างแบบฝึกสำหรับนักเรียนมีองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดี ไว้ดังนี้

บิลโลว์ (Billow. 1962 : 87) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกสรุปได้ว่า แบบฝึกที่ดีนั้นจะต้องดึงดูดความสนใจและสมาธิของเด็ก เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เปิดโอกาสให้เด็กฝึกเฉพาะอย่างให้เหมาะสมกับวัย วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิหลังทางภาษาของเด็ก แบบฝึกที่ดีควรจะเป็นแบบฝึกสำหรับเด็กเก่งและสอนซ่อมเสริมสำหรับเด็กอ่อนในขณะเดียวกัน นอกจากนี้แล้วควรใช้หลายลักษณะ และมีความหมายต่อผู้ฝึกอีกด้วย

ริเวอร์ (Rivers. 1968 : 97 – 105) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกไว้ 8 ประการ คือ

1. บทเรียนทุกเรื่องควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกมากพอ ก่อนที่จะเรียนเรื่องต่อไป
2. การฝึกแต่ละครั้งควรฝึกเพียงแบบฝึกเดียว
3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. สิ่งที่ฝึกแต่ละครั้งควรเป็นแบบฝึกสั้นๆ
5. คำพูดหรือเนื้อหาในแบบฝึกควรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน
6. แบบฝึกควรให้นักเรียนได้ใช้ความคิดด้วย
7. แบบฝึกควรมีหลายๆแบบเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
8. การฝึกควรฝึกในสิ่งที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ฮาลเรสส์ (สมบูรณ์ ทินกร. 2535 : 32 – 33 ; อ้างอิงจาก Halress. 93 - 94) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า การเขียนแบบฝึกต้องเน้นในภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียน และควรสร้างโดยใช้หลักจิตวิทยาในการแก้และสนองตอบ ดังนี้

1. ใช้แบบฝึกหลายๆชนิด เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ
2. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนั้น ต้องให้นักเรียนสามารถแยกออกมาพิจารณาได้ว่าแต่ละแบบแต่ละข้อต้องการทำอะไร
3. ให้นักเรียนได้ฝึกการตอบแบบฝึกแต่ละชนิดแต่ละรูปแบบว่ามีวิธีการตอบอย่างไร
4. นักเรียนได้มีโอกาสสนองตอบต่อสิ่งเร้า ด้วยการแสดงออกทางความสามารถและความเข้าใจลงในแบบฝึก
5. นักเรียนนำสิ่งที่เรียนรู้จากบทเรียน มาตอบในแบบฝึกหัดตรงเป้าหมายที่สุด

ดวงเดือน อ่อนน่วม และคนอื่นๆ (2536 : 37) ยังได้เสนอแนะลักษณะของแบบฝึกหัดที่ดี ดังนี้

1. แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างไม่ควร

ยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้เหมาะสมกับผู้ใช้ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองถ้าต้องการ

2. แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อย ใช้ได้นานและทันสมัยอยู่เสมอ

3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกหัด ควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

4. แบบฝึกหัดที่ดี ควรแยกฝึกเป็นเรื่องๆแต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ และไม่เบื่อหน่ายในการทำ และเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ

5. แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีทั้งที่กำหนดคำตอบให้ และแบบให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำข้อความ หรือรูปภาพในแบบฝึกหัด ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย และตรงกับความสนใจของนักเรียน เพื่อว่าแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นจะได้ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และความพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ที่ว่า นักเรียนมักจะเรียนรู้ได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

6. แบบฝึกหัดที่ดี ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้า รวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อยๆหรือที่ตัวเองเคยใช้ จะทำให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องนั้นๆมากยิ่งขึ้น และจะรู้จักนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนนั้นมีความความหมายต่อเขาตลอดไป

7. แบบฝึกหัดที่ดี ต้องมีผลตอบสนองความแตกต่างๆระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลายๆด้าน ฉะนั้นการทำแบบฝึกหัดแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอ และมีทุกระดับตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อที่ว่าทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง และเด็กอ่อน จะได้ทำตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึกหัด

8. แบบฝึกหัดที่ดี ควรเร้าความสนใจของนักเรียนตั้งแต่กิจกรรมแรกจนถึงกิจกรรมสุดท้าย

9. แบบฝึกหัดที่ดี ควรได้รับการปรับปรุงควบคู่ไปกับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอ และควรใช้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน

10. แบบฝึกหัดที่ดี ควรเป็นแบบฝึกที่สามารถประเมินและจำแนกความเจริญงอกงามของเด็กได้ง่าย

จากแนวความคิดที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าลักษณะของแบบฝึกที่ดี ควรเป็นแบบฝึกที่มีภาพประกอบ ดึงดูดความสนใจของเด็กตั้งแต่กิจกรรมแรกจนถึงกิจกรรมสุดท้าย ต้องมีความชัดเจน ทั้งคำสั่งและวิธีทำ มีหลายรูปแบบ เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ฝึกเพียงเรื่องเดียวในแบบฝึกนั้นๆ ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่งกระบวนการคิดด้วยตนเอง สนุกสนานเพลิดเพลิน ฝึกทักษะจนเกิดความชำนาญ และสามารถนำไปใช้ได้ ในหลายๆสถานการณ์

3.2 ประโยชน์ของแบบฝึก

ลอเรนซ์ และ ลอลลี (Lawranee and Lolly. 1972 : 286) ได้เสนอแนะว่า ควรใช้สิ่งของ รูปภาพ ที่นักเรียนเคยเห็น นำไปสู่การทำแบบฝึกหัดการสะกดคำ และให้นักเรียนฝึกสะกดคำ โดยอาศัยรูปแบบเป็นหลัก เพื่อเตือนความจำของนักเรียนในเรื่องการเขียนสะกดคำ ว่าควรแนะนำให้นักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำโดยใช้รูปภาพ หนังสือ สำหรับนักเรียนควรมีรูปภาพ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีประสบการณ์ในเรื่องความหมายของคำ ดังนั้นแบบฝึกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรมีรูปภาพ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์พร้อมกับความหมายของคำนั้นๆ ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ตลอดจนสามารถช่วยเด็กให้เรียนได้ดีที่สุดตามความสามารถของเขาด้วย

1. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลงานของตนเองได้
2. ฝึกให้เด็กทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

เพ็ตตี (Petty. 1963 : 469 – 472) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอน
2. ที่ช่วยลดภาระครูได้มาก เพราะแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ
3. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยเด็กในการฝึกฝนทักษะทางการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
4. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น ดังนั้นแบบฝึกหัดจึงไม่ใช่สมุดฝึกที่ครูจะให้แก่เด็กบทตอบท หรือหน้าต่อหน้า แต่เป็นแหล่งประสบการณ์เฉพาะสำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ และเป็นเครื่องช่วยที่มีค่าของครูที่จะสนองความต้องการรายบุคคลในชั้น
4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนี้ ได้แก่

- 4.1 ฝึกทันทหลังจากที่ได้รู้ในเรื่งนั้นๆ
- 4.2 ฝึกซ้ำหลายๆครั้ง
- 4.3 เน้นเฉพาะในเรื่องที่ผิด
5. แบบฝึกที่ใช้จะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนแต่ละครั้ง
6. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนตนเองได้ต่อไป
7. การให้เด็กทำแบบฝึกหัด ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่น หรือปัญหาต่างๆของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุง แก้ไขปัญหานั้นๆได้ทันท่วงที
8. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียน จะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่
9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกหัดจากตำราเรียนหรือกระดานดำ ทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่างๆมากขึ้น
10. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอน ย่อมลงทุนต่ำกว่าการใช้วิธีพิมพ์ลงกระดาษไขทุกครั้งไป นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ

วีระ ไทยพาณิชย์ (2528 : 175) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้แบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ที่เกิดจากการกระทำจริงเป็นประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน สามารถเรียนรู้และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดี และนำการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์เช่นเดียวกันได้

จากข้อความที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า แบบฝึกมีประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างยิ่ง เป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น และทำให้นักเรียนเกิดทักษะ มีความชำนาญ เกิดความเชื่อมั่น ความเข้าใจ ก่อให้เกิดกำลังใจและส่งผลให้นักเรียนมีความสำเร็จในการเรียนรู้ได้อีกด้วย

3.3 หลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

กมลรัตน์ หล้าสูงค์ (2528 : 175 – 180) กล่าวสรุปว่า ในการสร้างแบบฝึกนั้น หลักจิตวิทยาเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะต้องคำนึงถึง เพราะจะเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกให้สมบูรณ์เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความสนใจของนักเรียน แนวทฤษฎีและจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เป็น

พื้นฐานในการสร้างแบบฝึก มีความสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่สำคัญคือทฤษฎีการเชื่อมโยง (Connectioned Theory) ของธอร์นไดค์ (Thorndike) ว่าเป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองของผู้เรียนในแต่ละขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยการเรียนรู้ 2 กฎ คือ

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงความพร้อมของผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ถ้าร่างกายเกิดความพร้อมแล้วได้กระทำให้ยอมเกิดความพึงพอใจ แต่ถ้ายังไม่พร้อมที่จะทำแล้วถูกบังคับให้กระทำจะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กฎนี้กล่าวถึงรู้การสร้างความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้อง โดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อยๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร

3. กฎแห่งผลที่พอใจ (Law of Effect) กฎนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรม การเรียนรู้แล้วว่าถ้าได้รับผลที่พึงพอใจ ย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไปอีก แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจก็ไม่อยากจะเรียนรู้หรือเกิดความเบื่อหน่าย

หทัย ตันหยง (2528 : 41 – 43) ส่วนทฤษฎีฝึกสมอง (Mental Discipline) เป็นทฤษฎีถ่ายโยงความรู้สึกที่เก่าแก่ที่สุดก่อนศตวรรษที่ 19 ส่วนใหญ่จะเน้นการเรียนรู้โดยการฝึกสมองเพราะเชื่อว่าการฝึกให้ผู้เรียนจดจำ ฝึกคิดหาเหตุผลโดยสอนให้เข้าใจและฝึกมาก ๆ จนเกิดเป็นทักษะและความคงทนในการเรียนรู้หลังจากสามารถถ่ายโยงไปใช้ได้โดยอัตโนมัติ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียน เฉลียวฉลาด สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังกล่าวถึงทฤษฎีเสริมแรง (Reinforcement Theory) ของสกินเนอร์ (Skinner) ซึ่งเขาเชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกิริยาสะท้อน หลังจากเกิดกระบวนการของสิ่งเร้าและการตอบสนอง ซึ่งอาจเป็นการเสริมแรงแบบมีเงื่อนไขได้รับความพอใจจากรางวัลต่างๆ หรือเป็นการเสริมแรงแบบอุปนัย คือ ได้รับความพอใจที่มีความหวังหรือเป็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หนังสือเรียนซึ่งบรรจุเนื้อหาที่เข้าใจ เช่น บทเพลง ร้อยกรอง กิจกรรมที่สนุกสนานบันเทิงใจ เป็นต้น การเสริมแรงจึงเป็นทฤษฎีที่ประยุกต์ใช้ในวิชาศิลปะวรรณกรรมและการบันเทิงได้อย่างดี

มาลินี จุฑะรพ. (2537 : 81 - 84) ได้กล่าวถึงหลักการของทฤษฎีการเชื่อมโยงของกัทธรี (Guthrie's Contiguity Theory) ไว้ว่า การเรียนรู้เกิดจากการกระทำ คือ มีความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองที่เข้าคู่กันได้ ในลักษณะที่การกระทำหรือสัมผัสไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้งและยังได้กล่าวถึงหลักการทฤษฎีการเรียนรู้ของฮัลล์ (Hull's Systematic Behavior Theory) ไว้ว่า การเรียนรู้เกิดจากการเสริมแรง ซึ่งเป็นการเสริมแรงโดยการให้รางวัลเพื่อให้เกิดการลดแรงขับหรือลดความต้องการลง ทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ขึ้น การเสริมแรงมี 2 ประเภท คือ

1. การเสริมแรงปฐมภูมิ (Primary Reinforcement) คือการเสริมแรงที่จำเป็นต่อร่างกาย เช่น การให้อาหาร ขนมน้ำ อุณหภูมิที่พอเหมาะ เป็นรางวัลเพื่อสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของร่างกาย

2. การเสริมแรงทุติยภูมิ (Secondary Reinforcement) คือ การเสริมแรงที่ไม่จำเป็นต่อร่างกาย แต่จำเป็นสำหรับจิตใจ โดยการกล่าวคำชมเชย หรือแสดงอาการที่เป็น การเสริมแรงโดยสิ่งเร้าอื่นๆ เช่น การมอง การยิ้ม หรือการพยักหน้า

หลักจิตวิทยาที่กล่าวมาข้างต้น จะเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เกิดการเรียนรู้ รู้จักจดจำ ฟังพอใจอยากจะเรียนรู้ ประสบผลสำเร็จในการเรียน และช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประสมอักษร

4.1 ความหมายของการประสมอักษร

สาคร บุญเลิศ. (2538 : 32) ได้ให้ความหมายของการประสมอักษรไว้ว่า การประสมอักษร คือ การนำเอาพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ มาประสมเข้าด้วยกันทำให้เกิดเสียงครั้งหนึ่ง เรียกว่า พยางค์

พยางค์ หมายถึง เสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่งๆจะมีความหมายหรือไม่ก็ได้ ถ้าเปล่งเสียงออกมาครั้งหนึ่งก็นับเป็นหนึ่งพยางค์ เช่น กะ ประ เพื่อน พวก ฯลฯ พยางค์ในภาษาไทย ประกอบด้วย เสียงสระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์เสมอ จะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ ดังตัวอย่างพยางค์ต่อไปนี้

จะ	ประกอบด้วย	จ	พยัญชนะต้น
		ะ	สระ
		ั	รูปวรรณยุกต์โท เสียงโท
น่า	ประกอบด้วย	น	พยัญชนะต้น
		า	สระ
		ั	รูปวรรณยุกต์เอก เสียงโท
นะ	ประกอบด้วย	น	พยัญชนะต้น
		ะ	สระ
			วรรณยุกต์ไม่มีรูป เสียงเอก

หมด	ประกอบด้วย	หม	พยัญชนะต้น (ห นำ ม)
		โ – ะ	สระลดรูป วรรณยุกต์ไม่มีรูป เสียงเอก
เคราะห์	ประกอบด้วย	คร	พยัญชนะต้น (อักษรควบแท้)
		เ – าะ	สระ วรรณยุกต์ไม่มีรูป เสียงตรี
		หฺ	ตัวการันต์
ทรัพย์	ประกอบด้วย	ทร	พยัญชนะต้น (อักษรควบไม่แท้)
		ะ	เปลี่ยนรูปเป็นไม้หันอากาศ (ั) วรรณยุกต์ไม่มีรูป เสียงตรี
		พ	ตัวสะกด
		ยฺ	ตัวการันต์

เดือน พรหมเมศ. (2536 : 33) ได้ให้ความหมายของการประสมอักษรไว้ว่า การประสมอักษร หมายถึง การถ่ายทอดเสียงในภาษาพูดเป็นภาษาเขียนโดยใช้อักษรแทนเสียงนั้น ในพยางค์หนึ่งๆ หรือคำหนึ่ง ถ้าจะใช้อักษรเขียนแทน จะต้องประกอบด้วยอักษรทั้ง 3 ประเภท คือ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ประสมกัน ดังนี้

พยัญชนะ ใช้แทนเสียงแปร ที่ดัดแปลงให้ออกเสียงต่างกันเป็นเสียงต่างๆ ตามที่มีในภาษาอาจใช้เป็นต้นพยางค์ หรือท้ายพยางค์ก็ได้

สระ ใช้แทนเสียงแท้ และเป็นใจกลางของพยางค์ ที่ทำให้ออกเสียงพยางค์นั้นๆ ได้

วรรณยุกต์ ใช้แทนระดับเสียง สูง ต่ำ ในพยางค์หรือคำนั้น เพราะภาษาไทยนั้น คำที่มีระดับเสียงต่างกัน ให้ความหมายต่างกันด้วย แม้ในการเขียนจะไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ ก็ยังนับว่ามีเสียงวรรณยุกต์ประสมอยู่ด้วย

จากความหมายของการประสมอักษรที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การประสมอักษร หมายถึง การนำเอาพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ มาประสมเข้าด้วยกัน แล้วถ่ายทอดเสียงออกมาเป็นภาษาพูด ใช้อักษรแทนเสียงเป็นภาษาเขียน เสียงที่เปล่งออกมามีความหมายหรือไม่ก็ตามเรียกว่า พยางค์

4.2 วิธีการประสมอักษร

เดือน พรหมเมศ. (2536 : 34) กล่าวถึงวิธีการประสมอักษรไว้ว่า การประสมอักษรใน

ภาษาไทย แบ่งออกเป็น 3 วิธี คือ

1. ประสมอักษร 3 ส่วน ได้แก่ พยางค์หรือคำที่ประกอบด้วย พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ประสมกัน มีโครงสร้าง ดังนี้

พ + ส + ว เช่น กา คำ ม้า ฯลฯ

2. ประสม 4 ส่วน แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ ตามรูปแบบการเขียนที่ไทยใช้ คือ

2.1 ประสม 4 ส่วนปกติ ได้แก่ พยางค์ที่ประกอบด้วย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด มีโครงสร้าง ดังนี้

พ + ส + ว + พ เช่น ก้าง ดิน บ้าน ฯลฯ

2.2 ประสม 4 ส่วนพิเศษ ได้แก่ การประสม 3 ส่วน ซึ่งมีตัวการันต์เพิ่มขึ้นเป็นส่วนของที่ 4 มีโครงสร้าง ดังนี้

พ + ส + ว + พ (การันต์) เช่น สี่ห์ เลห์

3. ประสมอักษร 5 ส่วน ได้แก่ การประสมอักษร 4 ส่วนปกติ แล้วมีตัวการันต์เพิ่มขึ้นเป็นส่วนของที่ 5 มีโครงสร้าง ดังนี้

พ + ส + ว + พ + พ (การันต์) เช่น กานต์ กาพย์ จินต์

สาคร บุญเลิศ (2538 : 33) กล่าวถึงวิธีการประสมอักษรไว้ว่า วิธีการประสมอักษรจำแนกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. พยางค์ประสม 3 ส่วน ประกอบด้วย พยัญชนะต้น สระ และวรรณยุกต์ เช่น จะ กล้า จำ ไหม เธอ ฯลฯ

2. พยางค์ประสม 4 ส่วน ประกอบด้วย พยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวการันต์ เช่น ความ จริง หวาน มด ด้วย ฯลฯ

3. พยางค์ประสม 4 ส่วนพิเศษ ประกอบด้วย พยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวการันต์ เช่น เลห์ เมล์ ฟาร์ โพธิ์ ไมล์ ฯลฯ

4. พยางค์ประสม 5 ส่วน ประกอบด้วย พยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์ เช่น โจทย์ พักตร์ จันทน์ ลักษณะณ์ ฯลฯ

จากวิธีการประสมอักษรดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การประสมอักษรจำแนก

ได้ 3 วิธี ดังนี้

1. ประสม 3 ส่วน ประกอบด้วย พยัญชนะต้น สระ และวรรณยุกต์
2. ประสม 4 ส่วน ประกอบด้วย พยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด
3. ประสม 5 ส่วน ประกอบด้วย พยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด

และตัวการันต์

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญญู (2535 : 2 - 3) ได้สร้างเครื่องมือในการคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระหว่าง 6 – 12 ปี เป็นเครื่องมือมาตรฐาน พร้อมทั้งหาเกณฑ์ (Norms) สำหรับเด็กทั่วประเทศ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์เปรียบเทียบ และตัดสินใจในการคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

ความบกพร่องในการเรียนของเด็ก 5 ด้านใหญ่ ๆ คือ ภาษา คณิตศาสตร์ เวลาและทิศทาง การเคลื่อนไหว พฤติกรรม และสำรวจปัญหาในการเรียน 25 ด้านย่อย ๆ คือ คำศัพท์ การฟังคำสั่ง การอ่าน การเขียน การนับ การเข้าใจความหมาย การจำตัวเลข สัญลักษณ์ การคำนวณ เวลา ขนาด การจัดลำดับ ทิศทาง การเดินวิ่ง การกระโดด การทรงตัว การใช้นิ้วมือ การเคลื่อนไหวที่ผิดปกติ ความร่วมมือ ความสนใจ ความเป็นระเบียบ การปรับตัว การยอมรับ ความรับผิดชอบ คำถาม ทั้งหมดมี 50 ข้อ โดยให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ประเมินเด็ก ข้อจำกัดของเครื่องมือนี้ คือ ผู้ประเมินจะต้องเป็นผู้ที่รู้จักเด็กเป็นอย่างดีและไม่ลำเอียง

ศรียา นิยมธรรม (2537 : 43 - 44) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยศึกษาเด็กอายุ 4 – 6 ½ ปี จำนวน 1,500 คน จากทั่วประเทศ ทำการทดสอบเพื่อคัดแยกและพิจารณาว่าเด็กอยู่ในภาวะ “เสี่ยง” หรือไม่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยดัดแปลงเครื่องมือคัดแยกของแมคคาร์ธี (MacCarthy Screening Test) ทดสอบเด็กเป็นรายบุคคล และมีเนื้อหาในการทดสอบ 6 หมวด คือ ช่าย – ขวา การจำคำ การวาด รูปทรง การจำตัวเลข การจัดหมวดหมู่ และการใช้ขา ผลการวิจัยทำให้ได้แบบคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สำหรับใช้คัดแยกเด็กปฐมวัยที่มีอายุอยู่ในช่วง 4 – 6 ½ ปี เครื่องมือนี้มีความเชื่อมั่น 0.63 – 0.85 มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เชิงโครงสร้างจำแนกและความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สัมพัทธ์

สุภาวณี ไชยชาญ (2530 : 25) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การสอนให้นักเรียนรู้กฎเกณฑ์ในการเรียงลำดับตัวอักษร หรือ เรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้ถูกต้องตามหลักภาษาและถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 เพื่อจะได้ออกเสียงได้ชัดเจน เขียนคำได้ถูกต้อง และ มีความหมาย สามารถใช้สื่อสารกันได้เข้าใจในสังคม

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

สุชาติ สุวรรณเจริญ (2537) วิจัยเรื่องการใช้คอมพิวเตอร์เสริมทักษะการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทดลองกับนักเรียนจำนวน 60 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 3 คน เรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์เสริมทักษะ ส่วน กลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน สอนโดยวิธีสอนแบบปกติ ผลวิจัยปรากฏว่า เกมคอมพิวเตอร์ เสริมทักษะ

การเขียนสะกดคำภาษาไทย ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.48/79.78 คือ ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ส่วนผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ทศพร จันทนราช (2534 : 58 – 60) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเสริมแรง ด้วยเบี้ยอรรถกร และการใช้แรงเสริมทางสังคมที่มีต่อการเขียนสะกดคำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนบ้านหัวทำนบ อำเภอห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 16 คน ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรและนักเรียนที่ได้รับการ ใช้แรงเสริมทางสังคมเขียนสะกดถูกต้องแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01

สุภาพ ดวงเพชร (2533 : 72) ได้เปรียบเทียบความสามารถและความคงทน ในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้ แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามนัยทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

ชวอร์ต และโดห์ริง (Schwartz and Doehring, 1977 : 55) ได้ศึกษาถึงความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับ 2 – 6 จำนวน 100 คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมายแบบทดสอบการเขียนสะกดแบบเลือกตอบ และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำยากพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้รูปภาพที่มีความหมาย มีแนวโน้มของการเขียนสะกดสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา

พาสซานันตี (Passanante. 1979 : 56) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนสะกดคำโดยใช้สอนแบบตามลำดับอักษร (l . t . a) และแบบตามลำดับอักษรแบบเดิมกับนักเรียนในระดับ 1 ถึงระดับ 7 แล้วเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการสะกดคำ โดยแบบทดสอบการอ่านหนึ่งฉบับ และแบบทดสอบการเขียนสองฉบับ พบว่า ผลการสอนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติ แต่เมื่อศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับความสามารถในการสะกดนั้น มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและยังให้ความคิดเห็นว่าการสะกดคำนั้นจะช่วยให้การอ่านและการเขียนได้ดีอีกด้วย

มิทเชล (Mitchell. 1980 : 1329 – A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการสอนการเขียนสะกดคำ 3 แบบ คือ กลุ่มที่ 1 ใช้พจนานุกรม กลุ่มที่ 2 ใช้กิจกรรมการเขียนเรื่อง และกลุ่มที่ 3 ใช้พจนานุกรมและกิจกรรมการเขียนเรื่อง และมีกลุ่มควบคุม แต่ในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ทางการเขียนและการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่มไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ สรุปได้ว่า การที่จะสอนให้นักเรียนสะกดคำได้ถูกต้องนั้น จะต้องใช้สื่อที่เป็นรูปธรรม เป็นสื่อที่ประกอบด้วยรูปภาพ เป็นสื่อที่นักเรียนสามารถสัมผัสได้ด้วยประสาททั้ง 5 และเป็นสื่อที่กระตุ้นให้นักเรียนสนใจ จะส่งผลให้นักเรียนสามารถสะกดคำได้ดีกว่า การใช้สื่อแบบธรรมดาที่นักเรียนเขียนตามครูเพียงอย่างเดียว

5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

กรรณิการ์ สุกรเวทย์ศิริ (2533) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเมืองสิงห์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 40 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า หลังจากการทำแบบฝึกนักเรียนสามารถทำแบบฝึกได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยร้อยละ 88.31 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80 / 80 โดย 80 ตัวแรก หมายถึง นักเรียนสามารถทำแบบฝึกได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วน 80 ตัวหลัง หมายถึง นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังจากทำแบบฝึกแล้วได้ถูกต้อง เฉลี่ยร้อยละ 80 แสดงว่า แบบฝึกช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

สุภาพ ดวงเพชร (2533 : 72) ได้เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับ การใช้แบบฝึกตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า

1. ความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. พัฒนาการของความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดย ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อมรรัตน์ คงสมบูรณ์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยเกมและแบบฝึก และนำไปทดลองกับนักเรียนวัดพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำโดยใช้เกม และแบบฝึกมีความสามารถในการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำโดยใช้เกมและแบบฝึกมีความสนใจในการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกดังกล่าวพบว่า การสอนโดยการใช้แบบฝึกทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง การอ่าน และการเขียนสูงขึ้น ดังนั้น แบบฝึกจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียน และจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เพราะแบบฝึกเป็นเรื่องของการที่เน้นการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จนนักเรียนเกิดความชำนาญและคล่องแคล่วในการเขียนคำ และจะส่งผลให้การเขียนสะกดคำของนักเรียนพัฒนาดียิ่งขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

แมคพีค (Mcpeake. 1979 : 7199 – A) ได้ศึกษาผลการเรียนจากแบบฝึกอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่เริ่มศึกษาถึงความสามารถในการอ่านและเพศที่มีต่อความสามารถในการสะกดคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนประถมศึกษาที่เมือง Scituate และ Massachusetts จำนวน 129 คน พบว่า ทุกกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำสูงขึ้น ยกเว้นนักเรียนชายในกลุ่มที่มีความบกพร่องด้านการอ่านและพบว่า แบบฝึกช่วยปรับปรุงความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนทุกคน แต่ระยะเวลา 2 สัปดาห์ ไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ในการสะกดคำใหม่ที่ยังไม่ได้ศึกษา และคะแนนของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนั้นการอ่านยังมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนสะกดคำกล่าวคือ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะได้คะแนนในการสะกดคำสูงด้วย และพบว่าเวลาที่ใช้สำหรับการศึกษาการสะกดคำวันละ 20 นาที มีประโยชน์ที่จะทำให้นักเรียนสะกดคำได้ดียิ่งขึ้น

ชวอร์ต และ โดห์ริง (Schwartz and Doehring. 1977 : 55) ได้ศึกษาถึงความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับ 2 ถึงระดับ 6 จำนวน 160 คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมายและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำแบบเลือกตอบ และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำยาก พบว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้อุปกรณ์ที่มีความหมาย มีแนวโน้มการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา ซึ่งสอดคล้องกับ ชเวนดิเกอร์ (Schwendiger. 1977 : 51) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนในระดับ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกที่มีรูปภาพแบบเขียนตามคำบอกและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกที่มีรูปภาพ มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้อุปกรณ์รูปภาพ

แคลนตัน (Clanton. 1977 : 7220 – A) ได้ศึกษาถึงผลของวิธีการตัดอักษรตามวิธีสะกดคำ โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดชนิดที่ลบอักษรออกจากคำ แล้วให้นักเรียนเติมตัวอักษรหายไป สัปดาห์ละ 4 แบบฝึกหัด รวม 3 สัปดาห์ กับนักเรียนระดับ 6 – 7 จำนวน 194 คน ผลปรากฏว่าคะแนนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน แต่คะแนนของกลุ่มทดลองหลังจากทำแบบฝึกหัดสูงกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึก พอสรุปได้ว่าการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึก ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนทำแบบฝึก การเขียนตามคำบอกและการสอนปกติ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้มีการสร้างแบบฝึกและปรับปรุงแบบฝึกให้มีรูปแบบและกิจกรรมต่างๆที่น่าสนใจ เพราะการฝึกเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนภาษาไทย โดยเฉพาะทักษะในด้านการเขียนสะกดคำต้องอาศัยการฝึกอย่างถูกวิธีจึงช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากร และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนสะกดคำ กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา จำนวน 7 คน เลือกโดยใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง มีวิธีการคัดเลือก ดังนี้

1. คัดเลือกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนสะกดคำจากนักเรียนทั้งหมดใน 1 ห้องเรียน โดยผู้วิจัยได้ทำการสำรวจเพื่อคัดแยก 2 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ใช้แบบสำรวจปัญหาการเรียนของผดุง อารยะวิญญู ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นเครื่องมือในการสำรวจความบกพร่องทางการเรียนรู้ ประกอบด้วยคำถาม 50 ข้อ ประเมินลักษณะความบกพร่องของนักเรียน 5 ด้านใหญ่ คือ ด้านภาษา ด้านคณิตศาสตร์ ด้านเวลาและทิศทาง ด้านการเคลื่อนไหวและด้านพฤติกรรม ใช้มาตราส่วนประเมินค่า 1 – 5 ใช้สำรวจเด็กในระดับประถมศึกษา หลังจากกรอกแบบสำรวจแล้ว ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลมาเขียนลงในกราฟที่มีลักษณะ Profile โดยคัดเลือกเอาข้อมูลของนักเรียน คนที่เส้นกราฟตกในช่องเปอร์เซ็นต์ไทล์ ที่ 1 – 3 หมายถึง มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในระดับที่รุนแรง และถ้าเส้นกราฟตกในช่องเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 4 – 10 หมายถึง มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีความเสี่ยงสูง

1.2 ใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้โดยเฉพาะ (Specific Learning Disabilities = SLD) โดยสำรวจความบกพร่องในการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ 1. แบบสำรวจปัญหาในการอ่าน 2. แบบสำรวจปัญหาในการเขียน และการสะกดคำ 3. ปัญหาด้านคณิตศาสตร์ ใช้มาตราส่วนประเมินค่าตั้งแต่ 1 – 5 โดยผู้วิจัยได้เลือกพิจารณาเฉพาะด้านที่ 2 คือ ด้านการเขียน และการสะกดคำมาใช้ในการคัดแยกนักเรียน นักเรียนคนใดมีค่าเฉลี่ยของความบกพร่องทางการเรียนรู้แต่ละด้านตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านนั้น ๆ

2. ผู้วิจัยนำข้อมูลตั้งแต่ข้อ 1.1 – 1.2 มาประมวลกันแล้วพิจารณาถึงความสอดคล้องของความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยตัดสินความสอดคล้องกันอย่างน้อย 1 ข้อ จาก 2 ข้อ โดยผู้วิจัยได้พิจารณาถึงความจำเป็นและความรุนแรงในลักษณะที่ต้องการความช่วยเหลือ เพราะผู้วิจัยเชื่อว่าหากไม่ได้ให้ความช่วยเหลือแล้วเด็กจะไม่สามารถเรียนหนังสือหรือพัฒนาการทางการเรียนรู้ได้เท่าที่ควร จึงตัดสินว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำควรได้รับการช่วยเหลือก่อนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านอื่น ๆ และได้คัดเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

3. ผู้วิจัยได้นำรายชื่อนักเรียนที่ได้รับการตัดสินว่า มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ มาเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. แบบฝึกการประสมอักษร จำนวน 42 แบบฝึก
2. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 21 แผน
3. แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ จำนวน 1 ฉบับ
4. แบบทดสอบระหว่างเรียน จำนวน 4 ฉบับ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แบบฝึกการประสมอักษร ได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับสาระมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง รายปีหรือรายบุคคล ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

1.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ และแบบฝึก

การประสมอักษร

1.4 นำคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน จำนวน 42 คำ

จากสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาสร้างแบบฝึกการประสมอักษร จำนวน 42 แบบฝึก โดยกำหนดให้แบบฝึก 1 แบบฝึก ประกอบด้วยกิจกรรมต่อไปนี้

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

กิจกรรมที่ 4 การเลือกคำเติมลงในช่องว่าง

1.5 นำแบบฝึกการประสมอักษร เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจ และแก้ไขข้อบกพร่องนำมาปรับปรุงแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบ

1.6 นำแบบฝึกการประสมอักษรที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ควบคู่กับ แผนการจัดการเรียนรู้ กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา จำนวน 7 คน

1.7 นำแบบฝึกการประสมอักษรที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา จำนวน 7 คน

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกการประสมอักษร ตามเกณฑ์ 80/80

นักเรียน คนที่	คะแนนระหว่างเรียน						คะแนนวัดทักษะ การเขียนสะกดคำหลังเรียน	
	ฉบับที่ 1 10 คะแนน	ฉบับที่ 2 10 คะแนน	ฉบับที่ 3 10 คะแนน	ฉบับที่ 4 12 คะแนน	คะแนน รวม 42 คะแนน	ร้อยละ	คะแนนเต็ม 35 คะแนน	ร้อยละ
1	9	9	10	8	36	85.71	31	88.57
2	9	7	10	10	36	85.71	31	88.57
3	8	10	8	12	38	90.48	28	80.00
4	8	10	10	11	39	92.86	30	85.71
5	8	8	10	9	35	83.33	31	88.57
6	7	8	8	12	35	83.33	32	91.43
7	8	7	10	12	37	88.10	31	88.57
— x					36.57	87.07	30.57	87.34
					E ₁	87.07	E ₂	87.34

แบบฝึกการประสมอักษรของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพ ตามลำดับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 คำที่สะกดด้วยตัว ญ และ ณ มีประสิทธิภาพ 81.43 / 87.34

ฉบับที่ 2 คำที่สะกดด้วยตัว ณ และ ร มีประสิทธิภาพ 84.29 / 87.34

ฉบับที่ 3 คำที่สะกดด้วยตัว ร มีประสิทธิภาพ 94.29 / 87.34

ฉบับที่ 4 คำที่สะกดด้วยตัว ล และ พ มีประสิทธิภาพ 88.10 / 87.34 และประสิทธิภาพรวมทั้ง 4 ฉบับ เท่ากับ 87.34 แสดงว่าแบบฝึกการประสมอักษรมีประสิทธิภาพเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. แผนการจัดการเรียนรู้ ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการ

2.2 นำคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน จำนวน 42 คำมาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับใช้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยกำหนดให้แผนการจัดการเรียนรู้ 1 แผน ใช้สอนคำ 2 คำ แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดประกอบด้วยคำเหล่านี้ คือ

1) คำที่มีตัว ญ สะกด ได้แก่ คำว่า เหยี้ยน ญูญแจ ของขวัญ พัญชนะ บัตรเชิญ คำขวัญ คร่ำครวญ กตัญญู

2) คำที่มี ณ สะกด ได้แก่ คำว่า บริเวณ สูตรคูณ ปริมาณ สัญญาณ ขอบคุณ

3) คำที่มี ร สะกด ได้แก่ คำว่า รถโดยสาร สามเณร ธนาคาร อาคาร ข้าราชการ เตียร เกสร ลูกศร ไฟจราจร ลำธาร ทหาร ม้านิลมังกร อุปกรณ์ ละคร สมบูรณ์ กุมาร โต๊ะอาหาร

4) คำที่มี ล สะกด ได้แก่ คำว่า น้ำตาล ของรางวัล เถาวัลย์ ฟุตบอล โรงพยาบาล บอลลูน นางพยาบาล วอลเลย์บอล ศาลจังหวัด ชลประทาน แคลเซียม

5) คำที่มีตัว พ สะกด ได้แก่ คำว่า ปลาваพ

2.3 นำคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน มาทำเป็นเนื้อหาในการทำแผนการจัดการเรียนรู้

2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาตรวจสอบ

2.5 นำแผนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง

2.6 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ ได้ดำเนินการ ดังนี้

3.1 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำ โดยใช้คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน จำนวน 42 คำ มาสร้างเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 35 ข้อ

3.2 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม 3 ท่าน ซึ่งเป็นอาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 1 ท่าน อาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 1 ท่าน และอาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านการวัดผลการศึกษา 1 ท่าน

ตรวจสอบ

3.3 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบ วัดทักษะการเขียนสะกดคำ ข้อละ 1 คะแนน

3.4 กำหนดเกณฑ์การตัดสินในการประเมินผลรวมหลังเรียนจากคะแนนเต็ม 35 คะแนน โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

ตาราง 2 เกณฑ์การตัดสินในการประเมินผลรวมหลังเรียน

ร้อยละ	ช่วงคะแนน	ความหมาย
80 ขึ้นไป	33 – 35	ดีมาก
70	28 – 32	ดี
60	23 – 27	ปานกลาง
50	18 – 22	พอใช้
ต่ำกว่า 50	ต่ำกว่า 18	ควรปรับปรุง

3.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4. การสร้างแบบทดสอบระหว่างเรียน ได้ดำเนินการ ดังนี้

4.1 สร้างแบบทดสอบระหว่างเรียน โดยใช้คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ กน จำนวน 42 คำ มาสร้างแบบทดสอบ 4 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 คำที่สะกดด้วยตัว ญ และ ณ จำนวน 10 ข้อ

ฉบับที่ 2 คำที่สะกดด้วยตัว ณ และ ร จำนวน 10 ข้อ

ฉบับที่ 3 คำที่สะกดด้วยตัว ร จำนวน 10 ข้อ

ฉบับที่ 4 คำที่สะกดด้วยตัว ล และ พ จำนวน 12 ข้อ

4.2 นำแบบทดสอบระหว่างเรียน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม 3 ท่าน ตรวจสอบ

4.3 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบระหว่างเรียน ข้อละ 1 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 เป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง คือ วันจันทร์ วันอังคาร และวันพุธ เวลา 14.30 – 15.30 น. เนื่องจากวันพฤหัสบดี และวันศุกร์ นักเรียนจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสิ้น 21 ครั้ง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. ก่อนที่จะดำเนินการวิจัยผู้วิจัยขอให้บัณฑิตวิทยาลัยออกหนังสือเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทำการทดลอง และดำเนินการวิจัย
2. ผู้วิจัยดำเนินการคัดแยกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยผู้วิจัย ครูประจำชั้นและครูประจำวิชา เป็นผู้ใช้แบบสำรวจความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังที่กล่าวมาแล้ว
3. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอบ้านค่าย จังหวัดสงขลา เพื่อทดลองงานวิจัยครั้งนี้
4. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทดลอง และดำเนินงานตามขั้นตอนการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษรแก่ครูประจำชั้นของนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง
5. สร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เป็นกลุ่มทดลอง
6. ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำกับกลุ่มทดลองก่อนสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง
7. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษรกับกลุ่มทดลอง สัปดาห์ละ 3 ครั้ง มีลำดับการสอน ดังนี้

ตาราง 3 ตารางการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้

สัปดาห์ที่	แผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่	วัน	เนื้อหา		แบบฝึกหัดที่
1	1	จันทร์	เหรียญ	กัญแจ	1,2
	2	อังคาร	ของขวัญ	พยัญชนะ	3,4
	3	พุธ	บัตรเชิญ	คำขวัญ	5,6
2	4	จันทร์	คร่ำครวญ	กตัญญู	7,8
	5	อังคาร	บริเวณ	สูตรคูณ	9,10
	6	พุธ	ปริมาณ	สัญญาณ	11,12
3	7	จันทร์	ขอบคุณ	รถโดยสาร	13,14
	8	อังคาร	สามเณร	ธนาคาร	15,16
	9	พุธ	อาคาร	ข้าราชการ	17,18
4	10	จันทร์	เศียร	เกสร	19,20
	11	อังคาร	ลูกศร	ไฟจราจร	21,22
	12	พุธ	ลำธาร	ทหาร	23,24
5	13	จันทร์	ม้านิลมังกร	อุปกรณ์	25,26
	14	อังคาร	ละคร	สมบรูณ์	27,28
	15	พุธ	กุมาร	โต๊ะอาหาร	29,30
6	16	จันทร์	น้ำตาล	ของรางวัล	31,32
	17	อังคาร	เถาวัลย์	ฟุตบอล	33,34
	18	พุธ	บอลลูน	โรงพยาบาล	35,36
7	19	จันทร์	นางพยาบาล	วอลเลย์บอล	37,38
	20	อังคาร	ศาลจังหวัด	ชลประทาน	39,40
	21	พุธ	แคลเซียม	ปลาวาฬ	41,42

8. เมื่อทดลองครบ 7 สัปดาห์แล้ว ทำการทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำกับ
กลุ่มทดลองหลังการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการประสมอักษร ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 โดยใช้สูตรการหาเกณฑ์ประสิทธิภาพ
2. การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิตินอนพาราเมตริก ทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test ที่ระดับนัยสำคัญ .05

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกการประสมอักษร ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 โดย 80 ตัวแรก ใช้สูตร ดังนี้

$$E = \frac{\bar{X}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1	แทน	ประสิทธิภาพของแบบฝึกการประสมอักษร
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนจากการทดสอบระหว่างเรียน
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียน

สำหรับ 80 ตัวหลัง ใช้สูตร ดังนี้

$$E_2 = \frac{\bar{F}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2	แทน	ประสิทธิภาพของแบบฝึกการประสมอักษร
$\bar{F}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนจากการทดสอบหลังเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ทักษะการเขียนสะกดคำ

2.1 ค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบ คำนวณได้จากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนของกลุ่มทดลอง

2.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณได้จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2530 : 76)

$$S = \frac{\sqrt{N \sum X^2 - (\sum X)^2}}{N(N-1)}$$

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนที่นักเรียนกลุ่มทดลอง

3. สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังการสอน โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร โดยใช้สถิตินอนพาราเมตริกทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test คำนวณจากสูตร (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533 : 92)

$$D = Y - X$$

เมื่อ D แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนน X และ Y ก่อนและหลังการทดลอง

X แทน คะแนนทักษะการเขียนสะกดคำก่อนการทดลอง

Y แทน คะแนนทักษะการเขียนสะกดคำหลังการทดลอง

หาความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่ กำกับด้วยเครื่องหมาย บวก และลบ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาจัดอันดับจากน้อยไปหามาก โดยให้ค่าที่น้อยที่สุดอยู่ในอันดับที่มีเครื่องหมายบวก และผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายลบ ค่าของผลรวมของอันดับที่มีค่าน้อยกว่าเป็นค่า T ที่จะทำการทดสอบโดยไม่คิดเครื่องหมาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา และเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการประสมอักษร ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

E_1	แทน	ประสิทธิภาพของแบบฝึกการประสมอักษรระหว่างเรียน
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของแบบฝึกการประสมอักษรหลังเรียน
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$(\Sigma X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
ΣX^2	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
D	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนน X และ Y
X	แทน	คะแนนทักษะการเขียนสะกดคำก่อนการทดลอง
Y	แทน	คะแนนทักษะการเขียนสะกดคำหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและ

หลังการทดลอง โดยใช้สถิตินอนพาราเมตริก แบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอ ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะทางการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ดังมีรายละเอียด ในตาราง 4

ตาราง 4 ทักษะทางการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อทอง โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร

คนที่	คะแนนทักษะทางการเขียนสะกดคำก่อนการทดลอง (คะแนนเต็ม 35 คะแนน)	คะแนนทักษะทางการเขียนสะกดคำหลังการทดลอง (คะแนนเต็ม 35 คะแนน)	ผลต่างของคะแนน
1	7	31	24
2	14	31	17
3	9	28	19
4	14	30	16
5	23	31	8
6	17	32	15
7	14	31	17
$\bar{x}$	14.00	30.57	16.57
s	5.23	1.27	4.79

จากตาราง 4 พบว่า คะแนนทักษะทางการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร ตั้งแต่ 7 ถึง 23 คะแนน มีค่าเฉลี่ย 14.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.23 และภายหลังจากการได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร ตั้งแต่ 28 ถึง 32 มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.57 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.27 และผลต่างของคะแนน ตั้งแต่ 8 ถึง 24 มีค่าเฉลี่ย 16.57 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.79

2. การเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการสอนโดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร วิเคราะห์โดยใช้สถิตินอนพาราเมตริก ทดสอบแบบ The Wilcoxon Mathched Pairs Singed - Ranks Test ดังมีรายละเอียด ในตาราง 5

ตาราง 5 การเปรียบเทียบทักษะทางการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อทอง ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร

นักเรียน (คนที่)	คะแนน (คะแนนเต็ม 35 คะแนน)		ผลต่างของ คะแนน $d = Y - X$	ลำดับที่ ความแตกต่าง	ลำดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อนทดลอง (X)	หลังทดลอง (Y)			บวก	ลบ
1	7	31	+ 24	7	7	
2	14	31	+ 17	4.5	4.5	
3	9	28	+ 19	6	6	
4	14	30	+ 16	3	3	
5	23	31	+ 8	1	1	
6	17	32	+ 15	2	2	
7	14	31	+ 17	4.5	4.5	
					T+ = + 28	T- = 0

$$P \leq .05 \quad \text{ค่า } T \text{ เมื่อ } N = 7, \text{ มีค่า } = 2$$

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการประสมอักษรก่อนการทดลอง และหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลอง นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ทางการเขียนสะกดคำ มีทักษะทางการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสูงกว่าก่อนการทดลอง สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ว่าทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีการทดสอบประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการประสมอักษร ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

สมมุติฐานในการวิจัย

ทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนสะกดคำ กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา จำนวน 7 คน เลือกโดยใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง มีวิธีการคัดเลือก ดังนี้

1. คัดเลือกนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนสะกดคำจากนักเรียนทั้งหมดใน 1 ห้องเรียน โดยผู้วิจัยได้ทำการสำรวจเพื่อคัดแยก 2 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ใช้แบบสำรวจปัญหาการเรียนของผดุง อารยะวิญญู ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นเครื่องมือในการสำรวจความบกพร่องทางการเรียนรู้ ประกอบด้วยคำถาม 50 ข้อ ประเมินลักษณะความบกพร่อง ของนักเรียน 5 ด้านใหญ่ คือ ด้านภาษา ด้านคณิตศาสตร์ ด้านเวลาและทิศทาง ด้านการเคลื่อนไหว และด้านพฤติกรรม ใช้มาตราส่วนประเมินค่า 1 – 5 ใช้สำรวจเด็กในระดับประถมศึกษา หลังจากกรอกแบบสำรวจแล้ว ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลมาเขียนลงในกราฟที่มีลักษณะ Profile โดยคัดเลือก เอาข้อมูลของนักเรียน คนที่เส้นกราฟตกในช่องเปอร์เซ็นต์ไทล์ ที่ 1 – 3 หมายถึง มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในระดับที่รุนแรง และถ้าเส้นกราฟตกในช่องเปอร์เซ็นต์ไทล์ ที่ 4 – 10 หมายถึง

มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีความเสี่ยงสูง

1.2 ใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้โดยเฉพาะ (Specific Learning Disabilities = SLD) โดยสำรวจความบกพร่องในการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ 1. แบบสำรวจปัญหาในการอ่าน 2. แบบสำรวจปัญหาในการเขียน และการสะกดคำ 3. ปัญหาด้านคณิตศาสตร์ ใช้มาตราส่วนประเมินค่าตั้งแต่ 1 – 5 โดยผู้วิจัยได้เลือกพิจารณาเฉพาะด้านที่ 2 คือ ด้านการเขียนและการสะกดคำมาใช้ในการคัดแยกนักเรียน นักเรียนคนใดมีค่าเฉลี่ยของความบกพร่องทางการเรียนรู้แต่ละด้านตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในด้านนั้น ๆ

2. ผู้วิจัยนำข้อมูลตั้งแต่ข้อ 1.1 – 1.2 มาประมวลกันแล้วพิจารณาถึงความสอดคล้องของความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยตัดสินความสอดคล้องกันอย่างน้อย 1 ข้อ จาก 2 ข้อ โดยผู้วิจัยได้พิจารณาถึงความจำเป็นและความรุนแรงในลักษณะที่ต้องการความช่วยเหลือ เพราะผู้วิจัยเชื่อว่าหากไม่ได้ให้ความช่วยเหลือแล้วเด็กจะไม่สามารถเรียนหนังสือหรือพัฒนาการทางการเรียนรู้ได้เท่าที่ควร จึงตัดสินใจว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำควรได้รับการช่วยเหลือก่อนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านอื่น และได้คัดเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

3. ผู้วิจัยได้นำรายชื่อนักเรียนที่ได้รับการตัดสินว่า มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ มาเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. แบบฝึกการประสมอักษร จำนวน 42 แบบฝึก
2. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 21 แผน
3. แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ จำนวน 1 ฉบับ
4. แบบทดสอบระหว่างเรียน จำนวน 4 ฉบับ

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ก่อนดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยนำคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกด แม่ กน ให้กลุ่มตัวอย่างอ่าน เพื่อคัดเลือกว่าเฉพาะที่นักเรียนอ่านได้เท่านั้น

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวัดทักษะการเขียนสะกดคำก่อนที่จะทำการสอนโดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร ทำการทดสอบเป็นรายบุคคล ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที บันทึกคะแนนไว้เป็นคะแนน Pretest

2. ดำเนินการทดลอง ทำการทดลองโดยการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึก

การประสมอักษรกับกลุ่มตัวอย่าง ใช้ระยะเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง คือ วันจันทร์ วันอังคาร และวันพุธ เวลา 14.30 - 15.30 น. เนื่องจากวันหยุดเสาร์และวันศุกร์ นักเรียนจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสิ้น 21 ครั้ง และทำการทดสอบระหว่างเรียนโดยใช้ข้อสอบ 4 ฉบับ บันทึกคะแนนไว้เป็นคะแนนระหว่างเรียน

3. หลังการทดลองเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำชุดเดิมไปทดสอบหลังเรียน เพื่อวัดทักษะการเขียนสะกดคำหลังการสอนเขียนโดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร ทดสอบเป็นรายบุคคล ใช้เวลาทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที บันทึกคะแนนไว้เป็นคะแนน Posttest

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. พัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการประสมอักษร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร สรุปได้ว่า

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร มีทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสูงขึ้น

2. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร มีทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองนักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนการทดลอง

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษร ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษรที่มีประสิทธิภาพ 87.07/87.34 ส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

2. จากสมมุติฐานในการวิจัย ทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกการประสมอักษรหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 แสดงว่า หลังการทดลองโดยใช้ แบบฝึกการประสมอักษร นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากแบบฝึกที่มีการฝึกจากง่ายไปหายาก มีรูปภาพประกอบ มีความหมายของคำ มีการประสมอักษร จึงทำให้นักเรียนมีทักษะในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของสวอร์ต (Schwartz.1977:55) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปภาพประกอบที่มีความหมาย มีแนวโน้มของผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำด้วยการเขียนตามคำบอก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของลอเวย์ (Lowey.1978:817) ที่พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึก โดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนหลังการทำแบบฝึกหัดสูงกว่าก่อนการทำแบบฝึกหัด สอดคล้องกับผลการทำวิจัยของอรรถ นุตติษฐ์ (2540:74) ที่พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำหลัง สอนโดยใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จะเห็นได้ว่าการใช้แบบฝึกการประสมอักษร ทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำสูงขึ้น แสดงว่านักเรียนมี ทักษะการเขียนสะกดคำหลังการทดลองสูงกว่าการทดลอง ดังนั้น แบบฝึกการประสมอักษรจึงมี ประสิทธิภาพได้มาตรฐานตามเกณฑ์ 80/80 และเหมาะสำหรับนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3

ข้อสังเกตจากการวิจัยครั้งนี้

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พบข้อสังเกตพอสรุปได้ดังนี้

นักเรียนสนใจในการทำแบบฝึกการประสมอักษรทุกชุด นักเรียนทุกคนจะมีความ กระตือรือร้นและชอบทำกิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพมากที่สุด เนื่องจากในกิจกรรมที่ 1 จะมีรูปภาพประกอบให้นักเรียนประสมเป็นคำ จึงทำให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุขและมีการ ระบายสีรูปภาพไปด้วย กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด กิจกรรมที่ 3 การ ประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด นักเรียนส่วนใหญ่สนใจและทำกิจกรรมได้ดี แต่ในกิจกรรมที่ 4 การเลือกคำเติมลงในช่องว่าง นักเรียนบางคนอาจจะสับสน ผู้วิจัยจึงต้องคอยชี้แนะอยู่เสมอ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า แบบฝึกการประสมอักษรที่มีรูปภาพประกอบมากๆ จะทำให้นักเรียนสนใจ และประสบผลสำเร็จในการพัฒนาการเขียนสะกดคำ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูผู้สอนควรใช้รูปภาพและคำสั่งสั้นๆ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจง่ายในการทำแบบฝึก และควรแจ้งผลการทำแบบฝึกให้นักเรียนทราบทันทีและทุกครั้ง เพื่อให้นักเรียนได้แก้ไขและจำคำที่ถูกต้อง จะทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำได้ดียิ่งขึ้น
2. ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ควรสร้างแบบฝึกการประสมอักษรให้หลายลักษณะ และสามารถนำไปใช้กับคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดทุกมาตรา
3. ควรนำหลักการทางจิตวิทยาหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการทำแบบฝึกมาใช้ประกอบในการสร้างแบบฝึก จะทำให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับความบกพร่องของนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในระดับชั้นอื่น
2. ควรมีการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าในการเขียนสะกดคำ
3. ควรมีการเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระหว่างการสอนโดยใช้แบบฝึกการประสมอักษรกับวิธีการสอนแบบอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงศ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีเดชา.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2533). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- กรรณิการ์ ศุภรเวทย์ศิริ. (2533). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดสุรินทร์. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2543). ปัญหาการใช้ภาษาในการเขียน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน อ่อนน้อม และคนอื่นๆ. (2536). เรื่องน่ารู้สำหรับครูคณิตศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- เดือน พรหมเมศ. (2536). หลักการเขียน การอ่านคำไทย. สงขลา : ภาควิชาภาษาไทย คณะศึกษามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูสงขลา.
- ทศพร จันทนราช. (2534). การเปรียบเทียบผลของการใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร กับการใช้แรงเสริมทางสังคมที่มีต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหัวท้านบ อำเภอยะรัง จังหวัดนครราชสีมา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิภา ศรีโพธิ์โรจน์. (2533). สถิตินอนพาราเมตริก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ เอส พริ้นติ้งเฮาส์.
- เบญจพร ปัญญา. (2542). คู่มือช่วยเหลือนักบกพร่องด้านการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปทุม หนูมา. (2542). การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประเทิน มหพันธ์. (2526). หลักการสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ประภาศรี สีหอำไพ และคนอื่นๆ. (2537). หลักการเขียนคำในภาษาไทย 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ผดุง อารยะวิญญู. (2535). รายงานการวิจัย เรื่อง การสร้างเครื่องมือเพื่อคัดแยกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- (2542). เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ PA Art & Printing Co., Ltd.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2544). เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.
- เพ็ญศรี กันกา. (2539). การสอนเขียนภาษาไทย สำหรับครูประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มาลินี จุฑะรพ. (2537). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ์.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิควิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวิริยาสาน.
- วรรณ เครื่องเนียม. (2531). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ที่เรียบเรียงโดยใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนุทยวิทยาคม จังหวัดอุทัยธานี วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วีระ ไทยพานิช. (2528). โสตทัศนศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรรณ โสมประยูร. (2526). การสอนภาษาไทยหน่วยที่ 1 - 8 . พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศรียา นิยมธรรม. (2537). แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2546). การศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.
- ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม. (2525). การสอนซ่อมเสริม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สนิท ตั้งทวี. (2528). ความรู้และทักษะทางภาษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สรวดี เฟิงศรีโคตร. (2539). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สาคร บุญเลิศ. (2538). ภาษาไทยสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- สุชาติ สุวรรณเจริญ. (2537) การใช้คอมพิวเตอร์เสริมทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- สุภาพ ดวงเพชร. (2533). การเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุภาวณี ไชยชาญ. (2530). ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พูดภาษาเขมรในชีวิตประจำวันในโรงเรียน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน. ถ่ายเอกสาร.
- สุจิตต์ เพียรชอบ. (2522). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุทริวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2522). การเขียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สมบุรณ์ ทินกร. (2535). การศึกษาความสามารถเปรียบเทียบความสามารถและความซื่อสัตย์ในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2538). คู่มือครูการดำเนินงานสำรวจเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- หทัย ดันหยง. (2528). การเขียนหนังสือแบบเรียน. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อดุลย์ ภูปลื้ม. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดทำเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดทำละคำ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- อมรรัตน์ คงสมบุรณ์. (2536). การเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรัญญา เชื้อทอง. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยาก ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วม โดยใช้บทร้อยกรอง. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. ถ่ายเอกสาร.
- อรทัย นุตรดิษฐ์. (2540). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- อรพรรณ ภิญโญภาพ. (2529). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อำไพพรรณ ชินสำราญ. (2538). การสร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- Billows, F.L. (1962). "The Teacher Work Out His Own Exercise".. in *The Technique of Language Teaching*. P.87 . London : Longman Green.
- Clanton, Patricin Brantley. (1977, February). The Effectiveness of the letter cloze Provedure as a Method of Teaching Spelling, *Dissertation Abstracts international*. 38 (5) : 7226 – A.
- Fitzgerald, James Augustine. (1967). *The Teaching of Spelling*. Milwaukee. The Bruce Publishing Company.
- Lawrence. E. Hafner. and Lolly Hayden E. (1972). *Association of the Printed Word with a Picture in Pattern of Teaching. Reading the Elementary School*. New York : The Macmillan Company.
- Mcpeake. J. G. (1979, June). "The effects of Original Systematic Study Worksheets Reading Level and Sex on the Spelling Achievement of Sixth Grade Students" . *Dissertation Abstracts International*. 39 (12) : 7199 – A.
- Mitchell, John Charles. (1980, October). "Effects of Dictionary Skill Lesson and Written Composition on Spelling Achievement in Grade 4 – 5 and 6" *Dissertation Abstracts International*. 41(4) : 1392 – A.
- Passanante, Gail R. (1979, July) "Spelling of Proficiency and Early Training with I.T.A" *Resources in Education*. 14(7) : 56.
- Petty, D.K. (1977) *Language Workbooks and Practice Materials. in Developing Language Skills in the Elementary Schools*. New York : Allyn and Bacon, Inc.
- River, Willga. M. (1968). *Teaching Foreign Language Skills*. Chicago : The University of Chicago.
- Schwartz, Syhbil and Doehring Donald. (1977, September). "A developmental Study of Children's Ability to Abstract Spelling Patterns" . *Research in Education*. 12 (9) 55.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. ดร.เรวดี กระโหมวงศ์ รองคณบดีฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ
2. อาจารย์พัชรี จิวพัฒนกุล อาจารย์ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. อาจารย์เรณู คงมา ครูประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านปอทอง
อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบ

แบบทดสอบระหว่างเรียน

แบบทดสอบระหว่างเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ฉบับที่ 1 คำที่สะกดด้วยตัว ญ และ ณ

จงเลือกตัวอักษร ณ, ญ, ร, ล และ พ

เติมลงในช่องว่างให้เป็นคำที่ถูกต้อง

1. กตั _____ ญ
2. กุ _____ แจ
3. ของขวัญ _____
4. พยั _____ ชนะ
5. บัตรเชิ _____
6. คำขวัญ _____
7. ครั้ครรว _____
8. บริเว _____
9. เหรีย _____
10. สุตรคุ _____

แบบทดสอบระหว่างเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ฉบับที่ 2 คำที่สะกดด้วยตัว ณ และ ร

จงเลือกตัวอักษร ณ, ญ, ร, ล และ พ

เติมลงในช่องว่างให้เป็นคำที่ถูกต้อง

1. ปริมา ____
2. รถโดยสาร ____
3. สัญญา ____
4. สามเณ ____
5. ธนาภา ____
6. ขอบคุ ____
7. ข้าราชการ ____
8. เตี้ย ____
9. เกส ____
10. อาคา ____

แบบทดสอบระหว่างเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ฉบับที่ 3 คำที่สะกดด้วยตัว ร

จงเลือกตัวอักษร ณ, ญ, ร, ล และ พ

เติมลงในช่องว่างให้เป็นคำที่ถูกต้อง

1. ลูกศ _____
2. ไฟจราจร _____
3. ลำธาร _____
4. สมบุญ _____ ณ์
5. ละค _____
6. อุปก _____ ณ์
7. ม้านิลมังกร _____
8. ทหา _____
9. กุมา _____
10. อาหา _____

แบบทดสอบระหว่างเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ฉบับที่ 4 คำที่สะกดด้วยตัว ล และ พ

จงเลือกตัวอักษร ณ, ญ, ร, ล และ พ

เติมลงในช่องว่างให้เป็นคำที่ถูกต้อง

1. น้ำตา _____
2. บอ _____ ลุน
3. ของรางวัล _____
4. โรงพยาบาล _____
5. ศา _____ จังหวัด
6. ช _____ ประทาน
7. เถาว์ _____ ยี่
8. นางพยาบาล _____
9. แด _____ เขียว
10. ปลาва _____
11. ฟุตบอล _____
12. วอ _____ เลย์บอ _____

แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ

**แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อทอง**

- คำชี้แจง** 1. แบบทดสอบฉบับนี้ มี 3 ตอน จำนวน 35 ข้อ 35 คะแนน
2. นักเรียนต้องปฏิบัติตามคำสั่งในแต่ละตอนให้ถูกต้อง
3. จงเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรในข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

**ตอนที่ 1 ข้อ 1 - 15 จงเลือกตัวอักษร
ที่หายไปเติมให้เป็นคำที่สมบูรณ์**

1. เคีย

ก. น

ข. ร

ค. ณ

ง. ล

2. สุตรฤ

ก. ร

ข. ณ

ค. ล

ง. ญ

3. อาหา

ก. ณ

ข. ล

ค. ญ

ง. ร

4. บอลูน

ก. ณ

ข. ล

ค. ญ

ง. ร

5. บัตรเชิ

ก. ร

ข. ล

ค. พ

ง. ญ

6. กุแจ

ก. น

ข. ร

ค. ล

ง. ญ

7. นางพยาบา

ก. ล

ข. ร

ค. ญ

ง. ณ

8. น้ำตา

ก. พ

ข. ล

ค. ร

ง. ณ

9. ธนาคา

- ก. ร
- ข. ล
- ค. ญ
- ง. ณ

10. เหรีย

- ก. ญ
- ข. ณ
- ค. ล
- ง. ร

11. ปลาวา

- ก. ร
- ข. ล
- ค. พ
- ง. ณ

12. สมบุ..... ณั

- ก. ร
- ข. ล
- ค. ญ
- ง. พ

13. กุมา

- ก. ล
- ข. ร
- ค. พ
- ง. ญ

14. ช.....ประทาน

- ก. น
- ข. ร
- ค. ล
- ง. พ

15. ขอบคุ

- ก. ญ
- ข. ณ
- ค. ล
- ง. ร

ตอนที่ 2 ข้อ 16 - 25 จงเลือก

ข้อที่สะกดคำถูกต้องทั้งหมด

16. ก. เหรียญ ของขวัญ

ข. กุญแจ ของขวัญ

ค. สูตรคูณ เคียน

ง. กุญแจ เกสอน

17. ก. สามเณร สูตรคูณ

ข. เกสอน อุปกรณ์

ค. ทหาน รถโดยสาร

ง. อาหาร น้ำตาน

18. ก. เคียร อาหาร

ข. ปลาวาพ รางวัล

ค. สมบูรณ์ ละคอน

ง. ลูกศร ฟุตบอล

19. ก. บัตรเชิญ บริเวณ

ข. กัตัญญ เกสอน

ค. อาหาร ม้านิลมังกร

ง. คำขวัญ อาหาล

20. ก. เคียน เกสร

ข. กุมาร ชลประทาน

ค. เถาวัลย์ บอนลูน

ง. พยัญชนะ กุณแจ

21. ก. กุญแจ รางวัน
 ข. กุณแจ ขอบคุญ
 ค. กุญแจ สัณญาณ
 ง. เหรียน กุญแจ
22. ก. ปริมาณ บอลลูน
 ข. ทหาร น้ำตาล
 ค. แคลเซียม กุมาล
 ง. กุมาล ลำธาร
23. ก. ไฟจราจร อาศาล
 ข. กัตัญญ สามเณร
 ค. รางวัน ธนาการ
 ง. บัตร์เชิน ลูกศร
24. ก. นางพยาบาล คร่ำครวญ
 ข. ธนาการ อาคาน
 ค. ลำธาร ขำราชการ
 ง. โรงพยาบาล ปลาवाल
25. ก. แคลเซียม ศาร
 ข. สามเณร เถาวัลย์
 ค. กัตัญญ อาคาน
 ง. สมบูรณ์ ปริมาณ
- ตอนที่ 3 ข้อ 26 – 35 จงเลือกคำที่
 เขียนถูกต้อง มาเติมลงในช่องว่าง
26. เด็กชายปีติได้รับทอง
- ก. เหรียน
 ข. เหรียน
 ค. เหรียล
 ง. เหรียพ

27. แม่มีบ้านในกระเป๋
- ก. กุณแจ
 ข. กุลแจ
 ค. กุญแจ
 ง. กุนแจ
28. แพรพรรณได้รับ ในวันเด็ก
- ก. ของขวัญ
 ข. ของขวัญ
 ค. ของขวัญ
 ง. ของขวัญ
29. แดงไม่รู้จัก ตัว “ณ”
- ก. พยัชนะ
 ข. พยัณชนะ
 ค. พยัญชนะ
 ง. พยัลชนะ
30. ครูให้นักเรียนท่องทุกวัน
- ก. สูตรคูณ
 ข. สูตรคูณ
 ค. สูตรคูณ
 ง. สูตรคูณ
31. แม่ไปซื้อที่ตลาด
- ก. น้ำตาน
 ข. น้ำตาร
 ค. น้ำตาล
 ง. น้ำตาพ

32. นายแพทย์ทำงานที่
ก. โรงพยาบาล
ข. โรงพยาบาน
ค. โรงพยาบาล
ง. โรงพยาบาพ
33. ผมชอบดูกีฬา
ก. ฟุตบอล
ข. ฟุตบอ
ค. ฟุตบอ
ง. ฟุตบอ
34. มานี้เป็นเด็กที่มีความ
ก. กตัญญ
ข. กตัญญ
ค. กตัญญ
ง. กตัญญ
35. พ่อของมานะเป็น
ก. ข้าราชการ
ข. ข้าราชการ
ค. ข้าราชการ
ช. ข้าราชการ

ภาคผนวก ค

แผนการจัดการเรียนรู้

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กน	เวลา 21 ชั่วโมง
หน่วยย่อยการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กน (ตัว ญ สะกด)	
สอนวันที่เดือน.....พ.ศ.....		เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง เป็นพื้นฐานในการเขียนที่ดี
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถเขียนคำที่สะกดด้วยตัว ญ ซึ่งเป็นคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
 แม่ กน ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำว่า เหยี่ยญ กุญแจ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ครูนำบัตรภาพและบัตรตัวอักษร ให้นักเรียนดูและให้นักเรียนบอกชื่อตัวอักษร เช่น
 ครูชูบัตรภาพ “หีบ” ให้นักเรียนบอกว่า “ห” ครูชูบัตรภาพ “เรือ” ให้นักเรียนบอกว่า “ร”
 ครูชูบัตรภาพ “ยักษ์” ให้นักเรียนบอกว่า “ย” ครูชูบัตรภาพ “ผู้หญิง” ให้นักเรียนบอกว่า “ญ”
2. ครูสอนการเขียนสะกดคำของคำว่า “เหยี่ยญ” โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกการประสม
 อักษร ชุดที่ 1 กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ ให้นักเรียนเติมตัวอักษรแทนภาพที่
 ครูกำหนดให้
3. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของตัวอักษร โดยเปรียบเทียบกับบัตร
 ตัวอักษร
4. ครูอธิบายการนำตัวสะกดมาประสมเป็นคำ เน้นการนำตัว “ญ” ที่เป็นตัวสะกดในมาตรา
 แม่ กน โดยนำบัตรตัวอักษร “ญ” ให้นักเรียนดู และให้นักเรียนทำแบบฝึกการประสมอักษร
 ชุดที่ 1 กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด
5. ให้นักเรียนทำแบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 1 กิจกรรมที่ 3 การเลือกตัวสะกดมา
 เติมลงในช่องว่าง
6. ให้นักเรียนทำแบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 1 กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง
7. ครูสอนการเขียนสะกดคำของคำว่า “กุญแจ” โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกการประสม
 อักษร ชุดที่ 2 ในทำนองเดียวกันกับแบบฝึกชุดการประสมอักษร ชุดที่ 1 จากข้อ 2 – 6

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. บัตรภาพ
2. บัตรตัวอักษร
3. แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 1
4. แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 2

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตการบอกชื่อตัวอักษร
3. สังเกตการทำกิจกรรมในแบบฝึก
4. ทักทายการเขียนสะกดคำ

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กน	เวลา 21 ชั่วโมง
หน่วยย่อยการเรียนรู้ที่ 2	เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กน (ตัว ญ สะกด)	
สอนวันที่เดือน.....พ.ศ.....		เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง เป็นพื้นฐานในการเขียนที่ดี
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถเขียนคำที่สะกดด้วยตัว ญ ซึ่งเป็นคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
 แม่ กน ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำว่า ของขวัญ พยัญชนะ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ครูนำบัตรภาพและบัตรตัวอักษร ให้นักเรียนดูและให้นักเรียนบอกชื่อตัวอักษร เช่น
 ครูชูบัตรภาพ “ไข” ให้นักเรียนบอกว่า “ข” ครูชูบัตรภาพ “อ่าง” ให้นักเรียนบอกว่า “อ”
 ครูชูบัตรภาพ “งู” ให้นักเรียนบอกว่า “ง” ครูชูบัตรภาพ “แหวน” ให้นักเรียนบอกว่า “ว”
 และครูชูบัตรภาพ “ผู้หญิง” ให้นักเรียนบอกว่า “ญ”
2. ครูสอนการเขียนสะกดคำของคำว่า “ของขวัญ” โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกการประสม
 อักษร ชุดที่ 3 กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ ให้นักเรียนเติมตัวอักษรแทนภาพที่
 ครูกำหนดให้
3. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของตัวอักษร โดยเปรียบเทียบกับบัตร
 ตัวอักษร
4. ครูอธิบายการนำตัวสะกดมาประสมเป็นคำ เน้นการนำตัว “ญ” ที่เป็นตัวสะกดในมาตรา
 แม่ กน โดยนำบัตรตัวอักษร “ญ” ให้นักเรียนดู และให้นักเรียนทำแบบฝึกการประสมอักษร
 ชุดที่ 3 กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด
5. ให้นักเรียนทำแบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 3 กิจกรรมที่ 3 การเลือกตัวสะกดมา
 เติมลงในช่องว่าง
6. ให้นักเรียนทำแบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 3 กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงใน
 ช่องว่าง
7. ครูสอนการเขียนสะกดคำของคำว่า “พยัญชนะ” โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกการประสม
 อักษร ชุดที่ 4 ในทำนองเดียวกันกับแบบฝึกชุดการประสมอักษร ชุดที่ 3 จากข้อ 2 – 6

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. บัตรภาพ
2. บัตรตัวอักษร
3. แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 3
4. แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 4

การวัดผลและประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม
1. สังเกตการบอกชื่อตัวอักษร
2. สังเกตการทำกิจกรรมในแบบฝึก
3. ทักษะการเขียนสะกดคำ

ภาคผนวก ง
แบบฝึกการผสมอักษร

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 1

87

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

	๒				

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

๒	ห	ร	ย	

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ณ	ญ	ร	ล	พ
๒	ห	ร	ย	

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

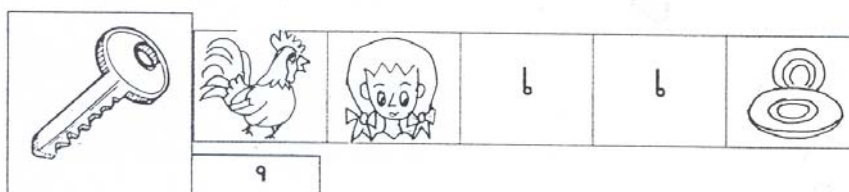
มานะได้รับ.....ทอง (เหรียญ, เหรียญ)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 2

88

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

ก		เ	เ	จ
๑				

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ณ	ญ	ร	ล	พ
ก		เ	เ	จ
๑				

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

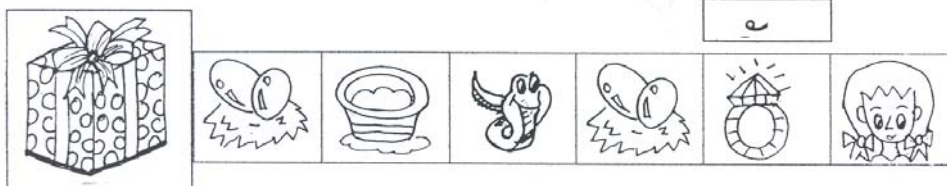
คุณครูไปซื้อที่ตลาด (กุนแจ , กุญแจ)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 3

89

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

ข	อ	ง	ข	ว	
---	---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ณ	ญ	ร	ล	พ
---	---	---	---	---

ข	อ	ง	ข	ว	
---	---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

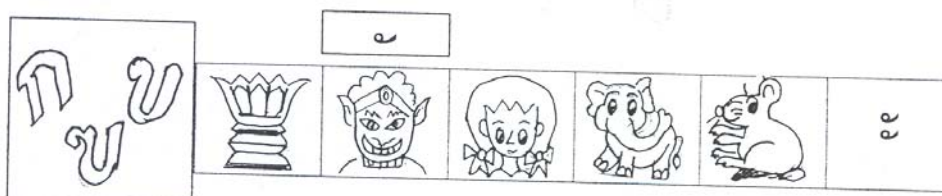
ฉันจับฉลาก ในวันขึ้นปีใหม่ (ของขวัญ , ของขวัญ)
--

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 4

90

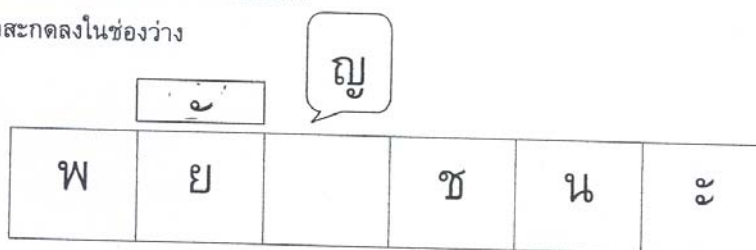
กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

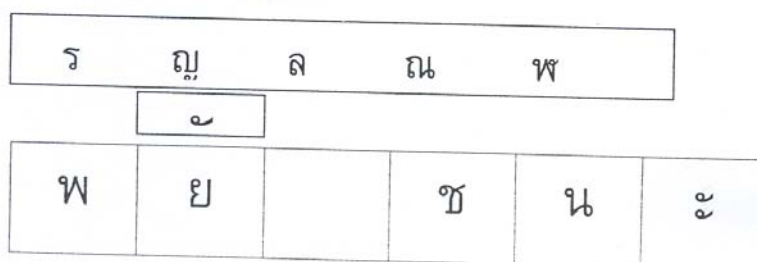
กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

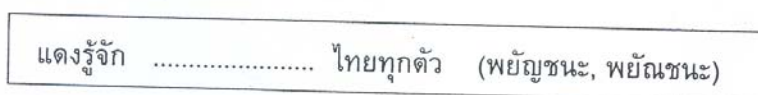
กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 5

91

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

บัตรเชิญ เรียนเชิญ คุณแดง สุดสวย	๑					
				๒		

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

๑					ญ
บ	ต	ร	เ	ช	

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ร	ณ	ล	ญ	พ	
๑					
บ	ต	ร	เ	ช	

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

พ่อได้รับ.....งานแต่งงาน (บัตรเชิญ, บัตรเชิญ)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 6

92

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

คำขวัญ ยาเสพติด เป็นภัยต่อชีวิต เป็นพิษต่อสังคม	๐					๑
		า				

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

๐			๑	
ค	า	ข	ว	

ญ

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ณ	ร	ญ	ล	พ
๐			๑	
ค	า	ข	ว	

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

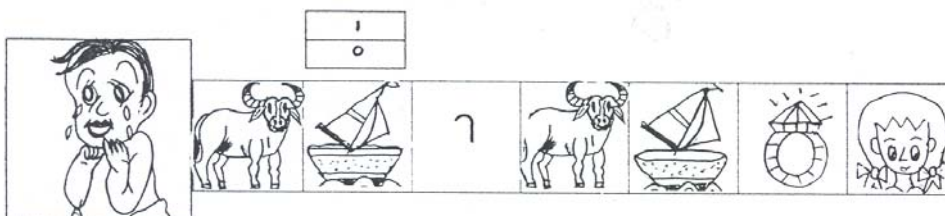
คุณแม่เขียน.....ได้ดีมาก (คำขวัญ , คำวัน)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 7

93

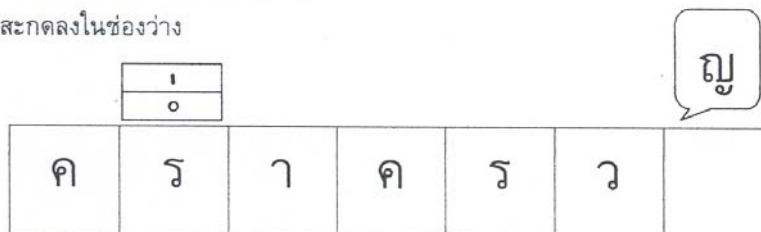
กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

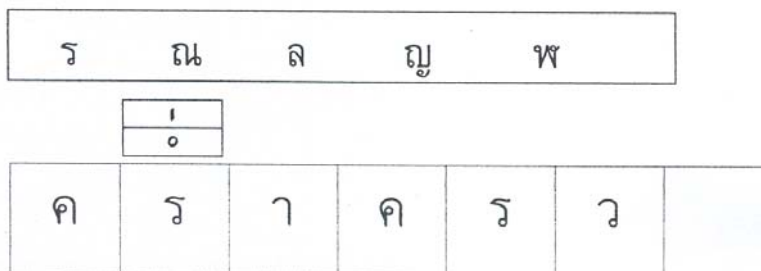
กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

แบบฝึกการ

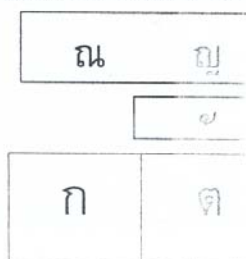
กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ
จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัว
จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

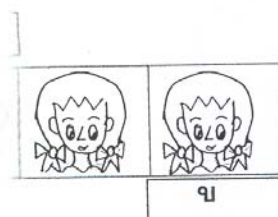
กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือก
จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้

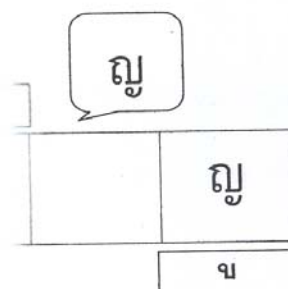
กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง
จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

94
ประสมอักษร ชุดที่ 8

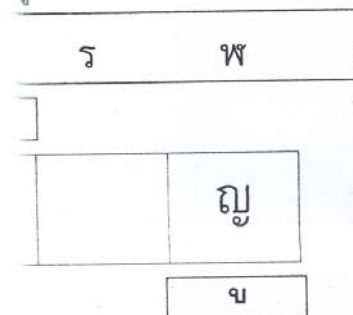

สะกด

ตัวสะกด

ถูกต้อง

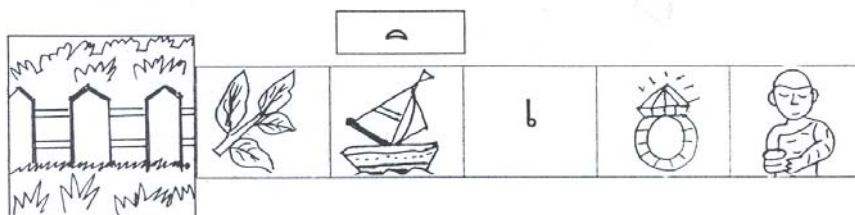

บ..... (กัตถญ , กัตถญญ)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 9

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

					ณ
					ะ
บ	ร	เ	ว		

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ณ	ญ	ร	ล	พ
บ	ร	เ	ว	

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

บ้านของฉันมีกว้างขวาง (บริเวณ , บริเวณ)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 10

96

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

สูตรคูณ						
$2 \times 1 = 2$	$2 \times 4 = 8$	บ			บ	
$2 \times 2 = 4$	$2 \times 5 = 10$					
$2 \times 3 = 6$	$2 \times 6 = 12$					

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

ส	ด	ร	ค	
บ			บ	

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ณ	ญ	ร	ล	พ
ส	ด	ร	ค	
บ			บ	

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

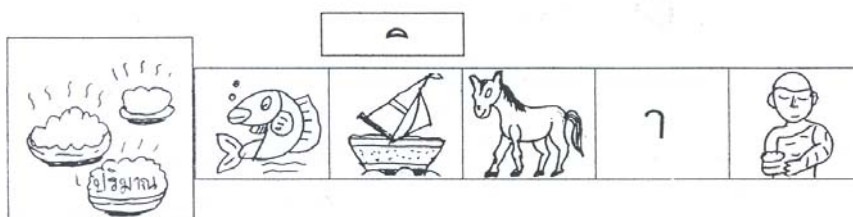
ผมท่อง ได้แล้ว (สูตรคูณ , สูตรคูณ)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 11

97

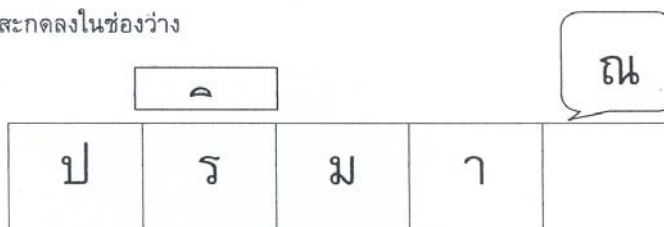
กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

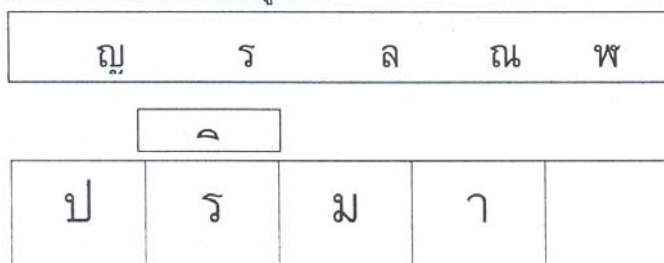
กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

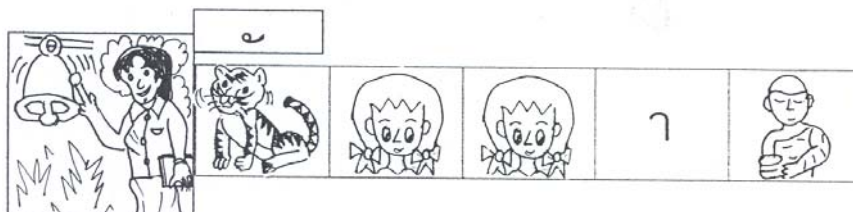

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 12

98

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

อ					ณ
ส	ญ	ญ	า		

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ญ	ร	ล	ณ	พ
อ				
ส	ญ	ญ	า	

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ผมได้ยื่น.....ระฆังดัง 2 ครั้ง (สัญญาณ ,สัญญาญ)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 13

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

บ	อ	ป	ค	
---	---	---	---	--

ณ

๑

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ญ	ร	ล	ณ	พ
---	---	---	---	---

บ	อ	ป	ค	
---	---	---	---	--

๑

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

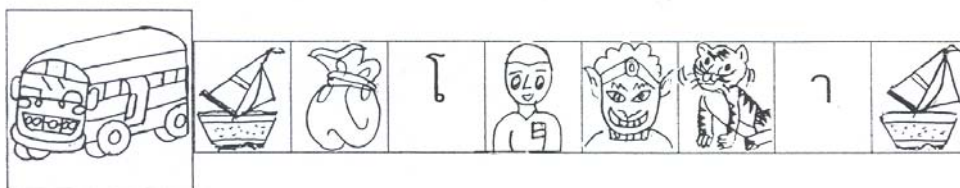
มานี้ เพื่อนที่ซื้อขนมมาให้ (ขอบคุณ , ขอขอบคุณ)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 14

100

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

ร	ถ	โ	ด	ย	ส	า	ร
---	---	---	---	---	---	---	---

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

พ	ญ	ร	ล	ณ			
ร	ถ	โ	ด	ย	ส	า	

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

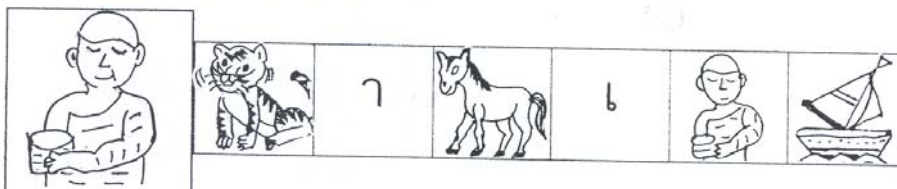
คุณพ่อนั่ง ไปทำงาน (รถโดยสาร , รถโดยสาร)
--

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 15

101

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

ส	า	ม	เ	ณ	
---	---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ญ	ณ	ล	ร	พ
---	---	---	---	---

ส	า	ม	เ	ณ	
---	---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

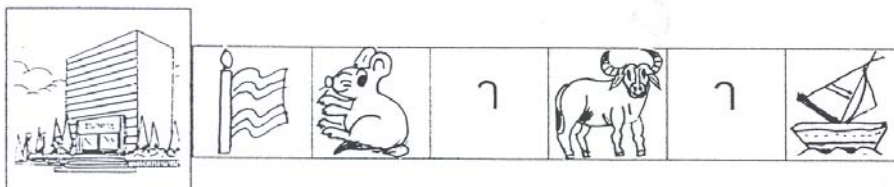
ฉันเห็น	อยู่ที่วัด (สามเณร , สามเณล)
---------------	------------------------------

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 16

102

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

ร

ฐ	น	า	ค	า	
---	---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ญ	ร	ล	ณ	พ
---	---	---	---	---

ฐ	น	า	ค	า	
---	---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

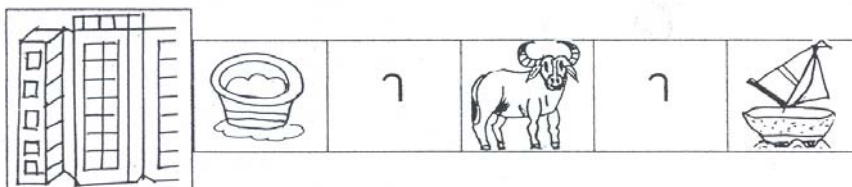
แม่ไปฝากเงินที่ (ธนาคาร , ธนาคาร)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 17

103

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

อ	า	ค	า	
---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

อ	า	ค	า	
---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

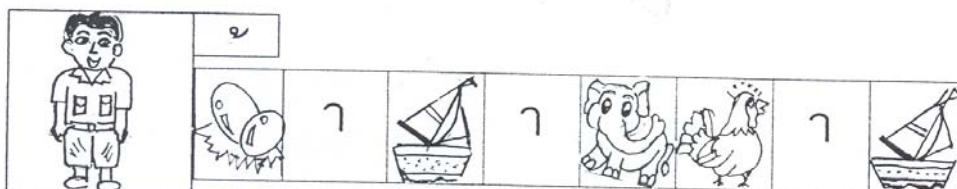
พ่อพาฉันไปดู.....ที่สูงใหญ่ (อาคาร , อาคาล)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 18

104

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

จ								
ข	า	ร	า	ช	ก	า		

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

พ	ญ	ร	ล	ณ
---	---	---	---	---

จ							
ข	า	ร	า	ช	ก	า	

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

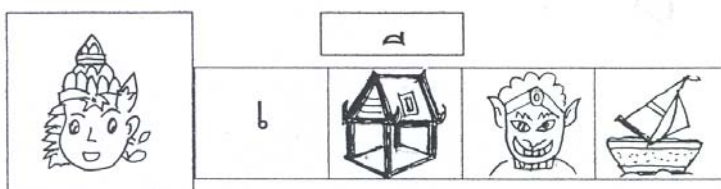
จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

พ่อของมานะเป็น (ข้าราชการ , ข้าราชการ)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 19

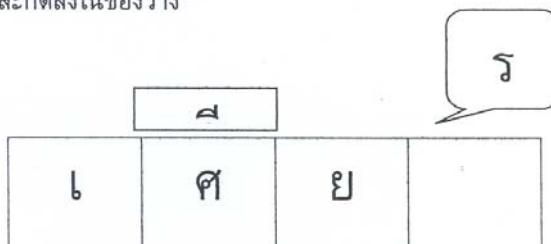
กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

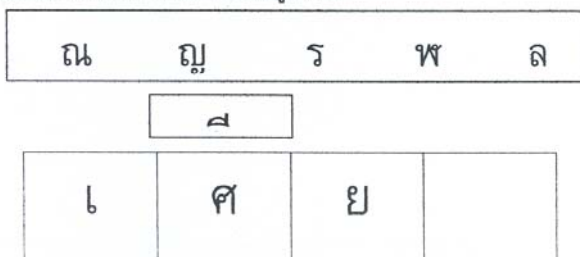
กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

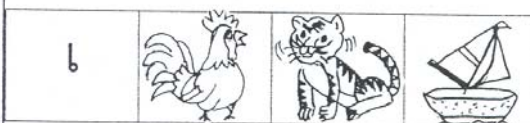
จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

คนที่ตัด.....พระ ถือว่าเป็นคนเลว (เศียร, เเศียน)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 20

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

ร

เ	ก	ส	
---	---	---	--

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ณ	ญ	ร	ล	พ
---	---	---	---	---

เ	ก	ส	
---	---	---	--

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

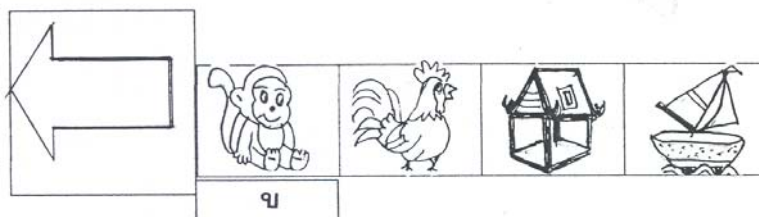
จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ดอกชบา มีสวยงาม (เกสร , เกสณ)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 21

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

ร

ล	ก	ศ	
บ			

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ณ	ญ	ร	พ	ล
ล	ก	ศ		
บ				

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

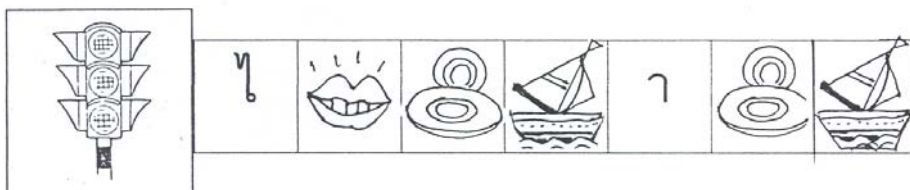
จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

แดงมี..... 3 ดอก (ลูกศร, ลูกศอน)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 22

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

ร

ไ	ฟ	จ	ร	า	จ	
---	---	---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

พ	ญ	ร	ล	ณ
---	---	---	---	---

ไ	ฟ	จ	ร	า	จ	
---	---	---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

พ่อดู..... ก่อนเดินข้ามถนน (ไฟจราจร , ไฟจราจร)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 23

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

	○				
		า		า	

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

○				
ล	า	ธ	า	

ร

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ญ	ร	ล	ณ	พ
○				
ล	า	ธ	า	

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

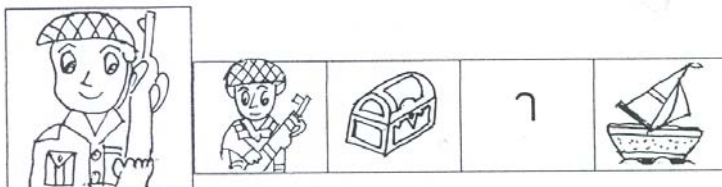
จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ฉันไปตกปลาที่ (ลำธาร, ลำห้วย)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 24

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

ร

ท	ห	า	
---	---	---	--

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ณ	ญ	ร	พ	ล
---	---	---	---	---

ท	ห	า	
---	---	---	--

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

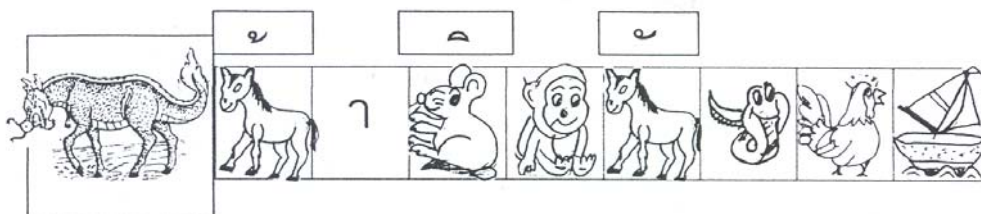
จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ผมอยากเป็น	(ทหาร, ทหาน)
------------------	--------------

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 25

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

จ	ด	ล					
ม	า	น	ล	ม	ง	ก	ร

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

พ	ญ	ร	ล	ณ			
จ	ด	ล					
ม	า	น	ล	ม	ง	ก	

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

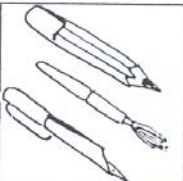
ผมเห็น.....ในละคร (ม้านิลมังกร, ม้านิลมังกร)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 26

112

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

					
๙					๘

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

อ	ป	ก		ณ
๙				๘

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ญ	ร	ล	ณ	พ
๙				๘

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ฉันหา..... มาประดิษฐ์ดอกไม้ (อุปกรณ์, อุปกรณ์)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 27

113

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

				ร
ล	ะ	ค		

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ณ	ญ	ร	ล	พ
ล	ะ	ค		

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

แม่ของฉันชอบดู(ละคร, ละครอน)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 28

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

ส	ม	บ		ณ

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ญ	ร	ล	ณ	พ
ส	ม	บ		ณ

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

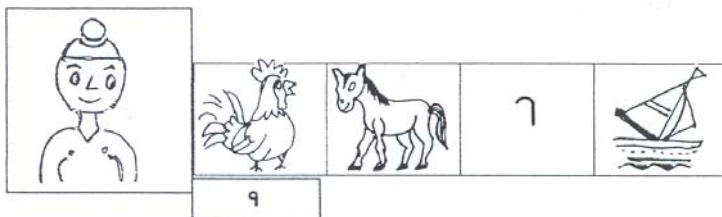
จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

น้องมีสุขภาพแข็งแรง..... (สมบูรณ์, สมบูรณ์)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 29

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

ก	ม	า	
๑			

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ณ	ญ	ร	ล
ก	ม	า	
๑			

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

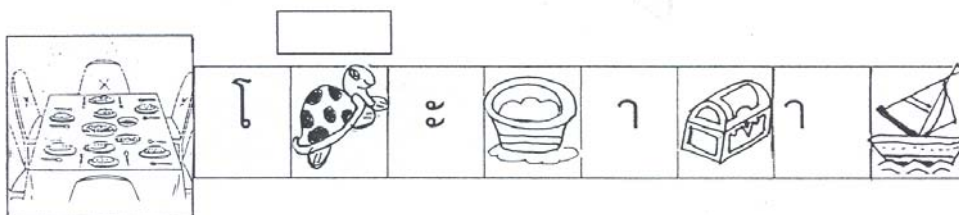
จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ฉันชอบดู.....ทองในละคร (กุมาร, กุมาล)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 30

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

โ	ด	ะ	อ	า	ห	า	

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

พ	ญ	ร	ล	ณ
---	---	---	---	---

โ	ด	ะ	อ	า	ห	า	
---	---	---	---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ซูโจกินข้าวที่ (โต๊ะอาหาร, โต๊ะอาหาร)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 31

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

	๒				
	๐				
		า		า	

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

๒				
๐				
น	า	ต	า	

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ญ	ร	ล	ณ	พ
๒				
๐				
น	า	ต	า	

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

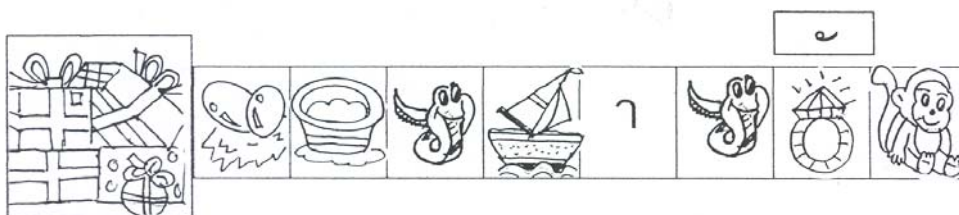
จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

แม่ค้าขาย.....ที่ตลาด (น้ำตาล, น้ำตาล)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 32

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

ข	อ	ง	ร	า	ง	ว	
---	---	---	---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

พ	ญ	ร	ล	ณ
---	---	---	---	---

ข	อ	ง	ร	า	ง	ว	
---	---	---	---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

หนูได้รับ.....ในวันเด็ก (ของรางวัล, ของรางวัล)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 33

119

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

	เ		า			
				๒		๕

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

เ	ถ	า	ว		ย
				๒	๕

ล

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ญ	ร	ล	ณ	พ
---	---	---	---	---

เ	ถ	า	ว		ย
				๒	๕

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

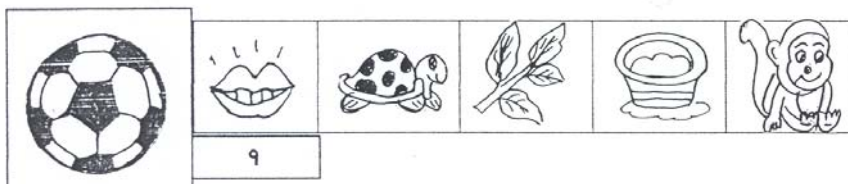
จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

พ่อไปหา.....ในป่า (เถาวัลย์, เถาวันย์)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 34

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

ฟ	ต	บ	อ	
ก				

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ญ	ร	ล	ณ	พ
ฟ	ต	บ	อ	
ก				

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

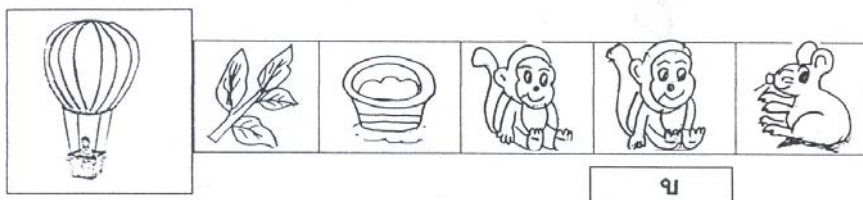
ผมชอบเล่น (ฟุตบอล, ฟุตบอล)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 35

121

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

บ	อ		ล	น
---	---	--	---	---

ข

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ญ	ร	ล	ณ	พ
---	---	---	---	---

บ	อ		ล	น
---	---	--	---	---

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

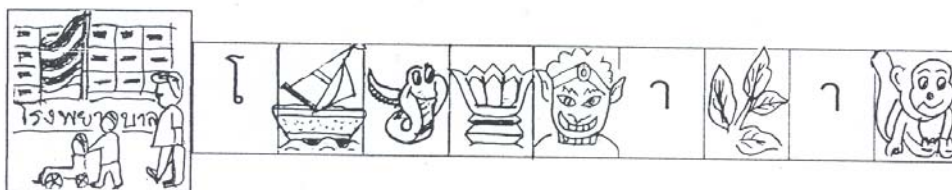
จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ปิติและซูโจไปดู (บอลลูน, บอนลูน)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 36

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

โ	ร	ง	พ	ย	า	บ	า	
---	---	---	---	---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

พ	ญ	ร	ล	ณ
---	---	---	---	---

โ	ร	ง	พ	ย	า	บ	า	
---	---	---	---	---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

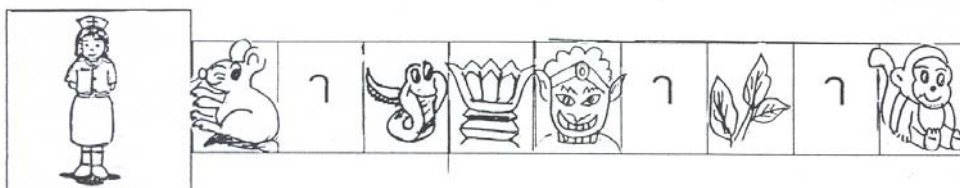
จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ผมไปหาหมอที่..... (โรงพยาบาล, โรงพยาบาล)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 37

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

ล

น	า	ง	พ	ย	า	บ	า	
---	---	---	---	---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

พ	ญ	ร	ล	ณ
---	---	---	---	---

น	า	ง	พ	ย	า	บ	า	
---	---	---	---	---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

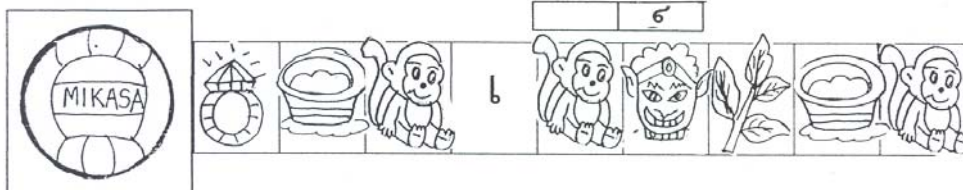
จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ผู้ที่ดูแลคนไข้คือ.....(นางพยาบาล, นางพยาบาล)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 38

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

ว	อ	ล	เ	ล	ย	บ	อ	
---	---	---	---	---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

พ	ญ	ร	ล	ณ
---	---	---	---	---

ว	อ	ล	เ	ล	ย	บ	อ	
---	---	---	---	---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

สุดาชอบดูการแข่งขัน(วอลเลย์บอล, วอลเลย์บอล)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 39

125

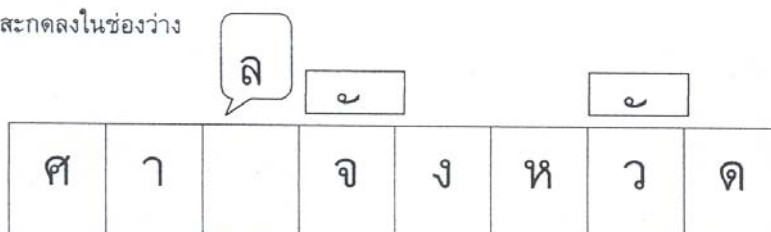
กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

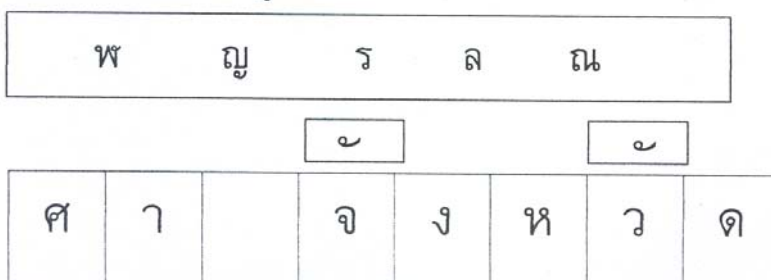
กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

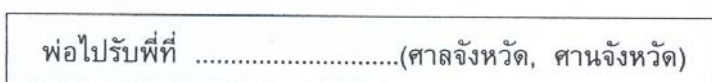
กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 40

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

ช		ป	ร	ะ	ท	า	น
---	--	---	---	---	---	---	---

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

พ	ญ	ร	ล	ณ
---	---	---	---	---

ช		ป	ร	ะ	ท	า	น
---	--	---	---	---	---	---	---

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

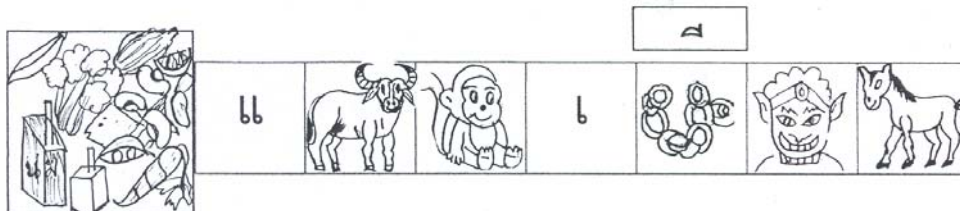
จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ฉันไปเที่ยวที่.....(ชลประทาน, ชนประทาน)

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 41

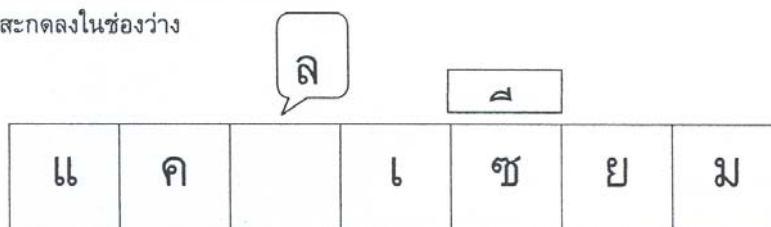
กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

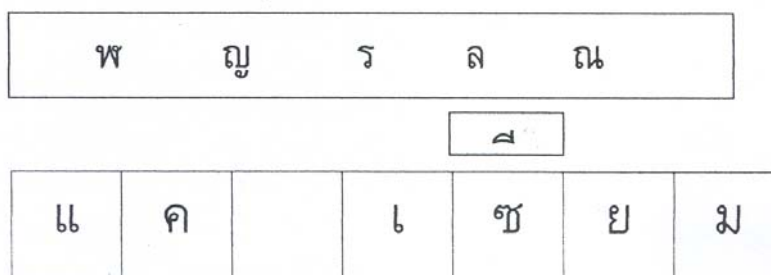
กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

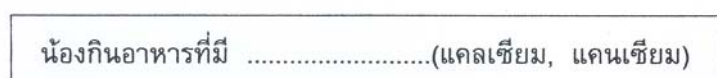
กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

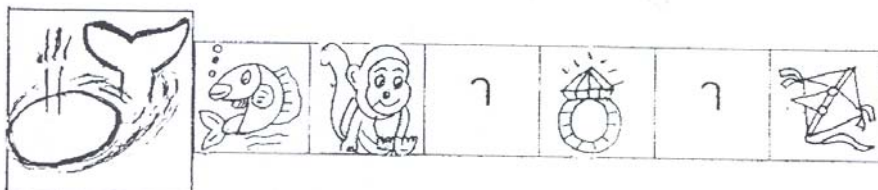

แบบฝึกการประสมอักษร ชุดที่ 42

128

กิจกรรมที่ 1 การประสมอักษรโดยใช้ภาพ

จงเติมตัวอักษรแทนภาพที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การประสมอักษรโดยใช้ตัวสะกด

จงเติมตัวสะกดลงในช่องว่าง

พ

ป	ล	า	ว	า	
---	---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 3 การประสมอักษรโดยเลือกตัวสะกด

จงเลือกตัวสะกดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

พ ญ ร ล ณ

ป	ล	า	ว	า	
---	---	---	---	---	--

กิจกรรมที่ 4 การเติมคำลงในช่องว่าง

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

คุณครูพานักเรียนไปดู.....ที่ทะเล (ปลาวาฬ, ปลาวาล)

ภาคผนวก จ

ลักษณะ Profile สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
โดยใช้แบบสำรวจเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จากการใช้เกณฑ์
การคิดแยกเป็นเปอร์เซ็นต์ไทล์ ระดับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1 – 90
ซึ่งในระดับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 10 ลงมา
ถือว่าเด็กมีความบกพร่องทางการเรียนรู้

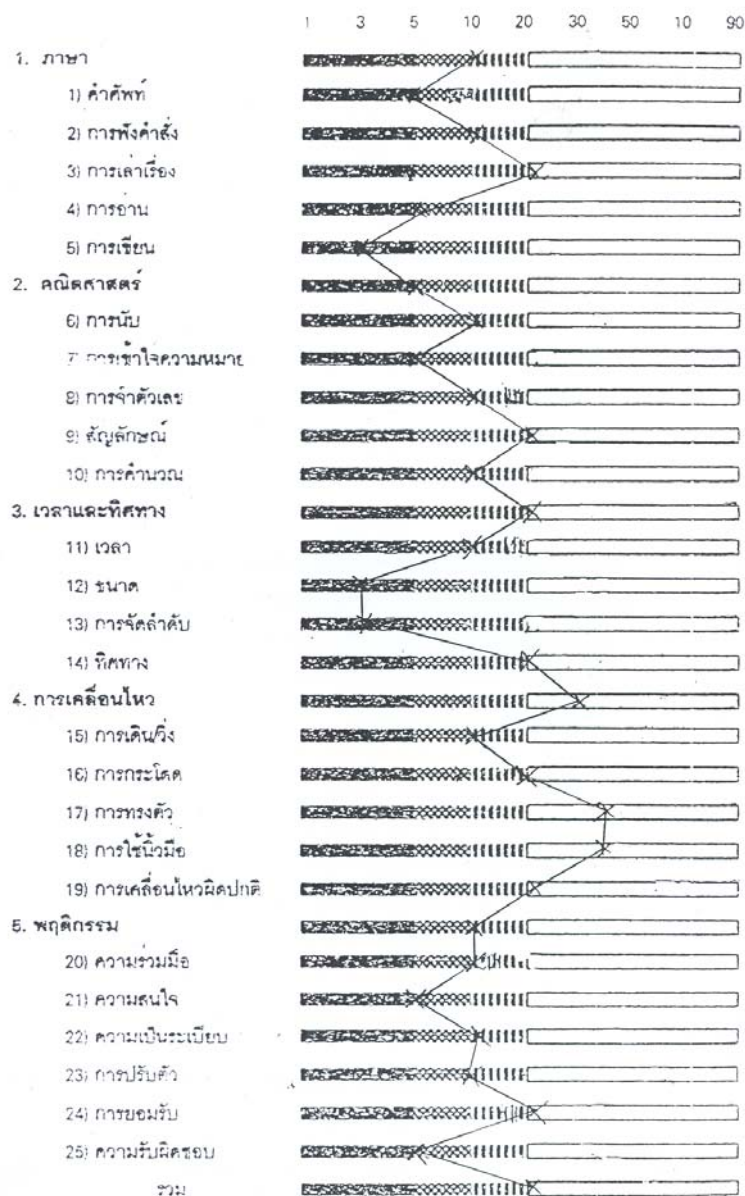
Profile ส่วนรับเด็ก

ชื่อ(นักเรียน) อายุ ปี ชั้น

130

โรงเรียน.....

ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ที่

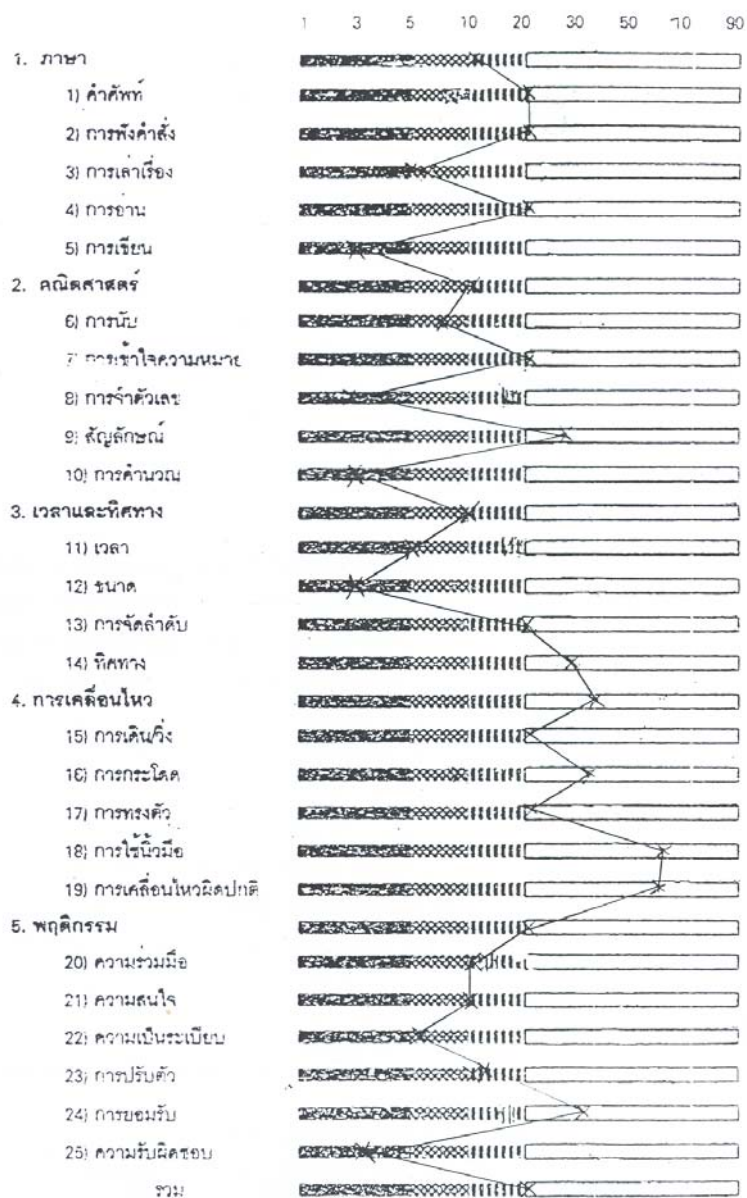
Profile สำหรับเด็ก

ชื่อ(นักเรียน).....เลขที่.....อายุ.....ปี.....ชั้น.....

131

โรงเรียน.....

ค่าคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่

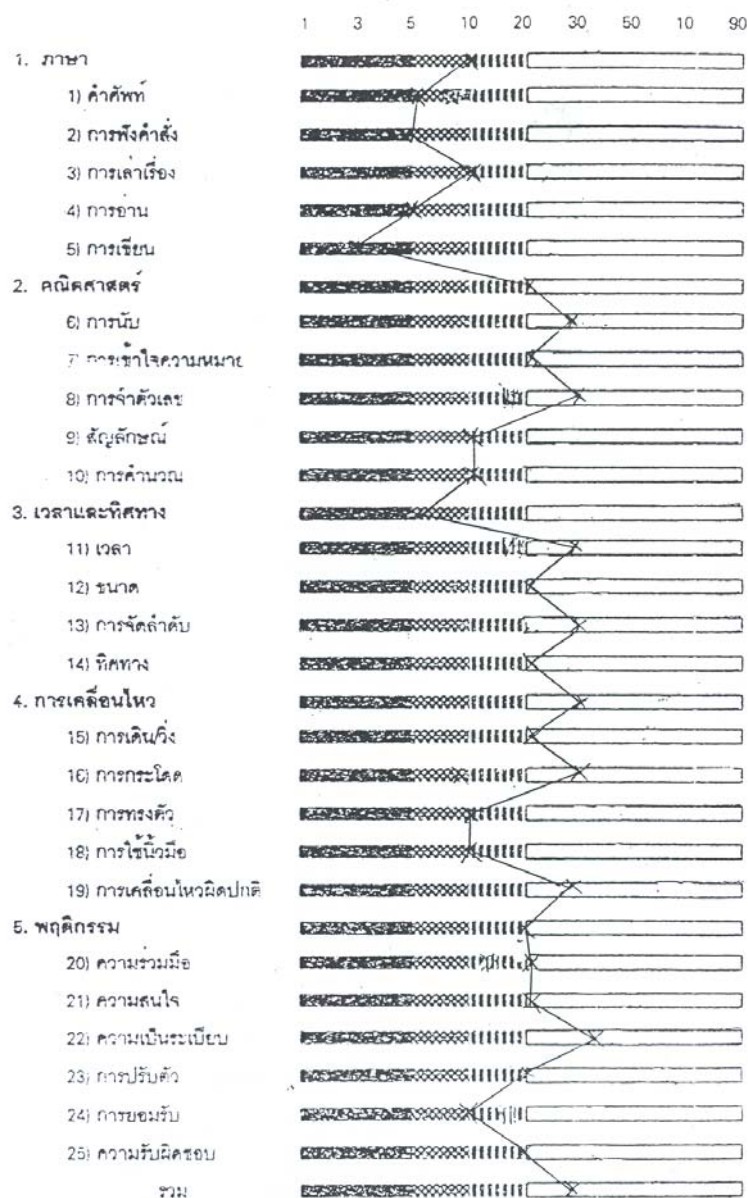
Profile สำหรับเด็ก

ชื่อ(นักเรียน)..... วิชา..... ชั้น..... ปี.....

132

โรงเรียน.....

คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่

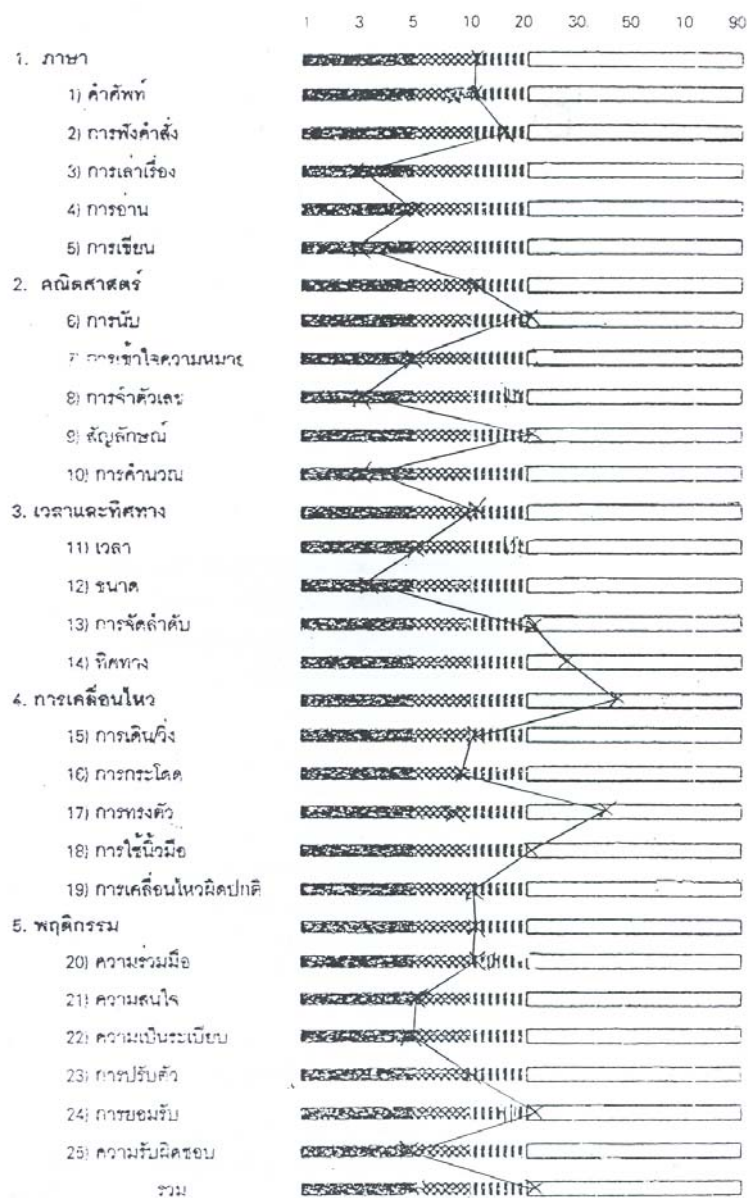
Profile สำหรับเด็ก

ชื่อ(นักเรียน) เด็กชาย(หรือเด็กหญิง) ชื่อ(ให้จริง) อายุ.....ปี ชั้น.....

133

โรงเรียน.....

ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ที่

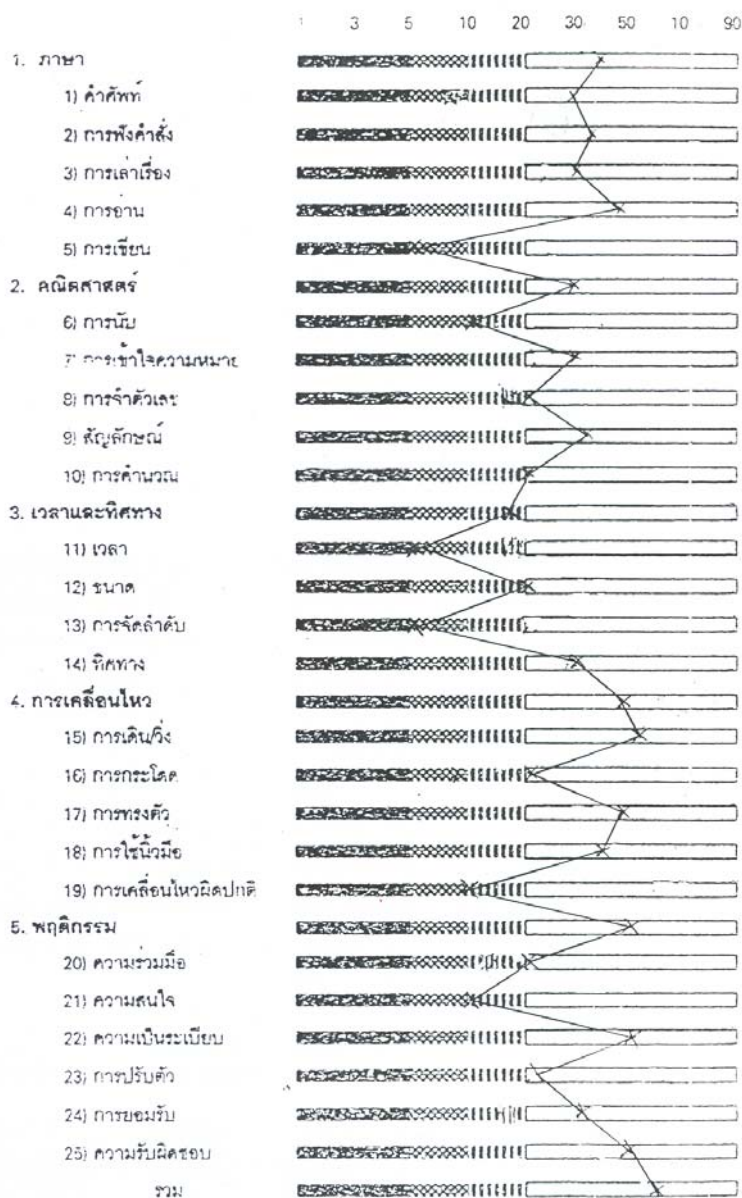
Profile สำหรับเด็ก

ชื่อ(นักเรียน) เด็กชายชัชวาลย์... อายุ... 13... ปี ชั้น... 6... 2...

134

โรงเรียน... ..

ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ที่

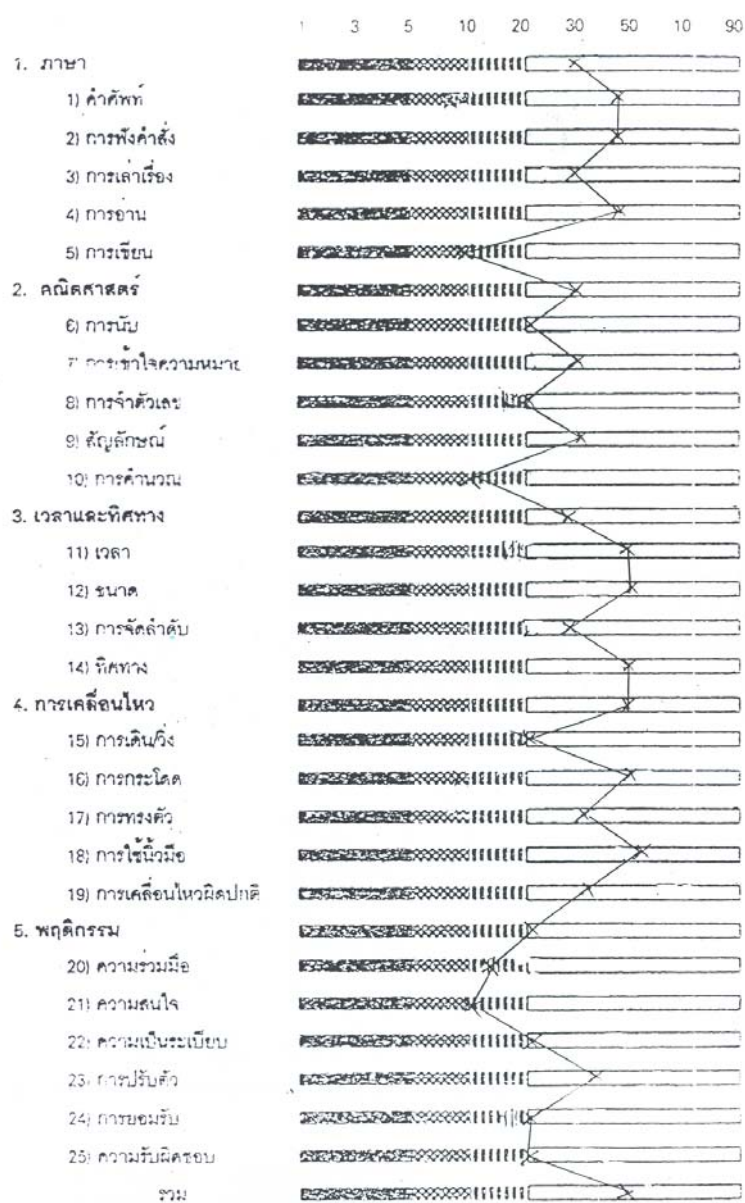
Profile สำหรับเด็ก

ชื่อ(นามสกุล)..... อายุ.....ปี ชั้น.....

โรงเรียน.....

ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์

135

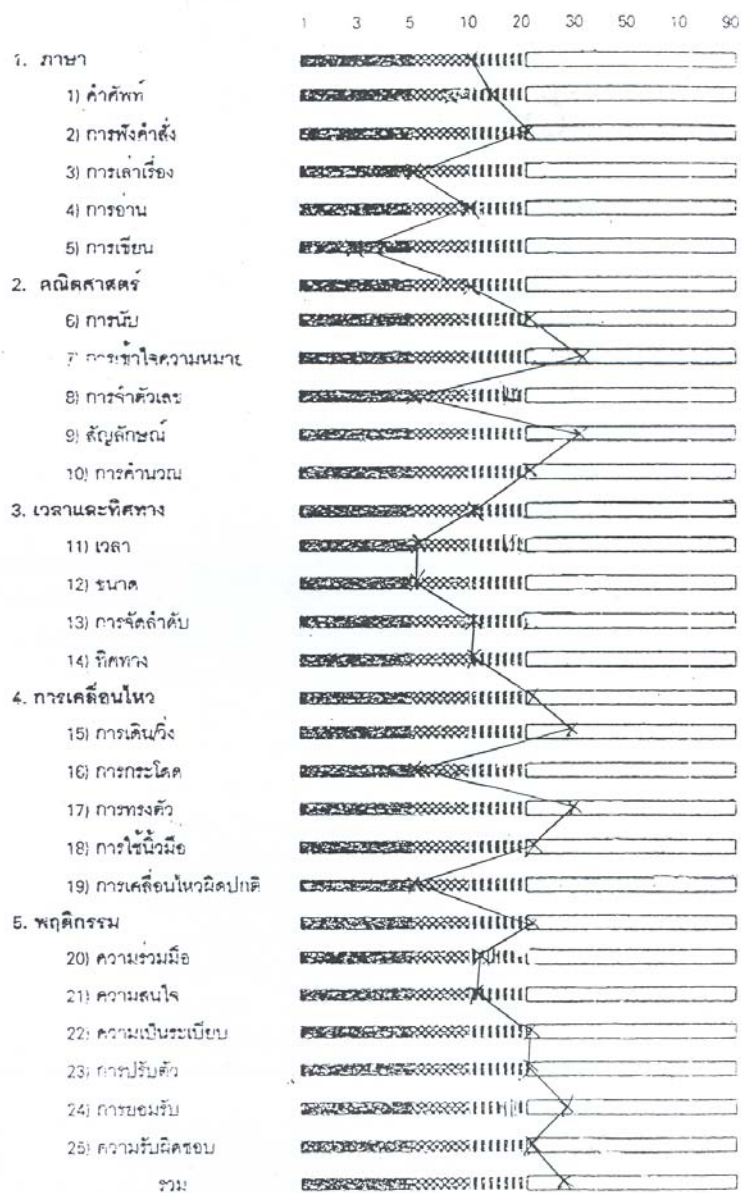
Profile สำหรับเด็ก

ชื่อ(นักเรียน) เด็กชาย สกิดิษฐ์ ปีที่ 10 ปี ชั้น ม. 4

136

โรงเรียน บ้านนา (อ.พิจิตร)

ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์

แบบสำรวจปัญหาในการเรียน

ผู้ที่ทำหน้าที่กรอกแบบสำรวจนี้ควรเป็นครูประจำชั้น หรือครูอื่นที่รู้จักเด็กเป็นอย่างดี ควรทำหน้าที่สอนเด็กมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 เดือน

โปรดประเมินพฤติกรรมของเด็กตามรายละเอียดที่กำหนดในแต่ละข้อ แล้วกากบาท (x) ทับตัวเลข 1 2 3 4 หรือ 5 เพียงข้อเดียว ในกระดานคำตอบ ซึ่งตรงกับลักษณะของเด็กมากที่สุด โปรดอย่าขีดเขียนในแบบสำรวจนี้ กรุณาตอบในกระดานคำตอบเท่านั้น

เด็กที่กำลังประเมินมีลักษณะตรงกับข้อย่อยใดมากที่สุด

ก. ภาษา

1. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์
 1. ไม่เข้าใจความหมายของคำเลย มีปัญหาในด้านนี้มาก
 2. เข้าใจบ้างโดยเฉพาะคำที่ง่ายและเป็นรูปธรรม ไม่เข้าใจนามธรรม
 3. เข้าใจความหมายของคำศัพท์พอควร พอเหมาะสมกับชั้นและวัย
 4. เข้าใจความหมายของคำศัพท์เป็นอย่างดี
 5. เข้าใจความหมายของคำศัพท์เป็นอย่างดี แม้คำที่เป็นนามธรรม
2. จำนวนคำศัพท์
 1. รู้คำศัพท์น้อยมาก
 2. รู้คำศัพท์บ้างเฉพาะที่เป็นรูปธรรม ไม่เข้าใจนามธรรม
 3. รู้คำศัพท์พอควรเหมาะกับชั้นและวัย
 4. รู้คำศัพท์มาก แทบทุกคำที่ครูสอนไปแล้ว
 5. รู้คำศัพท์เป็นจำนวนมาก หลายคำเป็นคำยากเกินไป
3. การปฏิบัติตามคำสั่ง
 1. ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆได้ เพราะไม่เข้าใจคำสั่งมักแสดงอาการงุนงง
 2. ปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆได้ เพาะไม่เข้าใจคำสั่ง มักแสดงอาการงุนงง
 3. ปฏิบัติตามคำสั่งได้ ถ้าคำสั่งไม่ยาวจนเกินไป
 4. เข้าใจคำสั่งดี ปฏิบัติตามคำสั่งได้ดี
 5. เข้าใจคำสั่งดีมาก ปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องแม่นยำแม้คำสั่งจะยาว
4. การฟัง
 1. ไม่ตั้งใจฟังเวลาครูพูดไม่มองหน้าครูเลย
 2. ส่วนมากไม่มองหน้าครูเวลาครูพูด แต่เด็กอาจฟังครูอยู่
 3. มองหน้าครูเกือบทุกครั้งเวลาครูพูด มีความตั้งใจฟังปานกลาง
 4. มองหน้าครูเกือบทุกครั้ง ตั้งใจฟังครูดี แต่บางครั้งอาจต้องเรียก 2 ครั้ง
 5. มองหน้าครูเสมอและตั้งใจฟังทุกครั้งเมื่อพูด โดยไม่ต้องเตือนซ้ำ

5. การจำจากการฟัง

1. จำสิ่งที่ครูเล่าให้ฟังไม่ได้เลยแม้แต่น้อย
2. จำได้บ้างแต่ไม่มากนัก
3. จำได้เฉพาะส่วนที่สำคัญ รายละเอียดจำไม่ค่อยได้
4. จำได้ดีเฉพาะส่วนสำคัญ รายละเอียดจำได้ไม่หมด
5. จำได้ดีทั้งส่วนสำคัญและรายละเอียดทั้งหมด

6. การเล่าเรื่องลำดับเหตุการณ์

1. เล่าเรื่องไม่ได้เลย ไม่ยอมพูด ไม่เล่าเรื่องใดๆทั้งสิ้น
2. พยายามเล่าเรื่องแต่ไม่เป็นเรื่อง ฟังไม่เข้าใจ ลำดับเหตุการณ์ไม่ได้
3. สามารถเล่าเรื่องได้บ้าง ลำดับเหตุการณ์พอใช้ได้แต่ยังไม่ดีนัก
4. สามารถเล่าเรื่องได้ดี ลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง
5. สามารถเล่าเรื่องได้ดี ลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง เก่งเกินวัย

7. การเล่าเรื่อง การใช้ภาษา

1. เล่าเรื่องไม่ได้ พูดไม่เป็นภาษา
2. เล่าเรื่องได้บ้างใช้คำง่ายๆ แต่ยังฟังไม่เป็นเรื่องราว
3. ใช้ภาษาในการเล่าเรื่องได้พอใช้เหมาะกับชั้นและวัย
4. ใช้ภาษาในการเล่าเรื่องได้ดี และ สละสลวย
5. ใช้ภาษาในการเล่าเรื่องได้ดีสละสลวยใช้คำยากและใช้อย่างสร้างสรรค์

8. การอ่านออกเสียง อ่านออกเสียงสระ พยัญชนะในภาษาไทย

1. ออกเสียงไม่ชัด ฟังแทบไม่รู้เรื่อง
2. ไม่ค่อยชัดเจน แต่พอฟังรู้เรื่อง
3. ชัดเจนพอควร ยกเว้นสระบางตัวและพยัญชนะควบกล้ำ
4. ชัดเจน แต่เสียงควบกล้ำไม่ค่อยชัด
5. ชัดเจนมาก รวมทั้งเสียงควบกล้ำ

9. การอ่านเป็นคำและประโยค

1. อ่านไม่ได้เลย แม้เป็นคำ
2. อ่านได้บ้างเป็นคำ เป็นประโยค อ่านได้ช้า
3. อ่านได้คล่องพอควร เหมาะกับระดับชั้นที่เรียน
4. อ่านได้คล่องทั้งเป็นคำและประโยค ยกเว้นคำยากๆ
5. อ่านได้คล่องทั้งเป็นคำและเป็นประโยคแม้คำพยางค์ยาวๆ

10. การเข้าใจความหมาย

1. ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านเลย
2. เข้าใจบ้างแต่ไม่มาก

3. เข้าใจในระดับปานกลาง
4. เข้าใจเกือบหมด
5. เข้าใจเป็นอย่างดีตลอดเรื่องที่อ่าน

11. การเขียนตัวอักษร (ลายมือ)

1. เขียนหนังสือไม่เป็นตัว ลักษณะตัวอักษรบิดเบี้ยว ทำให้อ่านไม่ออก
2. เขียนตัวอักษรได้ แต่อ่านยาก
3. เขียนตัวอักษรได้ ลายมือพออ่านได้
4. เขียนตัวอักษรได้ดี ลายมืออ่านง่าย
5. เขียนตัวอักษรได้ดี เขียนถูกต้อง อ่านงานเรียบร้อย

12. การเขียนเป็นคำ (สะกดคำ)

1. สะกดคำไม่ได้เลยแม้คำง่าย
2. สะกดคำได้เฉพาะคำง่าย ๆ ถ้ายากเขียนไม่ได้เลย
3. สะกดคำได้เป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะคำที่เรียนมาแล้ว
4. สะกดคำได้ ยกเว้นคำที่ยากมาก บางทีอาจสะกดผิด
5. สะกดคำได้ดีทั้งคำง่ายและคำยากเกือบทุกคำที่เรียนมาแล้ว

13. การเขียนบรรยายภาพ (แสดงออกโดยการเขียน)

1. เขียนบรรยายภาพไม่ได้เลย
2. เขียนบรรยายภาพได้บ้าง อ่านแล้วยังไม่ค่อยเข้าใจ
3. เขียนบรรยายภาพได้ดีพอควร เหมาะสมกับชั้นและวัย
4. เขียนบรรยายภาพได้ดี ใช้ภาษาสละสลวย
5. เขียนบรรยายภาพได้ดี ใช้คำสละสลวยมีจินตนาการสร้างสรรค์สูง

ข. คณิตศาสตร์

14. การนับจำนวน (ออกเสียงนับ)

1. นับเลขเองไม่ได้เลย และไม่ยอมนับตามครู
2. นับเลขเองไม่ได้ แต่พูดตามครูได้
3. นับเลขเองได้ เกือบครบตามจำนวนที่ครูสอน
4. นับเลขได้เอง ครบตามจำนวนที่ครูสอน
5. นับเลขได้เอง เกินจำนวนที่ครูสอนเสียอีก

15. การเขียนตัวเลข

1. เขียนเลขไม่เป็นตัว กลับข้าง ทำให้อ่านไม่ออก
2. เขียนตัวเลขได้แต่อ่านยาก
3. เขียนเลขได้เป็นส่วนใหญ่ พออ่านออก
4. เขียนตัวเลขดี อ่านง่าย

5. เขียนตัวเลขได้ดี เขียนถูกหลักการอ่านง่าย
16. ความหมายของจำนวน
 1. ไม่เข้าใจความหมายของจำนวนเลย นับเลขก็ไม่ได้
 2. ไม่เข้าใจความหมายของจำนวน แต่นับเลขได้บ้าง
 3. เข้าใจความหมายของจำนวน เท่ากับจำนวนเลขที่นับได้
 4. เข้าใจความหมายของจำนวนดีตามที่ครูสอน
 5. เข้าใจความหมายของจำนวนได้ดีเกินกว่าจำนวนที่ครูสอนเสียอีก
17. ความหมายของการบวก
 1. ไม่เข้าใจความหมายของการเพิ่มจำนวน
 2. เข้าใจบ้างเล็กน้อย
 3. เข้าใจในระดับปานกลาง
 4. เข้าใจดี
 5. เข้าใจดีมาก
18. การจำตัวเลข (เช่น ให้เด็กพูดตามครู 1-2, 5-6-1, 4-9-2-7)
 1. จำตัวเลขไม่ได้เลย
 2. จำตัวเลขได้บ้างเล็กน้อย
 3. จำตัวเลขได้พอประมาณ
 4. จำตัวเลขได้ดี
 5. มีความจำตัวเลขดีเยี่ยม
19. การเข้าใจรูปทรงทางคณิตศาสตร์ (เช่น $\square$ $\circ$...)
 1. ไม่เข้าใจเลย
 2. เข้าใจบ้างแต่น้อยมาก
 3. เข้าใจในระดับปานกลาง
 4. เข้าใจดี
 5. เข้าใจดีเยี่ยมสามารถจำแนกความแตกต่างได้ดี
20. การเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์
 1. ไม่เข้าใจเลย
 2. เข้าใจบ้างเล็กน้อย
 3. เข้าใจในระดับปานกลาง
 4. เข้าใจดี
 5. เข้าใจดีมาก จำสัญลักษณ์ต่างๆได้ดีด้วย
21. การบวกเลข
 1. บวกเลขไม่ได้เลย ($\square$ เด็กยังไม่ได้เรียนการบวก)
 2. บวกเลขได้บ้างเล็กน้อย

3. บวกได้ในระดับปานกลาง
4. บวกได้ดี ทำโจทย์ปัญหาการบวกได้ด้วย
5. บวกได้ดีมาก ทำโจทย์ได้ดี สร้างโจทย์ปัญหาได้ด้วย

22. การลบเลข

1. บวกเลขไม่ได้เลย (☐ เด็กยังไม่ได้เรียนการลบ)
2. ลบเลขได้บ้างเล็กน้อย
3. ลบได้ในระดับปานกลาง
4. ลบเลขได้ดี ทำโจทย์ปัญหาการลบได้
5. ลบเลขได้ดี ทำโจทย์ปัญหาการลบได้สร้างโจทย์ได้ด้วย

ค. เวลาและทิศ

23. ความเข้าใจเกี่ยวกับเวลา

1. ไม่เข้าใจเลย
2. เข้าใจบ้าง แต่มาสายเป็นประจำ
3. เข้าใจปานกลางเหมาะกับชั้นและวัย
4. เข้าใจดี มาสายบ้างแต่มีเหตุผลดี
5. เข้าใจดี ทำงานตามกำหนดวางแผนจัดการเวลาได้ดี

24. การเข้าใจเกี่ยวกับขนาด (เช่น เล็ก - ใหญ่ มาก - น้อย)

1. ไม่เข้าใจเลย
2. เข้าใจบ้างเล็กน้อย
3. เข้าใจในระดับปานกลาง เหมาะสมกับชั้นและวัย
4. เข้าใจดี ไม่สับสนในเรื่องนี้
5. เข้าใจดีเยี่ยมไม่เคยผิดพลาดในเรื่องนี้เลย

25. การเข้าใจเกี่ยวกับระยะทาง (เช่น ใกล้ - ไกล)

1. ไม่เข้าใจเลย
2. เข้าใจบ้างเล็กน้อย
3. เข้าใจในระดับปานกลาง เหมาะสมกับชั้นและวัย
4. เข้าใจดี ไม่สับสนในเรื่องนี้
5. เข้าใจดีเยี่ยมไม่เคยผิดพลาดในเรื่องนี้เลย

26. การจัดลำดับ การเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย หรือน้อยไปหามาก

1. เรียงลำดับไม่ได้เลย
2. เรียงลำดับได้บ้างแต่ส่วนมากเรียงผิด
3. เรียงลำดับได้ปานกลาง เหมาะสมกับชั้นและวัย
4. เรียงลำดับได้ดี แต่ต้องไม่มากจนเกินไป
5. เรียงลำดับได้ดีเยี่ยมและเรียงได้หลายลำดับ

27. การจัดลำดับ การลำดับเหตุการณ์โดยการเล่าเรื่อง หรือต่อภาพเหตุการณ์

1. เรียงลำดับเหตุการณ์ไม่ได้เลย
2. เรียงลำดับได้บ้างแต่ส่วนมากเรียงผิด
3. เรียงลำดับได้ปานกลางเหมาะสมกับชั้นและวัย
4. เรียงลำดับได้ดี แต่เหตุการณ์ต้องไม่ยากจนเกินไป
5. เรียงลำดับได้ดีเยี่ยม เหตุการณ์ยากก็เรียงได้

28. ทิศทาง ความเข้าใจเกี่ยวกับ ชาย - ขวา

1. ไม่เข้าใจ ตูสับสนมาก
2. พอเข้าใจบ้างเล็กน้อย แต่ส่วนมากตูลับสน
3. เข้าใจพอควรเหมาะสมกับชั้นและวัย
4. เข้าใจดี สับสนบ้างแต่น้อยครั้งมาก
5. เข้าใจเรื่องนี้ได้ดีมาก

29. ทิศทาง ความเข้าใจเกี่ยวกับ ข้างบน - ข้างล่าง

1. ไม่เข้าใจ ตูสับสนมาก
2. พอเข้าใจเล็กน้อยแต่ส่วนมากตูลับสน
3. เข้าใจพอควรเหมาะสมกับชั้นและวัย
4. เข้าใจดี สับสนบ้าง แต่น้อยครั้งมาก
5. เข้าใจเรื่องนี้ได้ดีมาก

ง. การเคลื่อนไหว

30. การเดิน

1. เดินงุ่มง่าม ไม่คล่อง หกล้มบ่อยมาก
2. เดินไม่คล่อง เคลื่อนไหวช้า หกล้มบ่อย
3. เดินคล่องพอควร เหมาะสมกับวัย
4. เดินคล่องแคล่วว่องไว ไวกว่าเด็กหลายคนในชั้น
5. เดินคล่องแคล่วมาก กล้ามเนื้อประสานกันดีมาก

31. การวิ่ง

1. วิ่งไม่ได้หรือวิ่งช้ามาก หกล้มบ่อยมาก
2. วิ่งช้า วิ่งแล้วหกล้ม
3. วิ่งคล่องพอควร เหมาะสมกับวัย
4. วิ่งคล่องแคล่วว่องไว ไวกว่าเด็กหลายคนในชั้น
5. เดินคล่องแคล่วมาก กล้ามเนื้อประสานกันดีมาก

32. การกระโดด กระโดด 2 เท้าพร้อมกัน กระโดดอยู่กับที่

1. ทำไม่ได้
2. ทำได้แต่หกล้ม

3. ทำได้เหมาะสมกับวัย
 4. ทำได้ดี คล่องแคล่วกว่าเด็กหลายคนในชั้น
 5. ทำได้ดี คล่องแคล่วมาก
33. การทรงตัวในขณะเดิน
1. มีปัญหาในการทรงตัวมาก หกล้มบ่อยมาก
 2. มีปัญหาในการทรงตัว เดินงุ่มง่าม
 3. ทรงตัวได้ดีในเวลาเดิน เหมาะสมกับวัย
 4. ทรงตัวได้ดี เคลื่อนไหวคล่องแคล่ว
 5. ทรงตัวได้ดีเยี่ยม กล้ามเนื้อประสานกันดีมาก
34. การใช้นิ้วมือ การหยิบจับสิ่งของต่างๆ
1. หยิบจับสิ่งของไม่ค่อยได้ ของหลุดออกจากมือบ่อยมาก
 2. หยิบจับสิ่งของได้บ้าง แต่ยังไม่ดีของหลุดออกจากมือบ่อย
 3. หยิบจับได้ดีปานกลางเหมาะสมกับวัย
 4. หยิบจับดีกว่าหลายคนในห้อง
 5. หยิบจับได้ดีเยี่ยม
35. การใช้นิ้วมือ การจับปากกา
1. นิ้วมือไม่มีแรง จับปากกาไม่ได้ ทำให้เขียนหนังสือไม่เป็นตัว
 2. จับปากกาได้แต่ไม่ดี บังคับมือไม่ค่อยได้ ลายมืออ่านไม่ออก
 3. จับปากกาเขียนหนังสือได้เหมาะสมกับวัย
 4. จับปากกาได้ดี เขียนหนังสือได้
 5. จับปากกาได้ดีเยี่ยม บังคับมือได้ดี
36. การเคลื่อนไหวที่ผิดปกติเคลื่อนไหวเร็ว
1. เคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ซ้ำๆกัน อยู่หนึ่งเฉยไม่ได้เลย ต้องจับไว้
 2. เคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ครูต้องดูจึงจะนิ่งได้ แต่เพียงชั่วคราว
 3. การเคลื่อนไหวปกติเหมือนเด็กทั่วไป
 4. เคลื่อนไหวปกติแต่อาจว่องไวกว่าเด็กอื่นหลายคน
 5. เคลื่อนไหวอย่างคล่องแคล่วว่องไว แต่ไม่ดูผิดปกติ
37. การเคลื่อนไหวที่ผิดปกติ เคลื่อนไหวช้า (เช่น การเดิน การประกอบกิจกรรม)
1. เคลื่อนไหวอย่างเชื่องช้าผิดปกติ
 2. เคลื่อนไหวค่อนข้างช้า
 3. เคลื่อนไหวปกติ เหมาะสมกับวัย
 4. เคลื่อนไหวเร็ว เร็วกว่าเด็กหลายคนในห้องเดียวกัน
 5. เคลื่อนไหวเร็ว ทำกิจกรรมรวดเร็ว

จ. พฤติกรรม

38. ความร่วมมือกับเพื่อน

1. เอาแต่ใจตนเอง ไม่ฟังความเห็นของเพื่อนเลย
2. เรียกร้องความสนใจจากเพื่อน ชัดใจเพื่อนบ่อยๆ
3. ให้ความร่วมมือกับเพื่อนพอควรเหมาะสมกับวัย
4. ให้ความร่วมมือกับเพื่อนดี
5. ให้ความร่วมมือกับเพื่อนดีมาก

39. การเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน

1. เพื่อนๆไม่ค่อยชอบ ไม่อยากให้เข้ากลุ่มด้วย
2. เพื่อนๆไม่ค่อยชอบ มักกีดกันไม่ให้เข้ากลุ่มด้วย
3. เพื่อนๆไม่รังเกียจจะเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มด้วยก็ได้
4. เพื่อนๆชอบและยินดีหากจะเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มด้วย
5. เพื่อนๆชอบมาก อยากให้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มด้วยทุกครั้ง

40. ช่วงความสนใจ

1. สนใจสิ่งต่างๆได้ไม่เกิน 1 นาที มีช่วงความสนใจสั้นมาก
2. สนใจสิ่งต่างๆได้ไม่นาน หันเหไปหาสิ่งใหม่เสมอ
3. มีช่วงความสนใจนานปานกลาง เหมาะสมกับชั้นและวัย
4. มีช่วงความสนใจยาวนานกว่าเด็กหลายคนในชั้น
5. มีช่วงความสนใจยาวมาก สนใจสิ่งต่างๆอย่างใจจดใจจ่อ และสนใจได้นาน

41. สมาธิ การมีใจจดใจจ่อ

1. ขาดสมาธิ วอกแวกง่าย มองทุกอย่างที่เคลื่อนไหวเข้ามาในสายตา
2. สมาธิไม่ค่อยดี หันเหความสนใจได้ง่าย
3. มีสมาธิปานกลาง เหมาะสมกับชั้นและวัย
4. มีสมาธิดี ไม่วอกแวกง่าย
5. มีสมาธิดีมาก ไม่หันเหความสนใจง่ายๆ

42. ความเป็นระเบียบในการแต่งกาย

1. แต่งตัวไม่เรียบร้อยเป็นประจำ
2. แต่งตัวไม่ค่อยเรียบร้อย
3. แต่งตัวเรียบร้อยพอควร บางวันเท่านั้นที่ไม่เรียบร้อย
4. แต่งกายเรียบร้อยดี
5. แต่งตัวเรียบร้อยดีมาก ไม่เคยผิดระเบียบเลย

43. ความเป็นระเบียบในการทำงาน (การบ้านแบบฝึกหัด)

1. ทำงานสกปรก ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยเลย
2. ทำงานไม่เคยเรียบร้อย มีสกปรกหลายแห่ง

3. ทำงานเป็นระเบียบเรียบร้อยพอควร
4. ทำงานเป็นระเบียบเรียบร้อยดี
5. ทำงานเป็นระเบียบเรียบร้อยดีมาก
44. การคบเพื่อนใหม่ เมื่อพบเพื่อนใหม่ในวัยเดียวกัน
 1. มักหลบหน้าไม่มองหน้าไม่พูดคุยด้วย
 2. ไม่หลบหน้า แต่ก็ไม่พูดคุย ต้องรอให้เขามาทักทายก่อน
 3. บางครั้งก็เข้าไปทักทายก่อน และมักพูดคุยด้วยเสมอ
 4. ส่วนมากมักเข้าไปพูดจาทักทายก่อนขึ้นอยู่กับโอกาส
 5. มักเป็นฝ่ายเข้าไปทักทาย พูดคุยก่อนเสมอ
45. การแบ่งปันของแก่เพื่อน (เช่น ของเล่น ของกิน ของใช้)
 1. หวงของเป็นประจำไม่เคยแบ่งใครเลย
 2. ส่วนมากหวง แบ่งบ้าง แต่น้อยครั้ง
 3. แบ่งบ้างบางโอกาสแต่บางครั้งก็หวง
 4. แบ่งให้เป็นส่วนมาก ยกเว้นของที่ชอบมากๆ
 5. แบ่งปันให้เพื่อนเสมอ
46. การมีเพื่อน
 1. ไม่มีเพื่อนเลย
 2. มีเพื่อนน้อยแค่ 1 คน
 3. มีเพื่อน 2-3 คน
 4. มีเพื่อน 4-5 คน
 5. มีเพื่อนมากเพื่อนๆ ชอบอยากคบด้วย
47. การยอมรับจากเพื่อน
 1. เพื่อนมักหลีกเลี่ยง ไม่อยากพบปะ
 2. เพื่อนไม่ชอบ แต่พยายามอดทนต่อพฤติกรรมของเขา
 3. เพื่อนหลายคนชอบ หลายคนยอมรับ
 4. เป็นที่ยอมรับของเพื่อนเป็นส่วนมาก
 5. เพื่อนยอมรับทุกคน อยากเป็นเพื่อนด้วยอย่างยิ่ง
48. ความรับผิดชอบ โดยทั่วไป
 1. ขาดความรับผิดชอบอย่างยิ่ง
 2. หลีกเลียงงานส่วนมากไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย
 3. มีความรับผิดชอบปานกลางเหมาะกับวัย
 4. มีความรับผิดชอบสูง
 5. มีความรับผิดชอบสูงมาก

49. การทำงานที่ได้รับมอบหมาย

1. ไม่เคยทำงานเสร็จเลยแม้แต่ครั้งเดียว
2. ส่วนมากทำงานไม่เสร็จตามเวลา
3. ทำงานเสร็จบ้างพอประมาณ
4. ส่วนมากทำงานเสร็จตามกำหนด
5. ทำงานเสร็จทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย

50. การส่งงาน

1. ไม่ส่งงานตามเวลาเลย ครูต้องเตือนซ้ำแล้วซ้ำอีก
2. ไม่ค่อยส่งงานเอง ครูต้องคอยเตือน
3. ส่วนมากส่งงาน แต่บางครั้งครูต้องเตือน
4. ส่วนมากส่งงานเอง โดยครูไม่ต้องเตือน
5. ส่งงานเองตามกำหนดหรือก่อนเวลาครูไม่ต้องเตือนเลย

คู่มือการใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียน

1. วิธีใช้

1. "แบบสำรวจพฤติกรรมเด็ก"นี้ ใช้สำหรับเด็กที่มีอายุระหว่าง 6 - 12 ปี ใช้ได้ทั้งกับเด็กชายและเด็กหญิง
2. ครูประจำชั้นเป็นผู้กรอกข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก ครูประจำชั้นจะต้องรู้จักเด็กเป็นอย่างดี ควรทำหน้าที่ครูประจำชั้นมาแล้วอย่างน้อยเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 3 เดือน นับจากวันแรกของการเปิดเรียน หากต้องใช้แบบสำรวจนี้ในระหว่างที่เพิ่งเปิดเรียน ควรให้ครูประจำชั้นในปีการศึกษาปีก่อนเป็นผู้กรอก
3. ครูประจำชั้นต้องกรอกข้อมูลเกี่ยวกับเด็กให้ถูกต้องและครบถ้วน
4. ครูประจำชั้นต้องกรอกแบบฟอร์มสำหรับเด็กไม่เกินคราวละ 5 คน
5. ให้ครูประจำชั้นกากบาท (X) ทับตัวอักษร 1 2 3 4 หรือ 5 ตัวใดตัวหนึ่ง เพียงตัวเดียว ที่ตรงกับพฤติกรรมของเด็กที่กำลังประเมิน

2. การให้คะแนน

ให้นักเรียนตามเครื่องหมายกากบาทรวมกันตั้งแต่ข้อ 1 ถึง ข้อ 50 ดังนั้นคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้คือ 250 (5x50) คะแนน ในขณะที่คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้คือ 50 (1x50) คะแนน ช่วงของคะแนนที่เป็นไปได้คือ 50 ถึง 250 คะแนน เมื่อรวมคะแนนแล้วหากปรากฏว่าคะแนนรวมทั้งฉบับไม่อยู่ในช่วงนี้ แสดงว่า รวมคะแนนผิด หรือใช้แบบสำรวจนี้ผิด ให้กลับไปดูวิธีใช้อีกครั้ง

หากต้องการรวมคะแนนรวมเป็นรายหมวด โปรดรวมคะแนนตามตรรกะนี้ที่ปรากฏอยู่ในภาคผนวกนี้

3. การแปลผลคะแนน

นำคะแนนรวมมาเปรียบเทียบกับคะแนนในตาราง 27 สำหรับเด็กชาย และ ตาราง 42 สำหรับเด็กหญิง หากคะแนนอยู่ในช่วงเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1 - 3 แสดงว่าเด็กคนนั้นมีปัญหาทางพฤติกรรมอยู่ในระดับที่สมควรได้รับความช่วยเหลือทันที หากคะแนนสูงกว่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 3 เล็กน้อย แสดงว่าเด็กมีปัญหาทางพฤติกรรมบ้าง แต่ไม่มากนัก อาจยังไม่ต้องการช่วยเหลือในทันที แต่ถ้าคะแนนของเด็กสูงกว่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 3 มากแสดงว่าเด็กมีปัญหาทางพฤติกรรมน้อยหรือไม่มีเลย

ตัวอย่าง

1. เด็กชาย ก ได้คะแนนรวมทั้งฉบับ 106 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 2 แสดงว่า เด็กชาย ก มีปัญหาพฤติกรรมในขั้นรุนแรง และต้องการความช่วยเหลือในทันที

2. เด็กชาย ข ได้คะแนนรวมทั้งฉบับ 130 ตรงกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 10 แสดงว่าเด็กชาย ข มีปัญหาทางพฤติกรรมบ้าง แต่ยังไม่ถึงขั้นรุนแรงก็ควรได้รับการช่วยเหลือทันที แต่เด็กอาจมีปัญหาทางพฤติกรรมเพิ่มขึ้นถึงขั้นรุนแรงได้ในเวลาต่อไป

ภาคผนวก จ

แบบสำรวจปัญหาในการเขียนและการสะกดคำ

แบบสำรวจปัญหาในการอ่าน

ชื่อเด็ก.....อายุ.....ปี

โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจ แล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องระดับปัญหาตามความเป็นจริง

ข้อที่	พฤติกรรมกรรมการอ่านของเด็ก	ระดับปัญหา					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1.	ออกเสียงพยัญชนะไม่ได้หรือออกเสียงผิด						5 หมายถึง มีปัญหาใน ระดับมากที่สุด/ รุนแรงมากที่สุด
2.	ออกเสียงสระไม่ได้หรือออกเสียงผิด						
3.	อ่านหลงบรรทัด						
4.	อ่านซ้ำคำ						
5.	อ่านเพิ่มคำ						
6.	อ่านข้ามคำ						4 หมายถึง มีปัญหาใน ระดับมาก
7.	อ่านตกหล่นไม่ครบทุกคำ						
8.	อ่านออกเสียงไม่ชัดเจน						
9.	อ่านไม่ได้เลยไม่ออกเสียง						3 หมายถึง มีปัญหาใน ระดับปานกลาง
10.	อ่านกลับคำ สลับที่กัน						
11.	อ่านสลับที่พยัญชนะหรือสระ						
12.	สับสนในการอ่านอักษรหรือคำที่คล้ายกัน						2 หมายถึง มีปัญหาใน ระดับค่อนข้างน้อย
13.	อ่านช้า						
14.	อ่านตะกุกตะกัก						
15.	ผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้						1 หมายถึง มีปัญหาใน ระดับน้อย ที่สุด
16.	ไม่สามารถบอกลำดับของเรื่องได้						
17.	จำข้อเท็จจริงในเรื่องที่อ่านไม่ได้						
18.	ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน						
19.	อ่านแล้วจับใจความไม่ได้						
20.	แสดงอาการเครียดขณะอ่าน						
รวม							
ค่าเฉลี่ย							

ผลการตัดสิน

() เป็น L.D

() ไม่เป็น L.D

แบบสำรวจปัญหาในด้านการเขียนและการสะกดคำ

ชื่อ อายุ ปี

โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจแล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องระดับปัญหาตามความเป็นจริง

ข้อที่	พฤติกรรมกรรมการเขียนของเด็ก	ระดับปัญหา					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1.	เขียนตัวโตกว่าบรรทัด						5 หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด/รุนแรงมากที่สุด
2.	เขียนตัวเล็กกว่าบรรทัด						
3.	เขียนไม่ตรงตามแนวเส้นบรรทัด						
4.	ลายเส้นขยุกขยิกไม่สม่ำเสมอ						
5.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือข้อความเปลี่ยน						
6.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือตกล่น ไม่ครบ						4 หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก
7.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือไม่ได้						
8.	เขียนหนังสือไม่เป็นตัว						
9.	เขียนตัวอักษรขนาดเล็กใหญ่ปะปนกันทำให้มีตัวอักษรหลายขนาด						3 หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง
10.	เขียนตัวอักษรหลายลักษณะปะปนกัน						
11.	ขมวดหัวอักษรหลายครั้ง						
12.	ในการเขียนพยัญชนะ เด็กจะลากเส้นวนๆ ซ้ำๆหลายครั้ง						2 หมายถึง มีปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย
13.	จับดินสอหรือปากกาแน่นมาก						
14.	เขียนแล้วลบ ลบบ่อย ซ้ำๆหลายครั้ง						
15.	เขียนตัวกลับหลัง (ใช้กระจกส่องแล้วจะอ่านได้)						1 หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด
16.	เขียนหนังสือซ้ำมาก (ซ้ำกว่าเด็กอื่นในชั้น)						
17.	เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง						
18.	เขียนตัวอักษรเอียงมากเกินไป						
19.	เขียนอักษรผิดทิศทาง เช่น จากขวามาซ้าย						
20.	เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง						
21.	เขียนตามคำบอกไม่ได้เลย						
22.	เขียนตามคำบอกได้บ้างแต่สะกดผิดมาก						
23.	จำไม่ได้ว่าจะเขียนตัวอักษรอย่างไร เริ่มตรงไหนก่อน						
24.	เขียนตัวอักษร สระ ซ้ำๆกัน						
25.	เขียนตัวอักษร สระ เรียงในบรรทัดเดียวกัน						
26.	สะกดคำผิดมาก						
27.	เขียนคำตามเสียงที่อ่าน						
28.	เขียนตัวอักษรบางตัวไม่ได้						
29.	เขียนเพิ่ม เขียนเกิน						
30.	เขียนสลับสระหว่างพยัญชนะ สระ ที่คล้ายกัน						
รวม							
ค่าเฉลี่ย							

ผลการตัดสิน

() เป็น L.D

() ไม่เป็น L.D

แบบสำรวจปัญหาในด้านคณิตศาสตร์

ชื่อเด็ก.....อายุ.....ปี

โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจ แล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องระดับปัญหาตามความเป็นจริง

ข้อที่	พฤติกรรมด้านคณิตศาสตร์ของเด็ก	ระดับปัญหา					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1.	นับเลขตามครูได้ แต่นับเองไม่ได้						5 หมายถึง มีปัญหาใน ระดับมากที่สุด/ รุนแรงมากที่สุด
2.	ไม่เข้าใจความหมายของจำนวน						
3.	ไม่เข้าใจขนาดของสิ่งของ						
4.	ไม่เข้าใจรูปทรงทางเรขาคณิต						
5.	ไม่เข้าใจความหมายของเงินตรา						
6.	ไม่เข้าใจมาตราชั่ง ตวง วัด						4 หมายถึง มีปัญหาใน ระดับมาก
7.	ไม่เข้าใจความหมายของกราฟและแผนที่						
8.	ทำเลข บวก ลบ คูณ หาร ไม่ได้						3 หมายถึง มีปัญหาใน ระดับปานกลาง
9.	ไม่เข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ เช่น > <						
10.	มีปัญหาในการจำแนกตัวเลขบางตัวที่คล้ายกัน เช่น 6 กับ 9 , 1 กับ 7 เป็นต้น						2 หมายถึง มีปัญหาใน ระดับค่อนข้างน้อย
11.	มีปัญหาในการอ่านเลขหลายหลัก						
12.	จำหลักเลขไม่ได้						1 หมายถึง มีปัญหาใน ระดับน้อย ที่สุด
13.	จำสัญลักษณ์ไม่ได้						
14.	ไม่เข้าใจความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์						
15.	จำข้อเท็จจริง ทางคณิตศาสตร์ไม่ได้						
16.	ไม่สามารถจัดหมวดหมู่ของสิ่งของได้						
17.	เรียงจำนวนตามลำดับไม่ได้						
18.	ทำเลขผิดเพราะสะเพร่าบ่อยๆ						
19.	ทำเลขโจทย์ปัญหาไม่ได้						
20.	ทำงานไม่เสร็จตามที่มอบหมาย						
21.	เขียนตัวเลขโตกว่าบรรทัด						
22.	เขียนตัวเลขเล็กกว่าบรรทัด						
23.	เขียนตัวเลขไม่เป็นตัว						
24.	เขียนตัวเลขกลับหลัง						
25.	เขียนตัวเลขกลับหัว						
26.	เขียนตัวเลขไม่ถูกวิธี						
27.	เขียนตัวเลขสลับที่						
28.	เขียนหัวตัวเลขซ้ำๆอยู่กับที่						
29.	เขียนตัวเลขตกหล่นหรือเขียนเกิน						
30.	สับสนในการเขียนตัวเลขที่คล้ายกัน						
รวม							
ค่าเฉลี่ย							

ผลการตัดสิน

() เป็น L.D

() ไม่เป็น L.D

กระดาษคำตอบแบบสำรวจปัญหาในการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์

ชื่อเด็ก..... อายุ..... ปี

โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจแล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างระดับปัญหาตามความเป็นจริง

1. ด้านการอ่าน						2. ด้านการเขียน						3. ด้านคณิตศาสตร์					
ข้อที่	ระดับปัญหา					ข้อที่	ระดับปัญหา					ข้อที่	ระดับปัญหา				
	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
1						1						1					
2						2						2					
3						3						3					
4						4						4					
5						5						5					
6						6						6					
7						7						7					
8						8						8					
9						9						9					
10						10						10					
11						11						11					
12						12						12					
13						13						13					
14						14						14					
15						15						15					
16						16						16					
17						17						17					
18						18						18					
19						19						19					
20						20						20					
21						21						21					
22						22						22					
23						23						23					
24						24						24					
25						25						25					
26						26						26					
27						27						27					
28						28						28					
29						29						29					
30						30						30					
รวม						รวม						รวม					
เฉลี่ย						เฉลี่ย						เฉลี่ย					

รวมทั้ง 3 ด้าน.

ค่าเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน

ผลการตัดสิน () เป็น L.D () ไม่เป็น L.D

แบบสำรวจปัญหาในด้านการเขียนและการสะกดคำ

ชื่อ เด็กชายอดิศักดิ์ ยีหะ อายุ 10 ปี

โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจแล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องระดับปัญหาตามความเป็นจริง

ข้อที่	พฤติกรรมกรรมการเขียนของเด็ก	ระดับปัญหา					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1.	เขียนตัวโตกว่าบรรทัด			/			5 หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด/รุนแรงมากที่สุด
2.	เขียนตัวเล็กกว่าบรรทัด		/				
3.	เขียนไม่ตรงตามแนวเส้นบรรทัด			/			
4.	ลายเส้นขยุกขยิกไม่สม่ำเสมอ			/			
5.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือข้อความเปลี่ยน	/					
6.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือตกล่น ไม่ครบ	/					4 หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก
7.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือไม่ได้		/				
8.	เขียนหนังสือไม่เป็นตัว			/			
9.	เขียนตัวอักษรขนาดเล็กใหญ่ปะปนกันทำให้มีตัวอักษรหลายขนาด			/			3 หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง
10.	เขียนตัวอักษรหลายลักษณะปะปนกัน			/			
11.	ขมวดหัวอักษรหลายครั้ง			/			
12.	ในการเขียนพยัญชนะ เด็กจะลากเส้นวนๆ ซ้ำๆหลายครั้ง			/			2 หมายถึง มีปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย
13.	จับดินสอหรือปากกาแน่นมาก			/			
14.	เขียนแล้วลบ ลบบ่อย ซ้ำๆหลายครั้ง		/		/		
15.	เขียนตัวกลับหลัง (ใช้กระจกส่องแล้วจะอ่านได้)						1 หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด
16.	เขียนหนังสือซ้ำมาก (ซ้ำกว่าเด็กอื่นในชั้น)		/				
17.	เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง	/					
18.	เขียนตัวอักษรเอียงมากเกินไป		/		/		
19.	เขียนอักษรผิดทิศทาง เช่น จากขวามาซ้าย						
20.	เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง		/				
21.	เขียนตามคำบอกไม่ได้เลย		/				
22.	เขียนตามคำบอกได้บ้างแต่สะกดผิดมาก	/					
23.	จำไม่ได้ว่าจะเขียนตัวอักษรอย่างไร เริ่มตรงไหนก่อน			/			
24.	เขียนตัวอักษร สระ ซ้ำๆกัน			/			
25.	เขียนตัวอักษร สระ เรียงในบรรทัดเดียวกัน			/			
26.	สะกดคำผิดมาก	/					
27.	เขียนคำตามเสียงที่อ่าน		/				
28.	เขียนตัวอักษรบางตัวไม่ได้		/				
29.	เขียนเพิ่ม เขียนเกิน		/				
30.	เขียนสลับสระหว่างพยัญชนะ สระ ที่คล้ายกัน		/				
รวม		25	44	36	4	-	
ค่าเฉลี่ย		3.63					

ผลการตัดสิน

(/) เป็น L.D

() ไม่เป็น L.D

แบบสำรวจปัญหาในด้านการเขียนและการสะกดคำ
ชื่อ เด็กชายกามารูติง หะยีสามา อายุ 10 ปี
โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจแล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องระดับปัญหาตามความเป็นจริง

ข้อที่	พฤติกรรมกรรมการเขียนของเด็ก	ระดับปัญหา					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1.	เขียนตัวโตกว่าบรรทัด		/				5 หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด/รุนแรงมากที่สุด
2.	เขียนตัวเล็กกว่าบรรทัด			/			
3.	เขียนไม่ตรงตามแนวเส้นบรรทัด			/			
4.	ลายเส้นขยุกขยิกไม่สม่ำเสมอ			/			
5.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือข้อความเปลี่ยน		/				
6.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือตกล่น ไม่ครบ		/				4 หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก
7.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือไม่ได้			/	/		
8.	เขียนหนังสือไม่เป็นตัว						
9.	เขียนตัวอักษรขนาดเล็กใหญ่ปะปนกันทำให้มีตัวอักษรหลายขนาด			/			3 หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง
10.	เขียนตัวอักษรหลายลักษณะปะปนกัน			/	/		
11.	ขมวดหัวอักษรหลายครั้ง						
12.	ในการเขียนพยัญชนะ เด็กจะลากเส้นวนๆ ซ้ำๆหลายครั้ง			/			2 หมายถึง มีปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย
13.	จับดินสอหรือปากกาแน่นมาก			/			
14.	เขียนแล้วลบ ลบบ่อย ซ้ำๆหลายครั้ง			/	/		
15.	เขียนตัวกลับหลัง (ใช้กระจกส่องแล้วจะอ่านได้)						1 หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด
16.	เขียนหนังสือซ้ำมาก (ซ้ำกว่าเด็กอื่นในชั้น)	/					
17.	เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง		/		/		
18.	เขียนตัวอักษรเอียงมากเกินไป		/				
19.	เขียนอักษรผิดทิศทาง เช่น จากขวามาซ้าย						
20.	เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง		/				
21.	เขียนตามคำบอกไม่ได้เลย		/				
22.	เขียนตามคำบอกได้บ้างแต่สะกดผิดมาก	/					
23.	จำไม่ได้ว่าจะเขียนตัวอักษรอย่างไร เริ่มตรงไหนก่อน			/			
24.	เขียนตัวอักษร สระ ซ้ำๆกัน			/			
25.	เขียนตัวอักษร สระ เรียงในบรรทัดเดียวกัน			/			
26.	สะกดคำผิดมาก	/					
27.	เขียนคำตามเสียงที่อ่าน		/				
28.	เขียนตัวอักษรบางตัวไม่ได้		/				
29.	เขียนเพิ่ม เขียนเกิน		/				
30.	เขียนสลับสระหว่างพยัญชนะ สระ ที่คล้ายกัน	/					
รวม		20	40	36	8	-	
ค่าเฉลี่ย		3.47					

ผลการตัดสิน

(/) เป็น L.D

() ไม่เป็น L.D

แบบสำรวจปัญหาในด้านการเขียนและการสะกดคำ

ชื่อ เด็กหญิงนุรมา เต็มมะระ อายุ 10 ปี

โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจแล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องระดับปัญหาตามความเป็นจริง

ข้อที่	พฤติกรรมกรรมการเขียนของเด็ก	ระดับปัญหา					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1.	เขียนตัวโตกว่าบรรทัด			/			5 หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด/รุนแรงมากที่สุด
2.	เขียนตัวเล็กกว่าบรรทัด			/			
3.	เขียนไม่ตรงตามแนวเส้นบรรทัด		/				
4.	ลายเส้นขยุกขยิกไม่สม่ำเสมอ			/			
5.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือข้อความเปลี่ยน			/			
6.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือตกล่น ไม่ครบ		/				4 หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก
7.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือไม่ได้			/			
8.	เขียนหนังสือไม่เป็นตัว			/			
9.	เขียนตัวอักษรขนาดเล็กใหญ่ปะปนกันทำให้มีตัวอักษรหลายขนาด		/				
10.	เขียนตัวอักษรหลายลักษณะปะปนกัน		/				3 หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง
11.	ขมวดหัวอักษรหลายครั้ง			/			
12.	ในการเขียนพยัญชนะ เด็กจะลากเส้นวนๆ ซ้ำๆหลายครั้ง			/			
13.	จับดินสอหรือปากกาแน่นมาก		/				
14.	เขียนแล้วลบ ลบบ่อย ซ้ำๆหลายครั้ง		/				2 หมายถึง มีปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย
15.	เขียนตัวกลับหลัง (ใช้กระจกส่องแล้วจะอ่านได้)			/			
16.	เขียนหนังสือซ้ำมาก (ซ้ำกว่าเด็กอื่นในชั้น)		/				
17.	เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง	/			/		
18.	เขียนตัวอักษรเอียงมากเกินไป		/				1 หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด
19.	เขียนอักษรผิดทิศทาง เช่น จากขวามาซ้าย						
20.	เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง			/			
21.	เขียนตามคำบอกไม่ได้เลย		/				
22.	เขียนตามคำบอกได้บ้างแต่สะกดผิดมาก	/					
23.	จำไม่ได้ว่าจะเขียนตัวอักษรอย่างไร เริ่มตรงไหนก่อน		/				
24.	เขียนตัวอักษร สระ ซ้ำๆกัน			/			
25.	เขียนตัวอักษร สระ เรียงในบรรทัดเดียวกัน			/			
26.	สะกดคำผิดมาก	/					
27.	เขียนคำตามเสียงที่อ่าน		/				
28.	เขียนตัวอักษรบางตัวไม่ได้		/				
29.	เขียนเพิ่ม เขียนเกิน		/				
30.	เขียนสลับสระหว่างพยัญชนะ สระ ที่คล้ายกัน		/				
รวม		15	56	36	2	-	
ค่าเฉลี่ย		3.63					

ผลการตัดสิน

(/) เป็น L.D

() ไม่เป็น L.D

แบบสำรวจปัญหาในด้านการเขียนและการสะกดคำ

ชื่อ เด็กหญิงดวงกมล ยอดพรมทอง อายุ 12 ปี

โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจแล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องระดับปัญหาตามความเป็นจริง

ข้อที่	พฤติกรรมกรรมการเขียนของเด็ก	ระดับปัญหา					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1.	เขียนตัวโตกว่าบรรทัด	/					5 หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด/รุนแรงมากที่สุด
2.	เขียนตัวเล็กกว่าบรรทัด		/				
3.	เขียนไม่ตรงตามแนวเส้นบรรทัด		/				
4.	ลายเส้นขยุกขยิกไม่สม่ำเสมอ	/					
5.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือข้อความเปลี่ยน	/					
6.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือตกล่น ไม่ครบ	/					4 หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก
7.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือไม่ได้		/				
8.	เขียนหนังสือไม่เป็นตัว		/				
9.	เขียนตัวอักษรขนาดเล็กใหญ่ปะปนกันทำให้มีตัวอักษรหลายขนาด	/					3 หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง
10.	เขียนตัวอักษรหลายลักษณะปะปนกัน	/					
11.	ขมวดหัวอักษรหลายครั้ง		/				
12.	ในการเขียนพยัญชนะ เด็กจะลากเส้นวนๆ ซ้ำๆหลายครั้ง	/					2 หมายถึง มีปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย
13.	จับดินสอหรือปากกาแน่นมาก		/				
14.	เขียนแล้วลบ ลบบ่อย ซ้ำๆหลายครั้ง	/					
15.	เขียนตัวกลับหลัง (ใช้กระจกส่องแล้วจะอ่านได้)		/				1 หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด
16.	เขียนหนังสือซ้ำมาก (ซ้ำกว่าเด็กอื่นในชั้น)	/					
17.	เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง	/					
18.	เขียนตัวอักษรเอียงมากเกินไป		/				
19.	เขียนอักษรผิดทิศทาง เช่น จากขวามาซ้าย			/			
20.	เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง	/					
21.	เขียนตามคำบอกไม่ได้เลย	/					
22.	เขียนตามคำบอกได้บ้างแต่สะกดผิดมาก		/				
23.	จำไม่ได้ว่าจะเขียนตัวอักษรอย่างไร เริ่มตรงไหนก่อน		/				
24.	เขียนตัวอักษร สระ ซ้ำๆกัน		/				
25.	เขียนตัวอักษร สระ เรียงในบรรทัดเดียวกัน			/			
26.	สะกดคำผิดมาก	/					
27.	เขียนคำตามเสียงที่อ่าน			/			
28.	เขียนตัวอักษรบางตัวไม่ได้		/				
29.	เขียนเพิ่ม เขียนเกิน		/				
30.	เขียนสลับสระหว่างพยัญชนะ สระ ที่คล้ายกัน		/				
รวม		65	56	9	-	-	
ค่าเฉลี่ย		4.33					

แบบสำรวจปัญหาในด้านการเขียนและการสะกตคำ

ชื่อ เด็กชายสุกรี เต๊ะจิ อายุ 12 ปี

โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจแล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องระดับปัญหาตามความเป็นจริง

ข้อที่	พฤติกรรมกรเขียนของเด็ก	ระดับปัญหา					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1.	เขียนตัวโตกว่าบรรทัด	/					5 หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด/รุนแรงมากที่สุด
2.	เขียนตัวเล็กกว่าบรรทัด		/				
3.	เขียนไม่ตรงตามแนวเส้นบรรทัด	/					
4.	ลายเส้นขยุกขยิกไม่สม่ำเสมอ	/					
5.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือข้อความเปลี่ยน	/					
6.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือตกล่น ไม่ครบ	/					4 หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก
7.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือไม่ได้		/				
8.	เขียนหนังสือไม่เป็นตัว		/				
9.	เขียนตัวอักษรขนาดเล็กใหญ่ปะปนกันทำให้มีตัวอักษรหลายขนาด	/					3 หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง
10.	เขียนตัวอักษรหลายลักษณะปะปนกัน	/					
11.	ขมวดหัวอักษรหลายครั้ง		/				
12.	ในการเขียนพยัญชนะ เด็กจะลากเส้นวนๆ ซ้ำๆหลายครั้ง		/				2 หมายถึง มีปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย
13.	จับดินสอหรือปากกาแน่นมาก		/				
14.	เขียนแล้วลบ ลบบ่อย ซ้ำๆหลายครั้ง	/				/	
15.	เขียนตัวกลับหลัง (ใช้กระจกส่องแล้วจะอ่านได้)		/				1 หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด
16.	เขียนหนังสือซ้ำมาก (ซ้ำกว่าเด็กอื่นในชั้น)	/					
17.	เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง	/					
18.	เขียนตัวอักษรเอียงมากเกินไป		/				
19.	เขียนอักษรผิดทิศทาง เช่น จากขวามาซ้าย			/			
20.	เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง	/					
21.	เขียนตามคำบอกไม่ได้เลย	/					
22.	เขียนตามคำบอกได้บ้างแต่สะกตผิดมาก	/					
23.	จำไม่ได้ว่าจะเขียนตัวอักษรอย่างไร เริ่มตรงไหนก่อน		/				
24.	เขียนตัวอักษร สระ ซ้ำๆกัน		/				
25.	เขียนตัวอักษร สระ เรียงในบรรทัดเดียวกัน			/			
26.	สะกตคำผิดมาก	/					
27.	เขียนคำตามเสียงที่อ่าน	/					
28.	เขียนตัวอักษรบางตัวไม่ได้		/				
29.	เขียนเพิ่ม เขียนเกิน	/					
30.	เขียนสลับสระหว่างพยัญชนะ สระ ที่คล้ายกัน	/					
รวม		85	44	6	-	-	
ค่าเฉลี่ย		4.50					

ผลการตัดสิน

(/) เป็น L.D

() ไม่เป็น L.D

แบบสำรวจปัญหาในด้านการเขียนและการสะกดคำ

ชื่อ เด็กชายฮัมดี หมะหนด อายุ 12 ปี

โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจแล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องระดับปัญหาตามความเป็นจริง

ข้อที่	พฤติกรรมกรรมการเขียนของเด็ก	ระดับปัญหา					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1.	เขียนตัวโตกว่าบรรทัด		/				5 หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด/รุนแรงมากที่สุด
2.	เขียนตัวเล็กกว่าบรรทัด			/			
3.	เขียนไม่ตรงตามแนวเส้นบรรทัด		/				
4.	ลายเส้นขยุกขยิกไม่สม่ำเสมอ			/			
5.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือข้อความเปลี่ยน	/					
6.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือตกล่น ไม่ครบ	/					4 หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก
7.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือไม่ได้		/				
8.	เขียนหนังสือไม่เป็นตัว			/			
9.	เขียนตัวอักษรขนาดเล็กใหญ่ปะปนกันทำให้มีตัวอักษรหลายขนาด		/				3 หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง
10.	เขียนตัวอักษรหลายลักษณะปะปนกัน			/			
11.	ขมวดหัวอักษรหลายครั้ง			/			
12.	ในการเขียนพยัญชนะ เด็กจะลากเส้นวนๆ ซ้ำๆหลายครั้ง			/			2 หมายถึง มีปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย
13.	จับดินสอหรือปากกาแน่นมาก			/			
14.	เขียนแล้วลบ ลบบ่อย ซ้ำๆหลายครั้ง		/				
15.	เขียนตัวกลับหลัง (ใช้กระจกส่องแล้วจะอ่านได้)			/			1 หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด
16.	เขียนหนังสือซ้ำมาก (ซ้ำกว่าเด็กอื่นในชั้น)		/				
17.	เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง		/				
18.	เขียนตัวอักษรเอียงมากเกินไป		/				
19.	เขียนอักษรผิดทิศทาง เช่น จากขวามาซ้าย			/			
20.	เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง		/				
21.	เขียนตามคำบอกไม่ได้เลย		/		/		
22.	เขียนตามคำบอกได้บ้างแต่สะกดผิดมาก		/				
23.	จำไม่ได้ว่าจะเขียนตัวอักษรอย่างไร เริ่มตรงไหนก่อน						
24.	เขียนตัวอักษร สระ ซ้ำๆกัน			/			
25.	เขียนตัวอักษร สระ เรียงในบรรทัดเดียวกัน			/			
26.	สะกดคำผิดมาก		/				
27.	เขียนคำตามเสียงที่อ่าน		/				
28.	เขียนตัวอักษรบางตัวไม่ได้			/			
29.	เขียนเพิ่ม เขียนเกิน		/				
30.	เขียนสลับสระหว่างพยัญชนะ สระ ที่คล้ายกัน			/			
รวม		10	56	39	2	-	
ค่าเฉลี่ย		3.57					

แบบสำรวจปัญหาในการเขียนและการสะกดคำ

ชื่อ เด็กชายสุรศักดิ์ นัยเสรีศรี อายุ 10 ปี

โรงเรียนบ้านบ่อทอง อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง จงอ่านข้อความในแบบสำรวจแล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องระดับปัญหาตามความเป็นจริง

ข้อที่	พฤติกรรมกรรมการเขียนของเด็ก	ระดับปัญหา					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1.	เขียนตัวโตกว่าบรรทัด		/				5 หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด/รุนแรงมากที่สุด
2.	เขียนตัวเล็กกว่าบรรทัด		/				
3.	เขียนไม่ตรงตามแนวเส้นบรรทัด			/			
4.	ลายเส้นขยุกขยิกไม่สม่ำเสมอ		/				
5.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือข้อความเปลี่ยน	/					
6.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือตกล่น ไม่ครบ	/					4 หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก
7.	คัดลอกจากกระดานหรือหนังสือไม่ได้		/				
8.	เขียนหนังสือไม่เป็นตัว			/			
9.	เขียนตัวอักษรขนาดเล็กใหญ่ปะปนกันทำให้มีตัวอักษรหลายขนาด		/				3 หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง
10.	เขียนตัวอักษรหลายลักษณะปะปนกัน		/				
11.	ขมวดหัวอักษรหลายครั้ง			/			
12.	ในการเขียนพยัญชนะ เด็กจะลากเส้นวนๆ ซ้ำๆหลายครั้ง		/				2 หมายถึง มีปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย
13.	จับดินสอหรือปากกาแน่นมาก		/				
14.	เขียนแล้วลบ ลบบ่อย ซ้ำๆหลายครั้ง		/			/	
15.	เขียนตัวกลับหลัง (ใช้กระจกส่องแล้วจะอ่านได้)						
16.	เขียนหนังสือซ้ำมาก (ซ้ำกว่าเด็กอื่นในชั้น)		/				
17.	เว้นระยะตัวอักษรหรือคำไม่ถูกต้อง		/				1 หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด
18.	เขียนตัวอักษรเอียงมากเกินไป			/			
19.	เขียนอักษรผิดทิศทาง เช่น จากขวามาซ้าย			/			
20.	เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง			/			
21.	เขียนตามคำบอกไม่ได้เลย	/					
22.	เขียนตามคำบอกได้บ้างแต่สะกดผิดมาก						
23.	จำไม่ได้ว่าจะเขียนตัวอักษรอย่างไร เริ่มตรงไหนก่อน		/				
24.	เขียนตัวอักษร สระ ซ้ำๆกัน	/					
25.	เขียนตัวอักษร สระ เรียงในบรรทัดเดียวกัน		/				
26.	สะกดคำผิดมาก	/					
27.	เขียนคำตามเสียงที่อ่าน		/				
28.	เขียนตัวอักษรบางตัวไม่ได้		/				
29.	เขียนเพิ่ม เขียนเกิน	/					
30.	เขียนสลับสระหว่างพยัญชนะ สระ ที่คล้ายกัน		/				
รวม		30	68	18	-	1	
ค่าเฉลี่ย		3.90					

ผลการตัดสิน

(/) เป็น L.D

() ไม่เป็น L.D

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – นามสกุล	นางสุนีย์ แก้วของแก้ว
วัน เดือน ปีเกิด	19 สิงหาคม 2503
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	49/3 หมู่ที่ 4 ตำบลสะบ้าย้อย อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา โทรศัพท์ 0 –1368 - 9436
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านบ่อทอง ตำบลสะบ้าย้อย อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา
ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง	ครู
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2524 ป.กศ.ชั้นสูง วิชาเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป จากวิทยาลัยครูยะลา พ.ศ. 2537 ค.บ. วิชาเอกการประถมศึกษา จากสถาบันราชภัฏยะลา พ.ศ. 2548 กศ.ม. วิชาเอกการศึกษาพิเศษ สาขาการจัดการเรียนร่วม จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ